

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ก่อ สวัสดิพานิชณ์. 2510. "การสัมมนา" เอกสารการสัมมนาการฝึกสอน 25 สิงหาคม - 1 กันยายน. (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

การศึกษาแห่งประเทศไทย, สมาคม. 2529. สาโรช บัวศรี กับการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล .

กิติมา ปริดิลก. 2533. ปรัชญาการศึกษา. เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต.

กิริติ บุญเจือ. 2527. ปรัชญาการศึกษาลัทธิอัตถิภาวนิยม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

กิริติ บุญเจือ. 2522. สาหรานุกรมปรัชญา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2530. ปรัชญานิโฮอิวแมนนิส. วารสารครุศาสตร์ 26 (กรกฎาคม - กันยายน) : 174 -181.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2526. การศึกษาและวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาลัทธิอัตถิภาวนิยม (Existentialism). วารสารครุศาสตร์ 14 (ตุลาคม - ธันวาคม) : 66.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2531. การพัฒนาความรักในจิตใจของเด็กตามปรัชญาการศึกษาแบบนิโฮอิวแมนนิส : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. วารสารครุศาสตร์ 16.4 (เมษายน -มิถุนายน 2531) : 161 -171.

เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2534. วิถีแห่งพุทธะ : วิถีชีวิตแห่งความสุข. พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์ การพิมพ์.

โกวิท ี ประवालพฤกษ์. 2535. การวิเคราะห์เนื้อหา. เอกสารประกอบการอบรมวิจัยปฏิบัติการ
ประเมินหลักสูตร. 12 – 16 กรกฎาคม. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2532. แนวทางการจัดการศึกษาในอนาคต.
กรุงเทพมหานคร : อรรถพลการพิมพ์.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2536. แผนการศึกษาแห่งชาติพหุศักราช 2535.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : อรรถพลการพิมพ์.

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ก. เอกสารประกอบการสัมมนา
ระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัด ขอนแก่น. หน้า 1 – 26.
24- 25 มีนาคม ณ โรงแรมเจริญธานีปรีนเซส จังหวัดขอนแก่น. (อัดสำเนา)

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ข. เอกสารประกอบการสัมมนา
ระดับภูมิภาค ครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ภาคเหนือ ณ จังหวัด ลำปาง ภาคใต้ ณ จังหวัด
สงขลา. หน้า 1 – 23. 19 –20 พฤษภาคม จังหวัด ลำปาง
26 – 27 พฤษภาคม จังหวัด สงขลา. (อัดสำเนา)

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ค. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์
: วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในอนาคต. เอกสารสรุปผลการสัมมนา
ระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัด ขอนแก่น.
24- 25 มีนาคม ณ โรงแรมเจริญธานีปรีนเซส จังหวัดขอนแก่น. (อัดสำเนา)

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ง. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์
: วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในอนาคต. เอกสารสรุปผลการสัมมนา
ระดับภูมิภาค ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ ณ จังหวัดลำปาง. 19 - 20 พฤษภาคม
ณ จังหวัดลำปาง. (อัดสำเนา)

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538จ. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในอนาคต. เอกสารสรุปผลการสัมมนา ระดับภูมิภาค ครั้งที่ 3 ภาคใต้. 26 - 27 พฤษภาคม ณ โรงแรมเจบี หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. (อัดสำเนา)

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ฉ. ยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ. 18 ตุลาคม ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร.

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2538ข. ยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. เอกสารสรุปการสัมมนาระดับชาติ. 18 ตุลาคม ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร.

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2539ก. ข้อเสนอปฏิรูปการศึกษาไทย. เอกสารเนื่องในการประชุมสมัชชาการศึกษา ในโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า”. 26 มกราคม ณ อาคารทศสิกรไทย สำนักงานใหญ่ ราชบุรีบูรณะ.

คณะศึกษาโครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์”. 2539ข. ความฝันของแผ่นดิน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ตะวันออก.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. 2514. ปรัชญาตะวันตกสมัยกลาง. กรุงเทพมหานคร : แพร์พิทยา.

จิตรกร ตั้งเกษมสุข. 2525. พุทธปรัชญากับปรัชญาการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.

จินดา ยัญทิพย์. 2528. ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทางปรัชญาการศึกษา กับแบบเรียนของ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. การบริหารหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คลื่นเพชร.

ฉัตรชัย น่วมโพธิ์. 2532. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษาจากบทความทาง การศึกษานอกโรงเรียน ในวารสารการศึกษา ระหว่าง ปีพุทธศักราช 2520-2529. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนิตา รักษ์พลเมือง และคณะ. 2527. รายงานผลการวิจัยแนวโน้มการศึกษาในระบบโรงเรียนใน ช่วงระยะแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 6-7. โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)

ชาญวุฒิ วงศ์เพ็ง. 2536. การเปลี่ยนแปลงคุณค่าในตนเองของเด็กเบธานีโดยการฝึกจงใจได้ สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชำนาญ รอดภัย. 2500. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

เชาว์ พันธุ์น้อย. 2528. แนวคิดทางปรัชญาการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฐิติพงษ์ ธรรมานุสร. 2522. พื้นฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญทัศน์.

ณรงค์ จรรย์วิทยานนท์. 2526. จิตวิทยาการศึกษาผู้ใหญ่. อุบลราชธานี : อีสานการพิมพ์.

- ณัฐพร คำมะสอน. 2531. การเปรียบเทียบแนวคิดทางปรัชญาการศึกษาระหว่างผู้บริหารโรงเรียนมัธยม รัฐบาล และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมเอกชน ในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงวุฒิ สุทธอรรถ. 2529. แนวโน้มของปรัชญาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ปี พุทธศักราช 2543.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองปลิว ชมชื่น. 2529. ปรัชญาการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพวรรณ ยุทธโยธิน. 2528. การศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : ณะการพิมพ์.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และคณะ . 2521. เกณฑ์การประเมินผลงานวิชาการโรงเรียน
มัธยมศึกษา. แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- น้อย ศิริโชติ. 2524. เทคนิคการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- เนลเลอร์, ยอร์ช. 2524. ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. แปลโดย ทองเวียน อมรัชกุล. พิษณุโลก :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก. (จัดสำเนา).
- บรรจง จันทร์สา. 2527. ปรัชญากับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บัญชา อิงสกุล. 2539. วิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
2535. สารพัฒนาหลักสูตร 15 , 126 (กรกฎาคม – กันยายน) : 29 – 40.
- บุญเลิศ นาคแก้ว. 2525. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์การศาสนา.

บุญเลิศ นาคแก้วและนางเยาว์ สุขภาพันท์. 2522. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับปรัชญาการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บำรุง กลัดเจริญ. 2528. ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

ประกอบ ระกิติ. 2520. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ.

ประทีน อภินทรมิต. 2534. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533). วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประพันธ์ โกยสวัสดิ์. 2533. การวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมในหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสร้าง
เสริมประสบการณ์ชีวิต ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาพร อินทร์ดี. 2530. ปรัชญาการศึกษาตามความต้องการของอาจารย์วิทยาลัยครู
ในสหวิทยาลัยล้านนา และสหวิทยาลัยพุทธชินราช. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาวดี สืบสนธิ์. 2530. การวิจัยทางบรรณารักษศาสตร์ และสารนิเทศศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาร ทองภักดี. 2520. ระบบการศึกษาของพระพุทธเจ้า. กรุงเทพมหานคร : ดำรงการพิมพ์.

ปราณี งามสูตร. 2528. จิตวิทยาการศึกษา (ศึกษา 122). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ.

ปิยวรรณ ไหวพริบ. 2532. การวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาทางการศึกษาจากเอกสารการ
สัมมนาทางวิชาการระดับชาติ ระหว่างปีพุทธศักราช 2520 - 2530. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา เศรษฐีธูร. 2533. ความเป็นครู. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูเพชรบุรีพิทยาลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์. (อัดสำเนา)

พระณรงค์ จิตตโสณโณ. 2528. พุทธปรัชญา. วารสารพุทธจักร 39 (กุมภาพันธ์) : 9.

พระราชวรมณี. 2514ก. ความคิด : แหล่งสำคัญทางการศึกษา. ใน ศึกษาศาสตร์ตามแนว
พุทธศาสตร์ภาคที่ 1. หน้า 156. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

พระราชวรมณี. 2514ข. พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

พระราชวรมณี. 2527. ปรัชญาการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
มูลนิธิโกมลคีมทอง.

พระราชวรมณี. 2528. ปรัชญาการศึกษาไทย. ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์การศาสนา.

พระราชวรมณี. 2529. ธรรมนุชชีวัต. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์.

พรณี ช. เจนจิต. 2528. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์การพิมพ์.

พวงแก้ว ปุณยนกและลมุลยง โปวาทอง. 2524. การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวางแผนการจัด
การประชุมปฏิบัติการ. คู่มือการจัดการประชุมปฏิบัติการด้านการเรียนการสอน.
หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พุทธทาส. 2529. การศึกษาคืออะไร. กรุงเทพมหานคร : ธรรมบูชา.

เพ็ญสิริ จีระเดชากุล. ม.ป.ป. เอกสารประกอบการสอนวิชาการศึกษา 471. พิษณุโลก :
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. (ยึดสำเนา)

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, บรรณาธิการ. 2523. ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาการศึกษาของไทย.
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2524. ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาควิชาปรัชญา. 2528. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภิญโญ สารธ. 2525. วิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาไทย. (เอกสารประกอบการบรรยายวิชา
วิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาไทย). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(ยึดสำเนา)

ภิญโญ สารธ. 2530ก. การศึกษา : ปัญหาที่รอคนแก้. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ภิญโญ สารธ. 2530ข. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.

มติ แก้วประสม. 2530. ปรัชญาการศึกษาตามความต้องการของอาจารย์วิทยาลัยครู
ในสภวิทยาลัยล้านนา และสภวิทยาลัยพุทธชินราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. 2515. ธรรมานุกรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2528. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2525. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา
หน่วยที่ 1 - 10. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์.

เมธี ปิรันธนานนท์. 2519. อะไรคือปรัชญา. วิทยาสาร 27 (ตุลาคม) : 47.

เมธี ปิรันธนานนท์. 2523. ปรัชญาการศึกษาสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ยนต์ ชุ่มจิต. 2526. ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรววิทยา.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2525. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร :
อักษรเจริญทัศน์..

รัชณี ทิมเสนีย์. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดทางปรัชญาการศึกษากับบุคลิกภาพของ
อาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา ตันบุญเด็ก. 2523. ปรัชญาคืออะไร. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์.

รัตนา ตันบุญเด็ก. 2530. ปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

รววิทย์ วุฒิสรากร. 2525. จากพุทธปรัชญาสู่การศึกษาไทย. วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
4(เมษายน - พฤษภาคม) : 30 - 32.

- วัชร ตรีภูงาม. 2526. แนวคิดทางด้านปรัชญาการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชน
ในเขตจังหวัดภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร เกิดวิศิษฏ. 2520. ปรัชญาการศึกษาของพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท. วิทยานิพนธ์
 มหาบัณฑิต แผนกวิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร เกิดวิศิษฏ. ปรัชญาพาที. กรุงเทพมหานคร : บางกอกการพิมพ์.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. 2514. หลักและวิธีการประชุมแบบต่างๆ. ประมวลคำบรรยายในการอบรม
ครูใหญ่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วราชอาณาจักร รุ่นที่ 1.
 19 เมษายน - 7 พฤษภาคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวนหิน.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. 2525. ทฤษฎีการศึกษาร่วมสมัย. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพื้นฐาน
การศึกษาเล่ม 1, หน้า 251 - 272.. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
 บำรุงศิลป์การพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2539. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนตามแนวคิดมนุษยนิยม. สารานุกรม
ศึกษาศาสตร์ฉบับกาญจนาภิเษก ฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 50 ปี. คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : 647 - 651.
- วิภาวี ประพันธ์โยธิน. 2510. ประวัติการศึกษา. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิทย์ วิศทเวทย์. 2526. ปรัชญาการศึกษาไทย 2411 - 2475. กรุงเทพมหานคร : พันนี้พับลิชชิง.
- วิทย์ วิศทเวทย์. 2537. ปรัชญากับการศึกษา. ใน ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์ (บรรณาธิการ), ปรัชญา
การศึกษาและปรัชญาการศึกษาของไทย, หน้า 23 - 28. กรุงเทพมหานคร :
 ไทยวัฒนาพานิช.

- จิรวรรณ ศรีฤศลานุกูล. 2538. ผลของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อความบกพร่องทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัชท วิเชียรโชติ. 2526. ปรัชญาการศึกษาาระบบอารยนิยมตามแนวพุทธศาสตร์. ใน การศึกษา ศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์ ภาคที่ 1. หน้า 35-38. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต.
- วิรัชท วิเชียรโชติ และ นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ. 2526. หลักสูตรเพื่อการพัฒนาสังคมวัฒนธรรมตามแนวพุทธศาสตร์. ใน ศึกษาศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์ ภาคที่ 8. หน้า 50-53 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต.
- ศตพร วิไลรัตน์. 2532. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กก่อนวัยเรียนโดยการสอนตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์ดา ปรางค์ประทานพร. 2526. ปรัชญาการศึกษาระดับพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ศักดิ์ดา ปรางค์ประทานพร. 2530. ปรัชญาการศึกษาระดับพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศักดิ์ดา ปรางค์ประทานพร. 2535. ปรัชญาการศึกษาตามลัทธิอัตถิภาวนิยม. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ : 446 - 477.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวี. 2530. ปรัชญาบนเส้นทางของการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ศิริกุล ผลศักดิ์. 2523. พื้นฐานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ชินอักษรการพิมพ์.
- ศุภร ศรีแสน. 2522. ปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- ศุภร ศรีแสน. 2526. ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจ้าพระยาการพิมพ์.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2523. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สนั่น ปัทมะทิน, บรรณาธิการ. 2520. ศัพท์านุกรมสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร :
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สม ชัยสรรพ์. 2538. ศาสตร์และศิลป์. กรุงเทพมหานคร : มลทการพิมพ์.
- สมคิด บางโม. 2538. เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์.
- สมจิตร ธนสุกาญจน์. 2522. จิตวิทยากับการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา.
- สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. 2529. นวโกวาท. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมบุญ พรธนาภพ. 2519. ปรัชญาการศึกษาและแนวคิดทางการศึกษา. เอกสารประกอบ
คำบรรยายวิชาปรัชญา และแนวคิดทางการศึกษาไทย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา)
- สมบุญ พรธนาภพ. 2525ก. ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมบุญ พรธนาภพ. 2525ข. เอกสารประกอบการสอนวิชาการศึกษา 471 ปรัชญาการศึกษา.
เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมบูรณ์ ศาลยาชีวิต. 2526. จิตวิทยาเพื่อการศึกษาผู้ใหญ่. เชียงใหม่ : ลานนาการพิมพ์.

สมพิศ โพล่งน้อย. 2530. การสำรวจแนวคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับสารัตถทางพุทธปรัชญาการศึกษาของผู้บริหารและอาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพงษ์ สิงหะพล. 2524. แนวคิดทางด้านปรัชญาการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. 2524. การประเมินผลโครงการประชุม. คู่มือการจัดการประชุมปฏิบัติการด้านการเรียนการสอน. หน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมัคร บุรวาต. 2512. พุทธปรัชญา 25 ศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.

สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย. 2529. สาโรช บัวศรี กับการศึกษาแนวพุทธศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล.

สมิต สัจฉกร. คู่มือการจัดประชุมและการประชุมแบบต่างๆ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เรื่องอักษร , 2525.

สรรครวี วิชาชีวะ. 2525. การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสารจากสิ่งพิมพ์. กรุงเทพมหานคร :
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สังวร พรหมเสน. 2526. ปรัชญาการศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์. ใน ศึกษาศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์ ภาคที่ 1. หน้า 20 – 23. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต.

สันต์ ธรรมบำรุง. 2526. หลักการนิเทศการสอน. กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู.

สามัญศึกษา, กรม. 2500. ประมวลศัพท์บัญญัติทางวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. พระนคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา.

สาโรช บัวศรี. 2535. ปรัชญาการศึกษาตามแนวพุทธธรรม. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับ
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ : 440 - 444.

สาโรช บัวศรี. 2518. ปรัชญาการศึกษาในประเทศไทย. ใน จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย .
หน้า 1 - 8. กรุงเทพมหานคร ; ไทยวัฒนาพานิช.

สิปปนนท์ เกตุทัต. 2538. บทสังเคราะห์หิวสัยทัศน์ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์".
ใน ก้าวไปข้างหน้า 43 ปีกรวมวิชาการ. หน้า 95 -99. กรุงเทพมหานคร :
คุรุสภาลาดพร้าว.

สิปปนนท์ เกตุทัต . ประธานคณะศึกษา โครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อความ
ก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า ". สัมภาษณ์, 9 กันยายน 2541.

สุกิจ บำรุง. 2531. ปรัชญาการศึกษาตามความต้องการของอาจารย์วิทยาลัยครูในสหวิทยาลัย
อิสาน-เหนือและสหวิทยาลัยอิสาน -ใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดารัตน์ ชรรินชัย. 2530. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านมโนทัศน์ทางจริยธรรมในนวนิยายที่เป็น
หนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทร สุนันท์ชัย. 2529. การศึกษานอกโรงเรียน..... เส้นทางที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์การพิมพ์.

- สุพิศรา คุณาภาณจน์. 2530. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมในรายการโทรทัศน์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภา ใจบุญ. 2531. แนวโน้มปรัชญาการศึกษาไทยภายในพุทธศักราช 2543 ตามการคาดการณ์
ของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตร คุณากร. 2520. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิศ.
- สมน อมรวิวัฒน์. 2527. การปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทย
ในทศวรรษหน้า. สารพัฒนาด้านหลักสูตร. 31(ตุลาคม) : 3-4.
- สุรัตน์ เหล็กงาม. 2522. วิธีแก้ปัญหาตามหลักพุทธศาสตร์. วารสารการศึกษาผู้ใหญ่.
10(พฤษภาคม - มิถุนายน) : 35-36.
- สุรินทร์ รักษาดี. 2529. การเปรียบเทียบความเชื่อทางปรัชญาการศึกษาระหว่างผู้บริหาร อาจารย์
และนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลักษณ์ ศิวลักษณ์. 2516. ปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย.
- สุวัฒน์ พุทธิเมธา. 2523. การเรียนรู้การสอนปัจจุบัน (ศึกษา333). กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- แสง จันทร์งาม. 2526. วิธีสอนตามแนวพุทธศาสตร์. ใน ศึกษาศาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์
ภาคที่ 2. หน้า 55-58. กรุงเทพมหานคร : กราฟิตอาร์ต.

อบรม สนิทบาล. 2540 ประสบการณ์วิชาชีพ1 (คู่มือฝึกสอน). กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อมร โสภณวิเศษชูวงศ์. 2514. ปรัชญาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ สำนักนายกรัฐมนตรี.

อรสา สุขเปรม. 2526. ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดปรัชญาการศึกษาของอาจารย์วิทยาลัยครูใน กรุงเทพมหานครกับคำรายงานพฤติกรรมการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณี อารีรักษ์. 2537. การวิเคราะห์เนื้อหาในโฆษณาทางโทรทัศน์ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสัตตศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภัสรี ไชยคุณา. 2526. การเปรียบเทียบแนวคิดทางปรัชญาการศึกษาระหว่าง อาจารย์ นักศึกษา และครูประจำการที่เข้าอบรมในโครงการฝึกอบรมและบุคลากรประจำการในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุ้นตา นพคุณ. 2527. การศึกษาผู้ใหญ่เชิงปรัชญา. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

อุทัย ธรรมเดโช. 2531. หลักการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์.

อุทุมพร จามรราน. 2531. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ. กรุงเทพมหานคร : พันนี้พับลิชชิง.

อุทุมพร จามรราน. 2533. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย ฉบับพิเศษ (กรกฎาคม) : 98.

จุไร ดิษฐลักษณะ. 2530. การสำรวจแนวคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับสารัตถทางพุทธปรัชญาการศึกษาของผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Becker, E. 1967. Beyond alienation. New York : George Braziller.

Berelson, B. 1971. Content analysis in communication research. New York : Hafner.

Brameld, T. 1958. Philosophy of education in cultural perspective. 2nd ed. New York :
 Bryolen Press.

Brock, J.L. (1974). A survey and analysis of the philosophies of North Carolina
 secondary science teachers during the 1971 - 1972 school year. Doctoral
 dissertation , University of Nort Carolina at Chapel Hill , 1973. Dissertation
Abstracts International 34 : 4022 - 4023 - A.

Brubacher, J.S. 1962. Modern philosophy of education. New York : McGraw –Hill.

Carney, T.F. 1972. Content analysis for systemmatic inference from communication.
 London : Balsfard.

Cartwright, D.P. 1969. Analysis of qualitative material. In L. Festinger and D. Katz
 (eds.), Research methods in the behavioural sciences. PP.421 – 470.
 New York : Holt, Rinethart & Winton.

- Dewey, J. 1967. Democracy and education. New York : The Mcmillian.
- Elias, J.L. 1980. Philosophical foundations of adult education. Malaba , Florida : Krieger Pubising.
- Fore,R.H.Jr. (1984). The educational philosophies of education professors : A fifty – year reassessment. . Doctoral dissertation , University of California , Riverside , 1983. Dissertation Abtracts International 45 : 783 - A.
- Gallahan , R. F. 1961. An introduction to education in America society. New York : Alfred A. Knopf.
- Good, C.V. 1959. Dictionary of education. 2nd ed. New York : McGraw - Hill.
- Hawley, R.C. and Hawley, I. (1972). A handbook of personal growth activities for class use. Mass, Education Research Association Press.
- Hidalgo, J.F.D. (1978). Educational philosophies and intercultural ideologies : A study of the belief orientations of preservice teachers. . Doctoral dissertation , University of Southem California , 1977. Dissertation Abstracts International 38 : 653 - 4654 - A.
- Holsti, O.R. 1969. Content analysis for the social sciences and Humanitias. Reading, MA : Addison – Wesle.
- Kenberry, O.S.I. 1974. American education foundation : An Introduction. Columbus, Ohio : Bell and Howell.
- Kerlinger, F.N. 1972. Foundation of behavioral research. New York : Holt , Rinethart & Winton.

- Kerlinger, F.N. 1973. Foundation of behavioral research. New York : Holt , Rinethart & Winton.
- Kneller, G. F. 1964. Introduction to the philosophy of education. New York : John Wiley and Sons.
- Kneller, G. F. 1971. Coutemporary education theories. In G.F. Kneller(ed.), Foundation of education , pp. 221 – 260. New York : John Willey and Sons.
- Knowles , M.S. 1980. The modern practice of adult education form pedagogy to andragogy. Chicaco : Follet .
- Koriem, M. A. (1984). A Comparison of philosophical orientation between prospective teachers in the United States and Egypt. . Doctoral dissertation , University of Iowa State University , 1978. Dissertation Abstracts International 45 : 783 - A.
- Krippendorff , K. 1980. Content analysis : An introduction to its methodology. London : Sage.
- Kusher, S. N. (1996). A portriat of school improvement efforts across Floride High School : A content analysis of 1993 - 1994 Blueprint 2000 School improvement plans. Doctoral dissertation , University of South Florida , 1995. Dissertation Abstracts International 56 : 4624 – A.
- Laury, P.D. (1972). Philosophies of education and personality correlates. Dissertation Abstracts International 32 : 4490 - 4491.
- Lucas, C.J. 1970. What is philosophy of education. London : Mecmillain

- Maslow, A.H. 1970. Motivation and personality. New York : Harper & Row.
- Millart, R.M. Jr. and Bertocci, P.A. 1969. Philosophy and philosophy of education.
In C.J. Lucas (ed.) , What is philosophy of education , pp. 190 –198.
London : mcmillian.
- Morris, V. C. 1961. Philosophy and the American School. Boston : Houghton Mifflin.
- Paulston, R. G. (1993). Mapping knowledge perspectives in studies of educational change [CD – ROM]. Abstract from : ERIC File : ED Item : 362456
- Peter, R.S. 1967. The concept of education. London : Rautledge 4 Regan Paul.
- Phenix, P.H. 1967. Philosophy of education. New York : John Wiley and Sons.
- Power, E. J . 1969a. Philosophy of education. New Jersey : Prentice – Hall.
- Power, E. J . 1969b. Education of educational doctrine. New York : Appleten - Crofts.
- Power, E. J . 1982. Philosophy of education : Studies in philosophies , schooling , and Educational policies. New Jersey , Englewood Cliffs : Prentice – Hall.
- Reams, B.P. (1981). The Relationships between Educational Managers leaderships Styles and Educations Philosophies. . Doctoral dissertation , University of La Verne , 1980. Dissertation Abstracts International 41 : 4243 - A.
- Roger, C. R. 1975. Bringing together ideas : Humanistic educaion sourcebook. New Jersey , Englewood Cliffs : Prentice - Hall.

Roger, C. R. 1969. Freedom to learn : A view of what education might become.

Ohio , C.E. Merrill.

Runes , D. D. 1976. Dictionary of philosophy. Totowa , New Jersey : Littlefield , Adams.

Schofield, H. 1972. The philosophy of education : An introduction. London : George
allen and Unwin.

Smith, F.S.C. and Patrick, M. (1978). A comparison of philosophies of education
within a single system. . Doctoral dissertation , Saint Louis University ,
1977. Dissertation Abstracts International 38 : 5327-5328.

Thankur , A.S. 1977. The philosophical foundation of education. New Delhi : National
Publishing House.

The commission on Thailand's Education in the Era of Globalization : Towards
National Progress and Security in the Next Century. 1996. Thai
education in the era of globalization : Vision of a learning society.
Bangkok : The commission on Thailand's Education in the Era of
Globalization : Towards National Progress and Security in the Next
Century.

Thomson, G. 1992. A Modern philosophy of education. London : George Allen and
Unwin.

ภาคผนวก

เครื่องมือในการวิจัย

ตารางแสดงผลรูปความถี่ของการวิเคราะห์ เนื้อ สาระ ด้านต่างๆ และปรัชญาการปฏิบัติการศึกษา
 จาก วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สุขภาพก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"
 จัดโดย คณะศึกษาศาสตร์ "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการศึกษาสนับสนุนของ บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

ลำดับที่	ชื่อเอกสารที่เกี่ยวข้องในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์"	องค์ประกอบทางการศึกษา						รวม	รูปแบบการศึกษา			รวม	ระดับชั้นการศึกษา						รวม	ปรัชญาการศึกษา										รวม
		1	2	3	4	5	6		1	2	3		1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาค																													
2	เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 1 จังหวัดขอนแก่น																													
3	เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 2 จังหวัดลำปาง																													
4	เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาค ครั้งที่ 3 จังหวัดสงขลา																													
5	เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติ ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร																													
6	เอกสารสรุปผลการประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติ ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพมหานคร																													

(2)

แบบวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา ตามองค์ประกอบทางการศึกษา

จาก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อุณหภูมิความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติ
ในศตวรรษหน้า"

จัดโดย

คณะศึกษา "โครงการ การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการศึกษาสนับสนุน ของ บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก(ชื่อเอกสาร).....

เรื่อง.....

ประเด็นที่..... ข้อประเด็น.....

องค์ประกอบทางการศึกษาด้าน.....

ลำดับที่	เนื้อหาสาระ/ ประโยค	ปรัชญาการศึกษา									รวม
		1 พุทธ ศาสตร์	2 สารัตถ นิยม	3 อรรถ ภาวะ นิยม	4 เสรี นิยม	5 พิพฒ นาการ นิยม	6 ปฏิรูป นิยม	7 พฤติ กรรม นิยม	8 มนุษย์- นิยม	9 มนุษย์ นิยม- แนวใหม่	
รวม ความถี่											

หมายเหตุ 1. ลงรหัส ตัวเลขแทน เนื้อหาสาระ

2. ใส่เครื่องหมาย (/) แทน รอยคะแนน ในช่องปรัชญาการศึกษาใดๆ ที่สรวะนั้นสอดคล้องกัน

3. รอยคะแนน (/) เท่ากับ คะแนน 1 คะแนน

คำอธิบายประกอบตารางการวิเคราะห์เนื้อหาสาระจำแนกตามส่วนประกอบของการจัดการศึกษา
ของ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ :
สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า

องค์ประกอบทางการศึกษา ได้แก่

- หมายเลข 1 หมายถึง จุดมุ่งหมายทางการศึกษา
- หมายเลข 2 หมายถึง หลักสูตร
- หมายเลข 3 หมายถึง ผู้สอน
- หมายเลข 4 หมายถึง ผู้เรียน
- หมายเลข 5 หมายถึง กระบวนการเรียนการสอน
- หมายเลข 6 หมายถึง การบริหารและการจัดการทางการศึกษา

รูปแบบการศึกษา ได้แก่

- หมายเลข 1 หมายถึง การศึกษาในระบบโรงเรียน
- หมายเลข 2 หมายถึง การศึกษานอกระบบโรงเรียน
- หมายเลข 3 หมายถึง การศึกษาธรรมชาติวิสัย

ระดับการศึกษา ได้แก่

- หมายเลข 1 หมายถึง ระดับก่อนการประถมศึกษา
- หมายเลข 2 หมายถึง ระดับประถมศึกษา
- หมายเลข 3 หมายถึง ระดับมัธยมศึกษา
- หมายเลข 4 หมายถึง ระดับเตรียมอุดมศึกษา
- หมายเลข 5 หมายถึง ระดับอุดมศึกษา
- หมายเลข 6 หมายถึง ระดับอาชีวศึกษา และ การศึกษาอาชีพ

ปรัชญาการศึกษา ได้แก่

หมายเลข 1	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาแนวพุทธศาสนา
หมายเลข 2	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยม
หมายเลข 3	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม
หมายเลข 4	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาเสรีนิยม
หมายเลข 5	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม
หมายเลข 6	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาปฏิฐานนิยม
หมายเลข 7	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาพฤติกรรมนิยม
หมายเลข 8	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษามนุษยนิยม
หมายเลข 9	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษามนุษยนิยมแนวใหม่
หมายเลข 10	หมายถึง	ปรัชญาการศึกษาอื่น ๆ ที่ไม่สามารถจัดใน
ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวถึง ทั้ง 9 ปรัชญาการศึกษา

แบบตรวจผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา

แบบตรวจผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง การวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาจากรวบรวมที่เกี่ยวข้อกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สูความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า

- คำชี้แจง
1. แบบตรวจผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของการ วิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา จาก เนื้อหาสาระ ในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สูความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า " ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ เอกสารของผู้วิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย มีความเชื่อมั่น (Reliability) มากที่สุด
 2. การหาค่าความเชื่อมั่น จะหา จากค่า IOC ของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นที่ .50 -1.00 จึงจะถือว่าข้อมูลเชื่อถือได้

สำหรับเอกสารที่ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจผลการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาของโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ฯ" นั้น คือ เอกสาร เรื่อง "Thai Education in the Era of Globalization : Vison of learning Society" ซึ่งผู้วิจัยได้ถอดข้อความภาษาไทย โดยใช้ชื่อเรื่องว่า "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์การเรียนรู้สังคม"

ปัจจัยที่ผู้วิจัยเลือกเอกสารเรื่องนี้ในการทดสอบหาความเชื่อมั่นของข้อมูล เนื่องจาก

- 2.1 เป็นเอกสารที่ สรุปล สาระสำคัญของโครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์"
- 2.2 สามารถเป็นตัวแทนของข้อมูลทั้งหมดของเอกสารในโครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" ได้
- 2.3 ใช้ระยะเวลาในการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะสั้นได้

3. คำอธิบายประกอบตารางการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ไว้

3.1 องค์ประกอบทางการศึกษา ได้แก่

- หมายเลข 1 หมายถึง จุดมุ่งหมายทางการศึกษา
- หมายเลข 2 หมายถึง หลักสูตร
- หมายเลข 3 หมายถึง ผู้สอน
- หมายเลข 4 หมายถึง ผู้เรียน
- หมายเลข 5 หมายถึง กระบวนการเรียนการสอน
- หมายเลข 6 หมายถึง การบริหารและการจัดการทางการศึกษา

3.2 รูปแบบการศึกษา

- หมายเลข 1 หมายถึง การศึกษาในระบบโรงเรียน
- หมายเลข 2 หมายถึง การศึกษานอกระบบโรงเรียน
- หมายเลข 3 หมายถึง การศึกษาธรรมดาศึกษา

3.3 ระดับการศึกษา

- หมายเลข 1 หมายถึง ระดับก่อนการประถมศึกษา
- หมายเลข 2 หมายถึง ระดับประถมศึกษา
- หมายเลข 3 หมายถึง ระดับมัธยมศึกษา
- หมายเลข 4 หมายถึง ระดับเตรียมอุดมศึกษา
- หมายเลข 5 หมายถึง ระดับอุดมศึกษา
- หมายเลข 6 หมายถึง ระดับอาชีวศึกษา และ การศึกษาอาชีพ

3.4 ปรัชญาการศึกษา

- หมายเลข 1 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาแนวพุทธศาสนา
- หมายเลข 2 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาสารัตถนิยม
- หมายเลข 3 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาอัตถิภาวนิยม

- หมายเลข 4 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาเสรีนิยม
 หมายเลข 5 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม
 หมายเลข 6 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาปฏิรูปนิยม
 หมายเลข 7 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาพฤติกรรมนิยม
 หมายเลข 8 หมายถึง ปรัชญาการศึกษามนุษยนิยม
 หมายเลข 9 หมายถึง ปรัชญาการศึกษามนุษยนิยมแนวใหม่
 หมายเลข 10 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาอื่น ๆ ที่ไม่สามารถจัดใน
 ปรัชญาการศึกษาที่กล่าวถึง ทั้ง 9 ปรัชญาการศึกษา

4. คำอธิบายเกี่ยวกับเอกสารที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา

เอกสารหมายเลข 1 หมายถึง เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง "Thai Education in the Era of Globalization : Vision of learning Society" ซึ่งเป็นเอกสารในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" ฉบับพิมพ์เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ

เอกสารหมายเลข 2 หมายถึง เอกสาร เรื่อง "Thai Education in the Era of Globalization : Vision of learning Society" ที่ผู้วิจัยได้ถอดข้อความภาษาไทย เรียบร้อยแล้ว โดยใช้ชื่อ ภาษาไทยว่า "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์การเรียนรู้สังคม"

(เป็นเอกสารที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา เพื่อหาความเชื่อมั่น ของเอกสาร)

เอกสารหมายเลข 3 หมายถึง ปรัชญาการศึกษาและองค์ประกอบทางการศึกษาของปรัชญาการศึกษาที่เป็นเนื้อหาโดยสรุป

เอกสารหมายเลข 4 หมายถึง คำอธิบายองค์ประกอบทางการศึกษา 6 ด้าน

เอกสารหมายเลข 5 หมายถึง ประเภทการศึกษาหรือรูปแบบการศึกษา
และระดับชั้นการศึกษา

ตัวอย่าง

จากเอกสารที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา ดังที่แนบมามีลักษณะการทำการวิเคราะห์ดังนี้

ชื่อเอกสาร Thai Education in the Era of Globalization : Vision of Learning

เรื่อง ข้อเสนอ ปฏิรูปการศึกษาไทย

ประเด็นที่ 1 ชื่อประเด็น การร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อจัดการศึกษา

1. จากเนื้อหา สาระ ข้อความ ประโยค ในเอกสาร

การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาอาชีพ สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกงานกับของจริงและมีโอกาสหางานทำในท้องถิ่นได้มากขึ้น สถานประกอบการต้องให้ความสำคัญและอนุญาตให้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะฝีมือในระดับสูง ได้ออกไปช่วยสอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีพ โดยเพิ่ม ค่าตอบแทนตามความเหมาะสม ส่วนสถานศึกษาเองจะต้องได้รับงบประมาณ หรือ เงินอุดหนุนจากรัฐเพิ่มขึ้น เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ครูพิเศษเหล่านี้

2. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ เนื้อหา สาระ ข้อความ ประโยค แล้วแสดงรหัสเป็นหมายเลข ดังนี้

- 1/1 การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาอาชีพ สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด
- 1/2 ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกงานกับของจริงและมีโอกาสหางานทำในท้องถิ่นได้มากขึ้น
- 1/3 สถานประกอบการต้องให้ความสำคัญและอนุญาตให้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะฝีมือในระดับสูง ได้ออกไปช่วยสอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีพ โดยเพิ่มค่าตอบแทนตามความเหมาะสม ส่วนสถานศึกษาเอง จะต้องได้รับงบประมาณ หรือ เงินอุดหนุนจากรัฐเพิ่มขึ้น เพื่อจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่ครูพิเศษเหล่านี้

3. ผู้วิจัยได้กรอกหมายเลขแสดงรหัสจากข้อ 2 ลงในช่องแสดง ข้อความ/เนื้อหา/สาระ/ประโยค/ความคิดรวบยอดของตารางวิเคราะห์การปฏิรูปการศึกษา (ดังตัวอย่างในหน้า 7)

4. ผู้วิจัยใส่เครื่องหมาย (/) ในช่องแสดงรายละเอียดของ

(1) องค์ประกอบทางการศึกษา

(2) รูปแบบการศึกษา

(3) ระดับการศึกษา และ

(4) ประสิทธิภาพการศึกษา

ในตารางวิเคราะห์การปฏิรูปประสิทธิภาพการศึกษา เมื่อเห็นว่า เนื้อหา สาระ ข้อความหรือประโยค ในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์นั้น ตรงกันหรือถูกต้อง (ดังตัวอย่างในหน้า 7)

หมายเหตุ

1. ในการพิจารณาเนื้อหาสาระ ด้าน องค์ประกอบทางการศึกษา รูปแบบการศึกษา และระดับการศึกษา แยกพิจารณาเฉพาะแต่ละด้าน ไม่ขึ้นตรงต่อกัน
2. การพิจารณา เนื้อหา สาระ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการศึกษา พิจารณาในภาพรวม ไม่ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับองค์ประกอบทางการศึกษาทั้ง 6 ด้าน

ตารางวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา

จาก วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"

จัดโดย คณะศึกษา "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการศึกษาสนับสนุนของ บมจ.ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก(ชื่อเอกสาร)..... Thai Education in the Era of Globalization : Vision of Learning Society.....เรื่อง.....ข้อเสนอปฏิรูปการจัดการ.....

ประเด็นที่..... 1.....ชื่อประเด็น.....การร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อจัดการศึกษา.....

ลำดับที่	ข้อความ/เนื้อหา/สาระ/ประโยค/ความคิดรวบยอด	องค์ประกอบทางการศึกษา						รวม	รูปแบบการศึกษา			รวม	ระดับชั้นการศึกษา						รวม	ปรัชญาการศึกษา										รวม
		1	2	3	4	5	6		1	2	3		1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
		1	1/1							/											/									
2	1/2					/										/	/									/	/			
3	1/3				/		/									/														
รวม	ความถี่																													
	ร้อยละ							100			100						100											100		
	อันดับ																													

จากผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา ของผู้วิจัยดังกล่าว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้
คะแนนผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาของผู้วิจัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จาก วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สูความก้าวหน้า
และความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"

จัดโดย

คณะศึกษา "โครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการศึกษาสนับสนุนของ บมจ.ธนาคารกสิกรไทย จำกัด
จาก(ชื่อเอกสาร).....Thai Education the Era of Globalization : Vision of The Society.....
เรื่อง ข้อเสนอปฏิรูปการศึกษาไทย.....
ประเด็นที่.....1.....ชื่อประเด็น...การร่วมมือจากภาคเอกชนเพื่อจัดการศึกษา.....

ลำดับที่	ข้อความ ประโยค เนื้อหา	องค์ประกอบทาง การศึกษา			คะแนน ที่ได้	รูปแบบ การศึกษา			คะแนน ที่ได้	ระดับชั้น การศึกษา			คะแนน ที่ได้	ปรัชญา การศึกษา			คะแนน ที่ได้
		-1	0	1		-1	0	1		-1	0	1		-1	0	1	
1	1/1			/			/				/			/			
2	1/2			/		/				/			/				
3	1/3	/			/					/			/				
4	...																
รวม																	

- หมายเหตุ
- 1 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของ
ผู้วิจัยไม่ถูกต้อง
 - 0 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อไม่แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์
ของผู้วิจัยถูกต้อง
 - 1 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของ
ผู้วิจัยถูกต้อง

เอกสารหมายเลข 1

Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society

A Synnopsis of the Report

of

The Commission on Thailand's Education in the Era of Globalization :
Towards National Progress and Society in the Next Century

Support by

Thai Farmers Bank Public Company Limited

Preface

Thailand has emerged in recent years as a new economic in Southeast Asia, seemingly following the trail of other Asian NECs such as South Korea and Singapore. In the era of "*Globalization*" with a tremendous increase in international and regional cooperation, the economic prospects for Thailand look even more promising. Still, growing problems of environmental deterioration, social and cultural disintegration, income - distribution gaps, among others, have forced Thailand to recollect her developmental experiences and to find "*The Thai Way*" through which the kingdom may venture. It is "*The Thai Way*" that will enable the country to preserve her cultural heritage and social well-being, while maintaining her competitiveness in the world arena.

It is clear that the Thai educational system will play a crucial role in this journey. With the challenges of the twenty-first century facing the Thai people, the system of education and training in Thailand must undergo a radical reform as a way to equip new generations of Thai with adequate knowledge, understanding, skills and most importantly, vision to live peaceful and productive lives in the future.

Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society is a synopsis of the report by the Commission on Thailand's Education in the Era of Globalization, a non-governmental commission set up as a think tank to envision a desirable future for Thailand and the educational strategies to achieve it. It is an educational reform package containing recommendations that a number of concerned parties may wish to consider in a concerted effort to bring the country's dreams to reality.

Prof.Dr.Sippanondha Ketudat

Chairman of the Commission

The last two decades have seen a tremendous advancement in telecommunications and computer technology, of which the effects upon human civilization are far beyond imagination. The might of "*information technology*" not only enables human beings to be in contact with one another more speedily and conveniently, but also propels the emergence of a new "*borderless*" world. This world of a new mainstream socio-economic and political order affects every country; it is a world that seeks a new balance between "*global*" and "*local*" values, thoughts and ways of life amidst coexisting cultural diversity. Truly, the era of globalization has arrived with many implications on national stability. Only countries endowed with vision and wisdom to understand the globalization process and its oncoming threats and opportunities will be able to secure a peaceful and productive co-existence in the international community.

In addition, the more fluid transnational mobilization of investment capitals has also proven that the competitive advantage of a nation is no longer the richness of its natural resources but the richness of its well-educated manpower capable of living up to the challenges of an ever-changing world. With the globalization movement thus comes the notion of "*global citizens*" that necessitates a new form of education aimed at enabling them to live and work with peoples of different races and cultures. The globalization process urges men and women of the future to be more critical of, and adaptive to, economic and social transformations. They must be prepared for multi-cultural interaction, values change, cosmopolitan way of life, yet struggling to maintain their own ideals and identity.

Thai Education in the Era of Globalization: Vision of a Learning Society is a synopsis of the report by the Commission on Thailand's Education in the Era of Globalization, a special nongovernmental commission set up to look into the future vision of the country's educational system. Being supported by the Thai Farmers Bank

Public Company Limited, one of the leading financial institutions in Thailand, the commission itself is a new form of private initiative in education that has made an unprecedented effort in identifying critical policy issues for national educational development.

The commission's report contains the recommendations for the reform of the entire educational system in Thailand as a way to take up challenges of the globalization movement that has a bearing on almost all aspects of national development. It is based on the belief that a radical reform is necessary for the country to keep up with the pace of change in the world community and to prepare the Thai people, especially the younger generation, for the upcoming challenge of the twenty-first century

The post-war era has witnessed a rapid modernization or, perhaps more accurately, westernization of Thailand with its development pattern modeled after many industrialized countries in the western world. Infrastructure building, investment promotion policies, expansion of export-oriented industries, among others, have contributed to the high and steady rate of economic growth during the past few decades. The economic prosperity, however, does not come without sacrifice. The social, cultural and environmental impacts on Thai society as a result of economic-led policy are so evident that there is a need for new development paradigm to help the country envision the "*development niche*", a niche that fully realizes its economic potentials and yet never loses sight of its social and cultural identity.

Furthermore, the globalization trends in recent years have added to the developmental perspectives of Thailand both rare opportunities and severe threats for the future. For examples:

- ◆ Global economic and trade issues will force Thailand to be highly dynamic in its economic and trade policy. Amid fierce competition and the strive to gain comparative advantages within the international community, together with the growing competitiveness of the neighboring countries, Thailand will have to move gradually from resource-based, labor-intensive industries to more advanced, knowledge-based, technology-intensive sectors of production.

- ◆ The formation of regional trade blocs such as ASEAN, APEC and ASEM has also prompted Thailand to become an active partner in regional affairs, while the idea of an independent nation state is gradually vanishing.

- ◆ Despite fast economic growth, perhaps one of the fastest in the world, with an average annual growth of 7.8% between 1960-1990, Thailand now faces a

widening income gap among social classes and the deterioration and depletion of its natural resources and environment. Although the population growth rate has decreased from nearly 3.4% during the 1960s and 1970s to a mere 1.3% in 1995, the high density of population in metropolitan areas as a result of haphazard industrial expansion has brought a rising tide of social and environmental hardship to the big cities. Therefore, Thailand will have to focus on acquiring "*sustainable development*" with a stronger emphasis on social and environmental programs, while maintaining the country's competitive capabilities. For Thailand, a weakened social fabric in rural communities as a result of massive labor migrations is becoming a major national concern. Increasing crime and violence, lower quality of life in metro-cities and worsening pollution are other major problems that more than adequately prove that development can backfire. The future of Thailand rests with the ability of the Thai people to secure economic prosperity that goes hand in hand with social well - being... to have "*global perspectives*" that coexist with local needs and necessities.

◆ The massive influx of foreign culture and sub-cultures, coupled with the weakening of traditional Thai values have necessitated a counter-movement for cultural regeneration and the preservation of Thai identity. Thailand may enter a period of massive cultural revitalization so much needed as an antidote to the "*identity crisis*" and "*moral confusion*" now facing the new generation of Thai people. Respect for indigenous cultures, social justice and righteousness towards one's livelihood is of no less importance for the future of Thai society.

◆ The successful market economy, the growth of the new middle class and the stronger sense of democratic values among the educated younger generation have precipitated the end of big government, the decline of a patronizing bureaucracy and the persistent demand for self-governing power by the people. In the meantime, unstable politics, the old patronage culture, and the inefficient bureaucracy still prevent the country from speedy change and development in these aspects.

Unmistakably, the developmental prospects of Thailand in the future lie with the strength of the Thai people; the strength of both individuals and Communities whose vision, creativity and self-governing capability will secure and sustain through generations a successful venture through the path of development. It is particularly crucial that the future development of Thailand must reflect the economic and social importance of local communities. Economic vigor along with social, cultural and environmental vitality of thousands of urban and rural communities are the source of collective strength of the nation. In short, the community must be capable of maintaining itself not only as a strong and dynamic unit of the economy, but a proud and lively part of the social and cultural life of the country as well.

The new generations of Thai should be blessed with a peaceful and productive life within their home communities instead of being forced to find a better life in big cities or elsewhere. They should, therefore, be able to preserve and pass on to their future generations their cultural identity. In order to achieve this goal, they must be equipped with adequate skills, knowledge and understanding that are appropriate in local environment.. Still, local authorities must be empowered with self-governing responsibility together with better distribution of economic activities to rural areas. Local authorities should, therefore, be encouraged to take in the way of community well-being with full participation from the people.

It is imperative that Thailand must radically improve its educational and training system as a foundation of national development. With the trend toward decentralizing administrative power to local authorities, the desirable system of education and training must provide Thai people with self-sufficiency and adaptability. It is, therefore, the kind of education that gives to the people not only general and vocational skills, but also adequate learning skills and perceptive minds; the love for learning and the "*learning how to learn*" skills. It is an education which provides the people with an ability to make rational judgements and choices, a conviction of their civic duty, and a courage to express their democratic rights and freedom. It is an education that enables them to see things clearly, to choose what is sensible for their family and community and to disregard what is irrelevant. It prepares them to take up prospective occupations in the community or elsewhere with sufficient confidence and yet be alert and receptive to continuing improvement through new information and knowledge. It also enlarges their horizons regarding social and cultural diversity, thus showing them how to accommodate themselves to others. It is an education that gives them a common ground to share with other members of the society. It is this kind of education that will pave the way for Thailand to become a learning society.

The desirable system of education for a bright future for Thailand should enhance the individual's access to education so that his or her full potential can be realized. Educational access should be extended to all, regardless of sex, race, financial status or physical and mental conditions. Education should be the means of social mobility for everyone and thus paves the way for a more equitable society. This vision implies measures affecting not only the formal system of education, i.e., the extension of compulsory school years to 9 or 12, but also, and perhaps more importantly, the non-formal sectors of continuing education for people from all walks of life. It is the kind of education that aims to eliminate all sort of boundaries of education, be they, age race or other limitations of economics, geographical, physical or mental nature. It also promotes community-based lifelong education, offering the enjoyment of learning to every member along with an easy access to a multitude of education and training programs within their own neighborhood. Thai citizens, rich or poor, urban or rural, normal or disabled, should be able to receive proper education the way they want, as long as they want, and be able to enrich their lives, their families, their lives, their community through education.

It is not easy to establish such personalized, community-oriented system of education. It requires a much larger amount of resource, technology, management and cooperation among social institutions. It also requires the united force of various related agencies in order to promote lifelong education and create an environment conducive to learning in all respective communities. Successful educational reform in present-day Thailand thus requires a new paradigm of thought in which families, religious institutions, business establishments, mass-media enterprises, non-governmental organizations, must be brought into a holistic view of lifelong educational process. It is an *"education-for-all"* and also *"all-for-education"* way of educational thinking. These social institutions are prospective partners of local schools in developing education and training programs most suitable to the community. This paradigm change must coincide

with a rapid decentralization of educational administration to local authorities based on a firm belief that only local authorities can realize local needs and can enable the local education system to be adaptive to an ever-changing environment. Following are strategies for education reform in Thailand that will help the country realize its educational vision.

The "*new*" educational system in Thailand can be best characterized by a "*Learning network*" concept of educational provision. It is a network composed of thousands of individual communities, involving teachers, parents, community leaders, business entrepreneurs, and civil servants adept in educational management. Instead of the traditional hierarchy of educational administration, these independent, self-governing communities, through mutual support and continuing exchange of information, should constitute a solid path to the much needed dynamism and adaptability in Thai educational system. It is a network in which each segment of the society may have its own unique, self-sufficient learning mechanism suitable for each community, yet remaining an integral part of national development perspectives. It is a drastic shift from the old days of uniformity and centralization to the new dawn of diversity and self – governance. Such a far-reaching goal thus requires two major strategic components: the reform of learning, and the reform of management, both of which aimed at capitalizing individual and community potentials.

The reform of learning takes a comprehensive view of human development, looking at human learning needs from early childhood throughout his or her life. In the context of globalization, it embraces strategies that start with basic child development as a foundation for physical, mental, emotional, social and intellectual growth of our people. It then addresses basic education for a diverse group of clientele with emphasis on long-term learning ability. It also puts an accent on national competitiveness to which vocational and professional education, skill training as well as work ethics are the main contributor. Finally, the new form of learning will promote lifelong education for individuals and communities as a means to cope with incalculable changes and uncertainties so as to assure quality of life and society. Among the recommended strategies are:

Basic Child Development

- ◆ Provision of pre marriage family educational programs for teenagers and adults in regard to such issues as married life, sex, prevention of AIDS and other sexually - transmitted diseases, Family planning, pregnancy care, infant and child care, child nutrition, etc. Integration of family education into the formal and non-formal curriculum at all levels, including informal channels of learning such as mass media and entertainment media, etc

- ◆ Establishment of land-grant programs to build up playgrounds and sports facilities for children.

- ◆ Improvement and expansion of family health care programs and child care services, including adequate child nurseries in the communities and large factories.

- ◆ Promotion of moral and ethical values for children and youth through local religious and other organizations.

Diversified Basic Educational Provision

- ◆ Reform of the curriculum structure in primary and secondary schools oriented more toward community needs and conditions, with an appropriate balance among factual knowledge and learning skills, analytical skills, vocational skills, ethical and aesthetic values, physical health development, civic duties and practical applications.

- ◆ Participation of local authorities, the community and parents in the curriculum development process of local schools including the monitoring of teaching and learning effectiveness.

- ◆ Provision of incentives for the private sector to invest in educational media businesses so as to promote continuing improvement of learning aids, especially in such critical subjects as Thai language, English, Mathematics, Science, Computer application, Physical Education, and Visual and Performing Arts.

- ◆ Increasing support for special education programs focusing on special groups of children, such as those with physical and mental disabilities, socially disadvantaged children, and gifted children.

- ◆ Continuing support for innovations in student-oriented teaching methods with emphasis on various kinds of cooperative arrangements among local teachers' clubs, teachers' associations, etc

- ◆ Implementation of the plan to reform the national teacher education system, including an extensive program of in-service training especially in the areas of greatest shortage. Increasing financial support for the improvement of teachers' benefits and career advancement in an effort to attract qualified individuals into the teaching profession, as well as to retain good teachers within the system.

Enhancing International Competitiveness

- ◆ Provision of in-service training programs to upgrade both knowledge and skills of the labor force, especially those in modern business sectors. Establishment of Technology Extension Centers to provide adequate pre-service and in-service training for the labor force in certain shortage areas. Setting up of community-based training programs to keep those in agricultural sectors up-to-date on new developments in agricultural technology and techniques.

- ◆ Establishment of a research network and a comprehensive research training program in basic science areas, i.e., mathematics, physics, chemistry, biology, etc. Increasing support for research activities in the social sciences and humanities focusing on the developmental context of Thailand in relation to its neighboring countries as well as the international community.

- ◆ Enrichment of post-graduate study programs in higher education institutions through networking arrangements with other educational institutions, business sectors and foreign academic institutions so as to accelerate the production of new researchers and academics in various shortage areas.

- ◆ Formation of a special research and development network orientated toward community services and the improvement of community life.

- ◆ Reform of the university entrance examination system by means of composite scores comprised of students' cumulative Grade Point Averages, standardized aptitude tests and other psychological tests scores

- ◆ Improvement of academic programs in higher education institutions by strengthening the general education component with emphasis on enhancing analytical skills and by broadening cultural and global perspectives of students. Greater emphasis on an experience-based program of specialized study to ensure the practicality and applicability of the curriculum.

Lifelong Learning

- ◆ Formation of community learning centers suitable to appropriate local conditions. Establishment of funds for such community development programs along with the empowerment of local authorities including the responsibility for monitoring the distribution of funds.

- ◆ Provision of financial support for community awareness programs including such activities as community forums and community networking, etc. Development of tax incentives for private sectors and NGOs to finance such community programs and the setting-up of an effective monitoring and evaluation system for their implementation.

- ◆ Strengthening of religious education for Buddhist monks and other local religious leaders so as to enable them to play a key role in various moral enrichment activities for the community, with full or partial subsidy from the government.

- ◆ Establishment of a network of mass media agencies aimed at maintaining professional ethics and encouraging rational practice in the transmission of

news, information and entertainment programs to the public. Increasing presence of a consumer protection network in monitoring the quality of mass media production and launching public campaigns to promote ethical thinking and good judgement in the selection and consumption of media

- ◆ Enhancement of national information infrastructure to embrace rural communities so as to promote information exchange among local educational institutions, local public and private agencies, and the community.

- ◆ Provision of tax incentives for the private sector to invest more in the research and development of educational media for Thai children, including both printed and electronic media, so as to improve the quality of learning materials for children and youth.

The reform of management is an essential condition in national educational reform without which other reform efforts could become a failure. In the era of change and uncertainty, the new management system must clearly demonstrate dynamism and flexibility on one hand, and efficiency and responsiveness on the other. The proposed reform package, therefore, focuses first on the new administrative structure under which local educational commissions are empowered with decision-making responsibility. It also welcomes new partners in educational administration, i.e., parents, local community leaders, Buddhist monks and local religious leaders, etc. Second, it highlights the increasing role of the private sector in educational provision. Third, it stresses a radical reform in the higher education sector as a cutting edge in the educational development scheme of the country. Fourth, it emphasizes the importance of quality assurance mechanisms as a basic rule of the twenty-first century educational management. Finally, the management reform must emphasize the mobilization of resources from various sectors for the betterment of educational services. Among the recommended strategies are :

Management by Local Commissions

◆ Reform of the national system of educational administration from an overly centralized system to a more localized pattern of management. Increasing role of local commissions composed of representatives from the community, parents, teacher, school administrators, local officials and selected local leaders in the formulation local educational policy, the development of local curriculum, and the monitoring and assurance of the performance and quality of local primary and secondary schools, with its scope of responsibility being either at Ampur or Tambon level (provincial district and sub-district respectively) in accord with local needs and conditions.

- ◆ Improvement of school management expertise in areas of policy and planning, curriculum development and quality assurance in accord with guidelines and work arrangements set forth by the local commission.

- ◆ Reform of budgeting methods and procedures, particularly to provide more flexibility for the distribution of operating expenditures in the form of block-grant budgeting allocated to the locality.

- ◆ De-regulation and de-bureaucratization of administrative system of the Ministry of Education in conjunction with the planned empowerment of local commissions and prospective coordination with various local entities. Formulation of a long-range plan to reorganize the administrative structure and management practices of various central education agencies, in order to eliminate duplication of efforts and increase their efficiency in monitoring and coordinating educational provisions of the country.

- ◆ Implementation of a series of pilot developmental projects to demonstrate the anticipated merit of local self-governance and raise public awareness of the need for further decentralization of educational administration.

Cooperation with the Private Sector

- ◆ Development of tax incentives encouraging the private sector to provide in-service training for their employees and to cooperate with educational institutions in strengthening vocational education programs. Provision of direct and indirect subsidies and other support measures for the private sector to invest in certain areas of advanced skill training.

- ◆ Development of community-oriented vocational curriculum with emphasis on enhancing students' opportunities for practical training and prospective careers within their community.

- ◆ Cooperation between business firms and local vocational schools in allowing the qualified employees of the firms to teach part-time in certain areas of vocational training as a means to ease the problem of shortage of vocational teachers. Provision of additional subsidies by the government for the schools to support the hiring of these part-time teachers.

- ◆ Cooperation between local business ventures, the community and local schools in the periodic follow-up and evaluation of labor performance in the area and the continuing improvement of vocational programs suitable for local labor market.

Higher Education Reform

- ◆ Re-engineering of administrative systems and practices so as to enable each sector of higher educational institutions i.e., the research-oriented universities, the teaching-oriented colleges and institutes, and the community colleges, to manage their educational programs with more effectiveness and flexibility. Downsizing of central agencies and decentralization of decision-making power to institutional boards and councils, especially in the areas of financial and personnel management. Promotion of the ministry's role in the area of policy and planning, and quality assurance.

- ◆ Re-engineering of the internal administrative systems of higher education institutions to conform with the increasing self-administering autonomy; critical areas including: the selection of administrators and the promotion of academic leadership, the strengthening of institutional research capabilities, the development of management performance indicators, the improvement of an internal reporting system, the

deregulation of internal administrative procedures, and the improvement of income-generating activities with a built-in system of effective and accountable financial management and performance audit.

- ◆ Reform of the higher education budgeting system particularly in the form of block-grant budgeting consistent with the increase in institutional autonomy.

- ◆ Reform of the higher education personnel management system, specifically in the area of salary and fringe benefits so as to attract qualified academics into teaching and research careers.

- ◆ Participation of the private sector, the public, and the community in the process of policy formulation, the monitoring and evaluation, and mobilization of resources for higher education teaching and research activities.

- ◆ Creation of a networking and cooperative arrangements with private enterprises, as well as foreign academic institutions, as a means to enhance their teaching and research programs, with policy support and direct fiscal support from the government for such endeavors.

Quality Assurance

- ◆ Establishment of a national system of quality assurance for the education sector, allowing each institution to have its own distinctive quality assurance mechanisms suitable for its specific mission and needs. Enhancement of the central agency's role as a national coordinating agency with the task of promoting common standards and practices among educational institutions, informing the public on the country's educational quality, and utilizing performance indicators as management alarm signals for possible educational shortcomings. Appointment of a quality

assurance commission comprised of representatives from employers, parents, and various concerned sectors so as to reflect a multitude of opinions and viewpoints from different segments of the society.

- ◆ Development of an effective management information system to facilitate the continuous monitoring and evaluation of their performance, and an exchange of information with other institutions.

- ◆ Utilization of information regarding educational quality as a partial basis for budget allocation decisions so as to encourage continuing improvement among educational institutions.

- ◆ Dissemination of information to the public regarding educational standards across institutions so as to raise public awareness of educational quality and promote continuing improvement among educational institutions.

Resource Mobilization

- ◆ Increase in the educational budget to at least 4% of Gross Domestic Product (GDP) during the 8th National Economic and Social Development Plan (1997-2001) , 5% during the 9th Plan (2002-2006) , and 6-7% during the next successive plans so as to cover additional expenditures as stipulated in this reform scheme. New budgeting priorities covering education for special children, the creation of learning networks, in-service training for teachers, and production of teachers in shortage disciplines. Allocation of budgets based on block-grant method, particularly for operating expenses, while the institutions must strengthen their internal financial management and auditing system to accommodate such a flexible pattern of funding.

◆ Increase in budgets for research activities to 0.5% of GDP during the 8th Plan and 1% during the 9th Plan. Provision of tax incentives for the private sector in order to encourage an increase of their research and development investments to 0.5% of GDP within ten years.

◆ Establishment of funds to provide scholarships and loans for needy students, including loans extended to private schools for the upgrading of their educational facilities.

◆ Increasing role of the private sector in educational provision, particularly in vocational training, with facilitating support from the government through further deregulation and the floating of school tuition fees. Adjustment of tuition fees and charges in private schools and higher educational institutions on the basis of current operating expenses with students providing their fair share of educational expenses. Expansion of scholarships and loans schemes to help disadvantaged students.

◆ Enhancement of income generating activities in higher education institutions such as professional services, consultancies, production and sale of academic books and educational materials, management of intellectual properties, management of assets and other properties, etc. Provision of additional support by the government tax through incentives for individuals and organizations donating funds and assets to the institutions for educational purposes.

Conclusion: Keys to Success

Education reform in Thailand will require a genuine sense of commitment and a true spirit of collaboration among concerned parties. It requires a considerable amount of untiring effort on the part of parents and families as the core closest to child rearing and development; of teachers and schools as the group that could systematically influence a child's behavior and ability; of community and local religious leaders as the forerunner in pioneering grass-root educational initiatives; of businessmen, industrialists and the private sectors as the segment with sufficient intellectual, experiential, and financial resources to become a new partner in education; of mass media agencies as the social institution most capable of raising public awareness toward educational issues; and of the government sector as the organization most important in accelerating the reform process. It is cooperation, management skills and concerted effort among these sectors that will determine the future of Thai children... and the future of Thai society in becoming a truly learning society.

It is comforting, nevertheless, to see many grass-root educational innovations and reforms being successfully implemented by a number of communities during the past several years. Thousands of devoted teachers and community leaders have already found their vision into action to improve education for their children. With many of these creative projects becoming a huge success, a new wave of change is now approaching our educational community. It is to be hoped that these successful projects will set the pace toward system-wide reform and improvement for Thai education and enable Thailand to realize its educational vision in the near future.

The Commission on
Thailand's Education in the Era of Globalization :
Towards National Progress and Security in the
Next Century

Chairman of the Commission

1. Prof.Dr.Sippanondha Ketudat

Chairman,

National Economic and Social Development Board.

The Commission

2. Prof.Aree Valyasevi, M.D.,DSc.

Dean,

Faculty of Medicine, Thammasat University.

3. Mr.Banthoon Lamsam

President,

Thai Farmers Bank Public Company Limited.

4. Prof.Dr.Chetana Nagavajara

Professor of German,

Faculty of Arts, Silpakorn University.

5. Dr.Khunying Kalaya Sophonpanich

Executive Committee Member and Secretary,

Thai Junior Encyclopedia Project by Royal Command of H.M. The King.

6. Prof.Kasem Watanachai, M.D.

permanent Secretary,

Ministry of University Affairs.

7. Dr.Kowit Vorapptatana

Former Permanent Secretary,

Ministry of Education

8. Gen.Niyom Sansanakom
*Former Commanding General,
National Defence Studies Institute.*
9. Prof.KKhunying Nongyao Chaiseri
*president,
Thammasat University Council.*
10. Mr.Paiboon Wattanasintham
*President,
Foundition for Thailand Rural Reconstruction Movement Under Royal Patronage.*
11. Dr.Prasam Trairatvorakul
*Deputy Secretary-General,
Securities & Exchange Commission.*
12. Mr.Sawai Prammanee
*Former Permanent Secretary,
Ministry of Labour and Social Welfare.*
13. Assoc.Prof.Dr.Somchob Chaiyavej
*Mechanical Engineering Department,
The King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok.*
14. Dr.Sumet Tantivejkul
*Secretary-General,
National Economic and Social Development Board.
Secretary-General,
Royal Development Projects Board.*
15. Dr.Surat Silpa-anan
*Permanent Secretary,
Ministry of Education.*
16. Mr.Taveesak Senanarong
*Former Permanent Secretary,
Ministry of Education.*

17. Prof.Toemsakdi Krishnamra
Director,
Sasin Graduate Institute of Business Administration
of Chulalongkorn University.
18. Mrs.Tuenjai Deetes
Secretary General,
Hill Area Development Foundation.
19. Prof.Vitit Muntarbhorn
Head of the International Law Department,
Faculty of Law, Chulalongkorn University.
20. Mr.Wallop Tungkananurak
Secretary General,
Foundation for the Better Life of Children.
21. Prof.Dr.Wichit Srisa-an
President,
Suranaree University of Technology.

Senior Experts

1. Prof.Dr.Kanok Wongtrangan
Deputy Permanent Secretary,
Ministry of University Affairs.
2. Dr.Chuachan Chongsatiyoo
Deputy Secretary-General,
National Education Commission.
3. Dr.Kasama Varavam
Director-General,
Department of Curriculum and Instruction Development,
Ministry of Education.

4. Dr.Narasri Vaivaniikul
*Research Director,
Sasin Graduate Institute of Business Administration
of Chulalongkorn University.*

5. Dr.Piengchai Pookakupt
*First Senior Vice President,
Thai Farmers Bank Public Company Limitek.*

6. Dr.Rung Kaewdang
*Director General,
Department of Non-formal Education,
Ministry of Education.*

Expert Assistants

1. Dr.Amomwit Nakomthap
*Chief,
Quality Assurance Unit, Bureau of Higher Education
Standards, Ministry of University Affairs.*

2. Mrs.Mallika Nitayaphorn
*Director,
Office of Educational Assessment and Testing Services,
Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education.*

3. Ms.Nonglak Phaholvech
*Educational official,
Bureau of Educationad System Development and
Macro-Planning, National Education Commission.*

4. Dr.Silapom Nakomthap
*Program Director of Community Research,
The Thailand Research Fund.*

5. Dr.Sombat Suwanpitak

Director,

Planning Division, Department of Non-formal Education,

Ministry of Education.

เอกสารหมายเลข 2

การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์การเรียนรู้สังคม

Thai Education in the Era of Globalization : Vision
of a Learning Society

บทสรุป ของ

คณะศึกษา โครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่วิสัยทัศน์และความก้าวหน้าและ
ความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"

รายงาน โดย

บมจ. ธนาคารกสิกรไทย

คำนำ

เมื่อไม่นานมานี้ไทยเข้าสู่ยุคผู้นำเศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คล้ายๆ กับการเป็น "NICS" ของประเทศอื่นๆ ในเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในยุคของโลกไร้พรมแดน (Globalization) ทั้งขยายสู่ความร่วมมือกันของท้องถิ่นและการร่วมกันระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะมองเห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยรุดหน้าไปกว่าที่คาดหวังเอาไว้มาก ในขณะที่ปัญหาความเสี่ยงของความแปลกแยกของสังคมและวัฒนธรรม ความแตกต่างระหว่างการกระจายรายได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ผลักดันให้ประเทศไทยได้มองย้อนถึงประสบการณ์ในการพัฒนาแบบไทย และค้นพบวิถีไทย คือ ความพยายามในการพัฒนาแบบ "วิถีไทย" ซึ่งจะชักนำประเทศไปสู่การสร้างมรดกทางวัฒนธรรมและการสร้างสรรค์สังคม พร้อมๆ กับการดำรงความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลก

สิ่งที่สำคัญกว่าสิ่งใดๆ อย่างยิ่งคือ ระบบการศึกษาของประเทศไทยจะต้องมีบทบาทเข้าถึงวิถีไทย กับสิ่งที่ต้องเผชิญหน้าอย่างท้าทายในศตวรรษที่ 21 ที่จะถึงนี้ ระบบการศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศไทยจะต้องได้รับการปฏิรูปซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือในการให้ความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ทักษะและสำคัญที่สุด คือ ความสามารถในการดำรงอยู่อย่างสงบสุขและสร้างผลิตผลของคนไทยยุคใหม่ในอนาคต

การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์ในการเรียนรู้สังคม เป็นบทสรุปรายงานฉบับนี้ โดย คณะศึกษาในโครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเพื่อระดมความคิด (think tank) และปรารถนาที่จะให้อนาคตของประเทศไทยและยุทธศาสตร์การศึกษาไทยประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษานี้ มีกลุ่มผู้สนใจทางการศึกษาได้พยายามสร้างสรรค์ให้แนวคิดนี้้นำประเทศไปสู่ความเป็นจริงให้ได้

ศาสตราจารย์ ดร.สีป่นนท์ เกตุทัต

ประธานคณะกรรมการศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์"

บทนำ

(Introduction)

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เราได้เห็นความก้าวหน้าอันยิ่งใหญ่ในด้านการสื่อสารทางไกลและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นผลจากความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติเหนือจินตนาการ พลังแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงแต่ เอื้ออำนวยต่อการติดต่อของมนุษย์กับผู้อื่นที่รวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น แต่เป็นทั้งสิ่งที่นำไปสู่โลก "ยุคไร้พรมแดน" โลกแห่งกระแสสังคม เศรษฐกิจและการเมืองมีผลต่อทุกประเทศ นั่นคือ โลกที่กำลังค้นหาสมดุลย์แบบใหม่ ระหว่างค่านิยม ความคิด และวิถีชีวิตอันหลากหลายทางวัฒนธรรมของกระแสโลกและกระแสท้องถิ่น แท้ที่จริงแล้ว ความเป็น "โลกาภิวัตน์" ได้เข้าสู่ชาติต่างๆ แล้ว ประเทศที่มีวิสัยทัศน์และความเฉลียวฉลาดที่จะเข้าใจกระบวนการโลกาภิวัตน์ วิธีการแห่งกระแสโลกาภิวัตน์เท่านั้น จึงจะสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างสันติสุข และมีผลผลิตสอดคล้องกับสังคมโลก

นอกจากนี้ กระแสแห่งการลงทุนก็มีการแข่งขันกันสูง ในแง่ของการตอบแทนและผลประโยชน์ ประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติจะดำรงอยู่ต่อไปไม่ได้ มีแต่ประเทศที่มีทรัพยากรบุคคล ที่ได้รับการศึกษาอย่างดีเท่านั้นที่จะสามารถดำรงอยู่ได้ในโลกของความเปลี่ยนแปลง

ความเปลี่ยนแปลงประการหนึ่งของโลก "โลกาภิวัตน์" ก็คือ "การเป็นพลโลก" (Global Citizens) กล่าวคือ ต้องมีการจัดการศึกษาแบบใหม่ มุ่งไปที่การสร้างคนให้ดำรงชีวิตแบบใหม่ และทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม ในโลกยุคโลกาภิวัตน์จะต้องเร่งเร้าให้ผู้คนในอนาคต จะต้องปรับตัวและตระหนักในกระแสของเศรษฐกิจและสังคม พวกเขาจะต้องเตรียมตัวเข้าสู่วัฒนธรรมที่ซับซ้อนและผสมผสาน ความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม วิถีชีวิตแบบพลโลก ทั้งยังต้องพยายามดำรงเอกลักษณ์และแนวคิดของตนเองเอาไว้ด้วย

การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์แห่งการเรียนรู้สังคม คือบทสรุปของการรายงาน โดยคณะกรรมการ การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นคณะบุคคลที่ไม่ใช่รัฐบาล และได้จัดตั้งขึ้น เพื่อ มองหาวิสัยทัศน์ต่อระบบการศึกษาของประเทศไทย ได้รับการสนับสนุน โดย ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันการเงินของไทย การประชุมที่จัดเป็นรูปแบบใหม่ของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยเอกชนเกี่ยวกับการศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความพยายามที่จะค้นหา นโยบายที่จะพัฒนาการศึกษาของชาติ

รายงานของคณะกรรมการ การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทย ที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาให้เข้ากับกระแส

ความเคลื่อนไหวโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดขึ้นในทุกด้านของการพัฒนาประเทศ สิ่งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การปฏิรูปนั้น มีความจำเป็นต่อประเทศ และดำเนินไปสู่ก้าวของการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และเป็นการเตรียมตัวคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโลก ยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างกลมกลืน

ทัศนตอการพัฒนาของประเทศไทย (Development Perspective for Thailand)

ช่วงเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 นับว่าเป็นพยานอย่างดียิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเข้าสู่ความทันสมัยอย่างรวดเร็วหรืออันที่จริงและการที่ประเทศไทยมีการพัฒนาตามรูปแบบของประเทศตะวันตก ไปในแนวทางเดียวกันกับประเทศตะวันตกในด้านอุตสาหกรรม การก่อสร้าง นโยบายในการลงทุนเพื่อการค้า นโยบายการส่งออกด้านอุตสาหกรรม ท่ามกลางสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้สร้างให้เกิดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงและมั่นคงในช่วง 2 - 3 ทศวรรษที่ผ่านมา (the past few decades) แต่อย่างไรก็ตามการเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นได้นำมาซึ่งความสูญเสียด้วยผลกระทบทางด้านสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของไทย คือ ผลของนโยบายเศรษฐกิจก้าวหน้า ด้วยเหตุนี้เองจึงมีความต้องการพัฒนาในรูปแบบใหม่ เป็นการพัฒนาอย่างมีวิสัยทัศน์ คือตระหนักว่า การพัฒนาเศรษฐกิจนั้นจะต้องคำนึงถึง เอกลักษณ์ การดำรงอยู่ของสังคมและวัฒนธรรม

ยิ่งไปกว่านั้นแนวโน้มของกระแสโลกาภิวัตน์ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดแนวทางในการพัฒนาประเทศทั้งในเรื่องของโอกาสในการพัฒนาและการเลือกแนวทางในการปฏิบัติในอนาคต เช่น สภาวะเศรษฐกิจและการค้าของโลกผลักดันให้ประเทศไทยมีการปรับตัวอย่างสูงในด้านนโยบายเศรษฐกิจและการค้า ท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงและการต่อสู้ ในการเปรียบเทียบด้านผลประโยชน์ของประชาคมโลก รวมทั้งความเติบโตด้านการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทยจะต้องค่อยๆ เปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ จากการเน้นทรัพยากรที่มีอยู่ การใช้แรงงานคนในภาคอุตสาหกรรมไปสู่ความก้าวหน้า การเน้นความรู้ การใช้เทคโนโลยีในการผลิตมากยิ่งขึ้น

รูปแบบของกลุ่มเขตการค้า เช่น กลุ่ม ASEAN (เอเชียตะวันออกเฉียงใต้) กลุ่ม APEC (Asia Pacific Economic Cooperation หรือ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก) กลุ่ม ASEM (Asia-Europe Meeting หรือ กลุ่มประเทศเอเชีย-ยุโรป) ทำให้ประเทศไทยต้องกระตือรือร้นในการปรับตัวเกี่ยวกับกลุ่มการค้า และแนวคิดของไทยในการเป็นประเทศอิสระทางการค้าจะค่อยๆ เลื่อนหายไป ขณะที่ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจจะเป็นหนึ่งในหลายๆ ประเทศของโลก (one of the fastest in the world) โดยมีค่าเฉลี่ยการเติบโตทางเศรษฐกิจถึงร้อยละ 7.8 ระหว่างปี ค.ศ. 1960 -1990 ปัจจุบันเกิดช่องว่างที่ห่างไกลของรายได้ของชนชั้นในสังคม นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความเสื่อมโทรมและความสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แม้ว่าอัตราการเกิดของประชากรจะลดลง จากประมาณ

ร้อยละ 3.4 ในช่วงปี 1960-1980 เหลือเพียงร้อยละ 1.3 ในปี 1995 แต่ความหนาแน่นของประชากรในเมืองหลวง ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมที่ขาดการวางแผนได้นำมาซึ่งความยากลำบากของสังคมและสิ่งแวดล้อมในเมืองใหญ่ ดังนั้น ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญในเรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) นั่นคือ ต้องให้ความสำคัญในเรื่องสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กับการดำรงความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่น แต่ความอ่อนแอเกี่ยวกับโครงสร้างของสังคมไทยในชนบทส่งผลให้เกิดการอพยพแรงงานจำนวนมาก เป็นสิ่งที่จะต้องให้ความสนใจจัดลำดับความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ปัญหาความรุนแรงและอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น การขาดคุณภาพชีวิตที่ดีในเมืองใหญ่ และปัญหามลภาวะก็เป็นปัญหาหลักซึ่งก็จะต้องได้รับการแก้ไข อนาคตที่เหลืออยู่ของประเทศไทยในการที่จะสร้างสรรค์ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจไปพร้อมๆ กับการสร้างสังคมที่ดีงามมีวิสัยทัศน์ต่อสังคมโลก (global perspectives) ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประเทศ การไหลบ่าเข้าอย่างรุนแรงของวัฒนธรรมต่างประเทศและวัฒนธรรมแฝงควบคู่กับความอ่อนแอของค่านิยมไทย ซึ่งจำเป็นต่อการนำไปสู่การฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยและอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทยไว้ ประเทศไทยอาจจะเข้าสู่ยุคของการถูกครอบงำทางวัฒนธรรม จำเป็นต้องมีการต่อต้านในเรื่องวิกฤตการณ์ด้านเอกลักษณ์และเสื่อมถอยด้านศีลธรรม ซึ่งปัจจุบันนี้กำลังเกิดขึ้นกับคนไทยยุคใหม่ ดังนั้นการเชิดชูวัฒนธรรมของท้องถิ่น ค่านิยมทางสังคม (Social justice) และความถูกต้องชอบธรรม จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของสังคมไทยในอนาคต

ความสำเร็จในด้านเศรษฐกิจ การค้า การเติบโตของชนชั้นกลางยุคใหม่และค่านิยมประชาธิปไตยที่รุนแรงของคนหนุ่ม-สาว ที่มีการศึกษายุคใหม่ ต้องการปรับเปลี่ยนรัฐบาลที่มีขนาดใหญ่ ระบบอุปถัมภ์ของระบบราชการ ประชาชนต้องการปกครองตนเอง ในขณะเดียวกันการเมืองที่อ่อนแอ วัฒนธรรมระบบอุปถัมภ์ และระบบราชการที่อ่อนแอยังคงขัดขวางการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศให้ช้าลง

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา (Development Fundamentals)

ไม่ผิดเลยที่ประเทศไทยมีความคาดหวังในการพัฒนาในอนาคต ซึ่งเป็นความต้องการอย่างยิ่งของคนไทย เป็นความต้องการทั้งส่วนบุคคลและสังคม การใช้วิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความสามารถในการปกครองตนเองจะเป็นสิ่งรับประกันและก่อให้เกิดความสำเร็จที่ยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งการพัฒนาประเทศในอนาคต จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของชุมชนด้านเศรษฐกิจและสังคมเศรษฐกิจและสังคมที่เข้มแข็ง ชุมชนทั้งในเมืองและชนบทที่มีศักยภาพด้านวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเป็นพลังที่เข้มแข็งของชาติ

กล่าวโดยย่อ ชุมชนจะต้องมีความสามารถในการพึ่งตนเองไม่เพียงแต่มีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีคุณภาพภูมิใจในตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมของประเทศได้อย่างเป็นสุข

คนรุ่นใหม่ของไทยควรจะมีชีวิตที่สงบสุขและพึ่งตนเองได้ภายในชุมชนของตนเองแทนที่จะดิ้นรนไปทำมาหากินในที่อื่นหรือในเมืองใหญ่ ดังนั้นพวกเขาจึงควรจะสามารถดำรงรักษาและนำมาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไปสู่ตรรกานในอนาคตได้ เพื่อที่จะให้เป้าหมายนี้ประสบความสำเร็จ พวกเขาจะต้องมีการฝึกฝนทักษะในด้านความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน ดังนั้นชุมชนในท้องถิ่นจะต้องมีความรับผิดชอบในการปกครองตนเองร่วมกันโดยจัดการให้มีการสร้างเศรษฐกิจที่ขึ้นในท้องถิ่น ด้วยเหตุนี้เอง ผู้นำชุมชนควรที่จะกระตุ้นแรงจูงใจให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์ชุมชน

การก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (toward a Learning Society)

ความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงระบบการศึกษาและการฝึกอบรมที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ และแนวโน้มในการกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น ระบบการศึกษาและระบบการฝึกอบรมที่พึงประสงค์จะต้องทำให้คนไทยสามารถประยุกต์และดำรงอยู่ได้อย่างพอเพียง นั่นคือ เป็นการศึกษาที่ให้ทั้งทักษะในความรู้ทั่วไป และทักษะวิชาชีพรวมทั้งทักษะในการเรียนรู้และการรับรู้อย่างเพียงพอ (perceptive minds) หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึงมีความรักในการรู้ และมีทักษะ "เรียนรู้เพื่อที่จะเรียน" (learning how to learn) มันเป็นการศึกษาที่เตรียมคนให้มีความสามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล รู้จักทางเลือกที่ดีทำหน้าที่ของพลเมืองดีและกล้าในการแสดงความคิดเห็นตามสิทธิและเสรีภาพของระบอบประชาธิปไตย การศึกษาจะต้องสร้างให้ประชาชนมองสิ่งต่างๆ อย่างชัดเจน สามารถเลือกสิ่งที่สอดคล้องและเหมาะสมกับครอบครัวและชุมชน ไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งมัวเมาไร้ประโยชน์ การศึกษาจะเตรียมให้ประชาชนค้นหาอาชีพในชุมชนหรือแหล่งอื่นด้วยความเชื่อมั่น อีกทั้งมีความตื่นตัวในการรับรู้ใหม่ๆ เปิดโลกทัศน์ทางสังคมและวัฒนธรรมให้แก่ประชาชน การศึกษายังทำให้คนรู้จักปรับตัวเข้าหาผู้อื่น เป็นการศึกษาที่ทำให้รู้จักและแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกอื่นในสังคม นี่ก็คือการศึกษาในแนวทางหนึ่งที่จะผลักดันให้ประเทศไทยก้าวหน้าไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

วิสัยทัศน์ด้านยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา (Strategic vision)

ระบบการศึกษาที่พึงประสงค์เพื่ออนาคตอันสดใสของเมืองไทยควรจะส่งเสริมให้แต่ละคนได้เข้าถึงความสำคัญของการศึกษาที่แต่ละคนจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด การเปิดโอกาสทางการศึกษาควรจะกระจายไปอย่างทั่วถึงโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ สถานภาพทางเศรษฐกิจ รูปร่าง ลักษณะ และสุขภาพทางจิตใจ การศึกษาควรจะเป็นสื่อกลาง (means) ในการปรับปรุงสังคมและทำสังคมให้มีความเสมอภาคสำหรับทุกคน วิสัยทัศน์นี้เปรียบได้เหมือนเครื่องวัดเจตคติทางการศึกษาในระบบ เช่น การขยายตัวการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปีหรือ 12 ปีและอาจจะสำคัญไปกว่านั้น คือ การศึกษานอกระบบที่เป็นการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นี่คือการศึกษามีเป้าหมายเพื่อระดมสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อาทิ เรื่องของอายุ เชื้อชาติ ข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ธรรมชาติของร่างกาย และสภาพจิตใจ เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในชุมชนโดยให้เรียนรู้อย่างมีความสุขพร้อมกับใช้วิถีการง่าย ๆ ในการศึกษาและฝึกอบรมในชุมชนของตนเอง พลเมืองไทยไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจนอยู่ในเมืองหรือชนบทไม่ว่าจะปกติหรือด้อยโอกาสควรจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของเขาเหล่านั้นนานที่สุดเท่าที่เขาต้องการและทำให้ชีวิตของเขา ครอบครัวของเขา และสังคมของเขาดีขึ้นโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา มันไม่ง่ายเลยที่จะจัดการศึกษาเพื่อบุคคลหรือชุมชนเพราะต้องใช้ทรัพยากร เทคโนโลยี การจัดการและประสานงานระหว่างสถาบันต่างๆ ในสังคมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังต้องการการร่วมมือที่สัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ เพื่อที่จะปรับปรุงการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ในทุกชุมชนให้มีประสิทธิภาพ การที่จะปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จได้นั้นประเทศไทยต้องมีระบบความคิดเกี่ยวกับครอบครัว สถาบันทางศาสนา องค์การธุรกิจ สื่อสารมวลชน องค์การเอกชน นำไปสู่ทัศนะของกระบวนการการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเรียกว่าการศึกษาเพื่อปวงชนหรือปวงชนเพื่อการศึกษา (Education for all or All - for - Education) อันเป็นแนวคิดทางการศึกษา

สถาบันต่างๆ ในสังคมเหล่านี้คือผู้มีส่วนร่วมของโรงเรียนในท้องถิ่นในการพัฒนาการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสมที่สุดในชุมชน รูปแบบการเปลี่ยนแปลงนี้จะต้องคล้ายคลึงกับการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นที่เร่งรีบซึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานของความเชื่ออย่างมั่นคง คนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ซึ่งถึงความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ และยังสามารถจัดระบบการศึกษาของท้องถิ่นให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมแต่ละท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ทางการศึกษา (Strategies)

ระบบการศึกษาแบบใหม่ในประเทศไทย สามารถที่จะจัดให้เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ (learning network) เป็นเครือข่ายที่รวมเอาชุมชนต่างๆ นับพันนับหมื่นเข้าด้วยกัน ซึ่งในแต่ละชุมชนนั้นจะประกอบด้วย ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เจ้าของกิจการ และคณะกรรมการจัดการศึกษา แทนที่จะมีการบริหารการศึกษาแบบดั้งเดิม (traditional hierarchy) ชุมชนที่เป็นอิสระปกครองตนเองได้โดยการส่งเสริมเกื้อกูลซึ่งกันและกันการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน จะสร้างวิถีที่มั่นคงสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความสามารถในการปรับตัวของระบบการศึกษาไทย นั่นคือ เครือข่ายในแต่ละส่วนของสังคมที่มีเอกลักษณ์มีทรัพยากรในการเรียนรู้ที่พอเพียง เหมาะกับแต่ละชุมชนและยังคงดำรงการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศและเป็นการปรับเปลี่ยนอย่างฉับพลันจากการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และการรวมอำนาจไว้ในส่วนกลางในอดีตไปสู่แนวทางใหม่ที่แตกต่างจากเดิมและการปกครองตนเอง ช่างเป็นเป้าหมายที่ยาวไกลและมีองค์ประกอบหลักเพื่อดำเนินยุทธวิธีนี้ 2 ประการคือ การปฏิรูปการเรียนรู้ และ การปฏิรูปการจัดการ ซึ่งเป้าหมายทั้ง 2 ประการนี้จะมีความสำคัญทั้งตัวบุคคลและศักยภาพของชุมชน

การปฏิรูปการเรียนรู้ (Reform of Learning)

การปฏิรูปการเรียนรู้ยึดหลักความเข้าใจในการพัฒนาการของมนุษย์โดยมองไปที่ความต้องการเรียนรู้จากวัยเด็กไปจนตลอดชีวิต ในสภาพของโลกไร้พรมแดน ยึดหลักการใช้ยุทธวิธี การพัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งถือเป็นหลักเรื่องพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และความ อองงามทางสติปัญญา โดยยึดหลักความแตกต่างของกลุ่ม โดยเน้นที่ความสามารถในการเรียนรู้ อย่างยาวนาน(long - term learning ability) และยังเน้นในเรื่องของการแข่งขันที่เป็นสากล ด้าน อาชีวศึกษาและการอาชีพ การฝึกทักษะ จรรยาบรรณในการทำงาน เป็นสิ่งที่ต้องการสร้างให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนและท้ายที่สุดการปฏิรูปการศึกษานี้จะมุ่งสร้างให้มีการศึกษาตลอดชีวิตของแต่ละ บุคคลและชุมชนเพื่อเป็นสื่อที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถทราบล่วงหน้า และยังให้หลัก ประกันต่อคุณภาพชีวิตและสังคมดังรายละเอียดต่อไปนี้ :-

การพัฒนาการศึกษาพื้นฐานของเด็ก (Basic Child Development)

จะมีการให้ความรู้ก่อนการแต่งงานสำหรับวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิต การแต่งงาน เพศศึกษา การป้องกันโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การวางแผน ครอบครัว การดูแลครรภ์ การดูแลทารกและเด็ก การโภชนาการในเด็กและอื่นๆ มีการบูรณาการ เรื่องครอบครัวศึกษา ในหลักสูตรในระบบการศึกษาและนอกหลักสูตรทุกระดับชั้น รวมถึงเปิด โอกาสให้ได้เรียนรู้จากสื่อสารมวลชนและสื่ออินเทอร์เน็ตอื่นๆ เป็นต้น

- จัดสร้างสนามเด็กเล่นและศูนย์กีฬาแก่เด็ก
- ปรับปรุงและขยายการดูแลสุขภาพในครอบครัวและให้บริการดูแลเด็ก รวมทั้ง ให้ มีสถานอนุบาลเด็กในชุมชนและโรงเรียนขนาดใหญ่
- ส่งเสริมค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเด็กและวัยรุ่นผ่านทางสถาบัน ศาสนาในท้องถิ่นและองค์กรอื่นๆ

การจัดการศึกษาโดยเน้นความแตกต่างของบุคคล

(Diversified Basic Educational Provision)

ปฏิรูปโครงสร้างหลักสูตรทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาเน้นให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพชุมชน ให้มีความเหมาะสม สมดุล ในเรื่องความรู้ในสภาพที่เป็นจริง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะทางอาชีพ ค่านิยมด้านจริยธรรมและสุนทรียศาสตร์ การพัฒนา ด้านสุขภาพทางกาย สติและหน้าที่พลเมือง

- ให้ท้องถิ่นชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนในชุมชน รวมทั้งการกำกับดูแลติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียนและการสอน
- ระดมการลงทุนของเอกชนในลักษณะธุรกิจสื่อการศึกษา ซึ่งจะเป็นเรื่องของการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาหลักคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ พละนาฏศิลป์ และศิลปะและการแสดง
- เพิ่มการส่งเสริมการศึกษาพิเศษเน้นที่กลุ่มเด็กที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น เด็กที่บกพร่องทางกายและทางจิต เด็กที่ขาดโอกาสทางสังคมและเด็กอัจฉริยะ (เด็กปัญญาเลิศ)
- ส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมทางการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการระดมสรรพกำลังของสมาคมครู ชมรมครูต่างๆ ในท้องถิ่น
- การปฏิบัติตามแผนเพื่อปฏิรูประบบครูแห่งชาติ รวมทั้งขยายโปรแกรมการฝึกเพิ่มเติมโดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เพิ่มเงินค่าตอบแทน ในการพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครู โดยพยายามสร้างให้ครูแต่ละคนมีคุณสมบัติของมืออาชีพ และเป็นการรักษาครูที่ดีไว้ในระบบ

การส่งเสริมให้แข่งขันได้ในระบบสากล (Enhancing International Competitiveness)

● จัดให้มีการฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (in - service training) เพื่อยกระดับความรู้ความชำนาญให้กับผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจสมัยใหม่ จัดตั้งศูนย์บริการเทคโนโลยี (Technology Extension Centers) เพื่อจัดการอบรมก่อนเข้าทำงานและระหว่างการทำงานให้กับ

ผู้ใช้แรงงานในสาขาที่ขาดแคลน จัดตั้งศูนย์ฝึกงานในชุมชนเพื่อพัฒนาผู้อยู่ในภาคเกษตรกรรมให้ทันสมัยด้วยวิธีการและเทคโนโลยีการเกษตร

- จัดตั้งเครือข่ายการวิจัยและการฝึกความรู้ทางการวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา และอื่นๆ ส่งเสริมให้มีการวิจัยเพิ่มในด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เน้นบริบทการพัฒนาประเทศไทย ในความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและชุมชนนานาชาติ

- เพิ่มโปรแกรมการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาโดยสร้างเครือข่ายกับสถาบันบัณฑิตศึกษาต่างๆ ในภาคธุรกิจและสถาบันการศึกษาต่างประเทศเพื่อที่จะสร้างให้มีนักวิจัยและนักการศึกษาที่มีคุณภาพในสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้หลากหลาย

- จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายโดยมุ่งไปสู่การให้บริการชุมชนและปรับปรุงความเป็นอยู่ในชุมชน

- ปฏิรูประบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยใช้วิธีประเมินจากคะแนนสะสมเฉลี่ยของนักเรียน การทดสอบความถนัดทางการเรียนและคะแนนวัดทางจิตวิทยา

- ปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นสูงโดนเน้นองค์ประกอบทางการศึกษาทั่วไป ส่งเสริมให้มีทักษะในการวิเคราะห์ให้ผู้เรียนมีโลกทรรศน์ที่กว้างขวางในด้านวัฒนธรรมและสังคมโลก ยิ่งไปกว่านั้นเน้นให้มีการฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านเพื่อให้เกิดความชำนาญและเป็นประโยชน์ของหลักสูตร

การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

- รูปแบบศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนมีความเหมาะสมกับเงื่อนไขของชุมชน การจัดให้มีเงินกองทุนเพื่อพัฒนาชุมชนควบคู่กับการกระจายอำนาจสู่ชุมชน รวมทั้งความรับผิดชอบในการกำกับดูแลเงินกองทุน

- การจัดหาแหล่งเงินทุนมาสนับสนุนโครงการสร้างสรรค์ชุมชน และเครือข่ายการทำงาน ในชุมชน เป็นต้น การพัฒนาการจัดเก็บภาษีธรรมเนียมจากเอกชนและองค์การเอกชนเพื่อให้เป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและจัดให้มีการกำกับดูแลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

- มุ่งเน้นเกี่ยวกับศาสนศึกษาให้กับพระสงฆ์ในพุทธศาสนาและผู้นำศาสนาอื่นในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มบทบาทให้บุคคลเหล่านี้จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มคุณธรรมด้านต่างๆ ให้กับชุมชนโดยอาจจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มรูปแบบหรือบางส่วน
- สร้างเครือข่ายของสื่อสารมวลชนโดยตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อกำกับดูแลจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อสารมวลชน การเสนอข้อมูลข่าวสารและบันเทิงต่อสาธารณะอย่างเหมาะสม มีเหตุผล สร้างเครือข่ายการคุ้มครองผู้บริโภคสื่อในการกำกับดูแลและผลผลิตของสื่อสารมวลชนและการรณรงค์เพื่อส่งเสริมแนวคิดเชิงจริยธรรมการตัดสินใจที่ดีการสร้างเสริมวิจักษณ์ในการเลือกและการบริโภคสื่อ
- สร้างเสริมให้มีการวางโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขให้ทั่วถึงทั้งประเทศ ปรับปรุงเครือข่ายการสื่อสารในชนบทและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันของสถาบันการศึกษาท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐหน่วยงานเอกชนในชุมชน
- จัดให้มีเงินสนับสนุนสำหรับหน่วยงานเอกชนเพื่อให้มีการลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาสื่อการศึกษาเพื่อเด็กไทยรวมทั้งสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์และปรับปรุงคุณภาพของสื่อเพื่อพัฒนากระตุ้นความคิดเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผู้รับสื่อ

ปฏิรูประบบการจัดการ

(Reform of Management)

การปฏิรูปการจัดการเป็นเงื่อนไขสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของชาติ ถ้าปราศจากความพยายามอันนี้ อาจจะทำให้การปฏิรูปการศึกษาล้มเหลวได้ ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอน ระบบการจัดการแนวใหม่ต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างชัดเจนและยืดหยุ่นในตนเองและมีประสิทธิภาพและความรับผิดชอบต่อผู้อื่น รูปแบบของการปฏิรูปให้มีความสำคัญในเรื่องโครงสร้างการบริหารแบบใหม่เป็นประการแรก คืออยู่ในรูปของคณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างรอบคอบและยังมีผู้มีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาด้วย เช่น ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ผู้นำศาสนาอื่นๆ ในท้องถิ่น ประการที่สอง ซึ่งเป็นจุดเด่นของการปฏิรูปการจัดการ คือ การให้เอกชนได้มีบทบาทในการสนับสนุนการศึกษามากขึ้น ประการที่สาม เน้นการปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการพัฒนาการศึกษาการศึกษาชั้นสูงสุดของประเทศ ประการที่สี่ เน้นเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นเสมือนเกณฑ์พื้นฐานในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และประการที่ ห้า การปฏิรูปการจัดการต้องเน้นที่การระดมทรัพยากรจากหลายๆ หน่วยงานเพื่อให้การบริการด้านการศึกษาที่ดีขึ้นดังต่อไปนี้

การจัดการศึกษาโดยคณะกรรมการท้องถิ่น (Management by Local Commissions)

- การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาของชาติ จากส่วนกลางมาสู่ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพิ่มบทบาทคณะกรรมการท้องถิ่นโดยมีตัวแทนจาก ชุมชน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร โรงเรียนข้าราชการท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายการศึกษาของท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการกำกับดูแลและประกันคุณภาพในการปฏิบัติและมาตรฐานของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในท้องถิ่นโดยแบ่งความรับผิดชอบเป็นระดับอำเภอและตำบลให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพของท้องถิ่น
- การปรับปรุงความเชี่ยวชาญในการจัดการของโรงเรียนในด้านนโยบายการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การประกันคุณภาพโดยให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการท้องถิ่นกำหนดขึ้น

- การปฏิรูปงบประมาณและการใช้งบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีการใช้งบประมาณให้ยืดหยุ่นมากขึ้นในการปฏิบัติงานเพื่อสนองต่อท้องถิ่นมากที่สุด
- กระทรวงศึกษาธิการลดการควบคุมระบบบริหารราชการลง โดยให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการวางแผนและให้ท้องถิ่นได้ร่วมมือกันดำเนินงาน มีการสร้างแผนระยะยาวเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารและการจัดการจากหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อที่จะสร้างประสิทธิภาพในการกำกับดูแลการประสานงานทางการศึกษาของประเทศ
- ส่งเสริมการพัฒนาโครงการนำร่องหลายๆ โครงการ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปกครองตนเองและการยกระดับความรู้สึกร่วมกันของท้องถิ่นในการสนองตอบในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาเข้าสู่ชุมชน

การร่วมมือของภาคเอกชน (Cooperation with the Private Sector)

- พัฒนาการจัดเก็บภาษีเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนได้จัดการฝึกอบรมระหว่างการทำงานให้แก่ผู้ใช้แรงงานแบบให้มีการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการจัดโปรแกรมการศึกษาอาชีพ ส่งเสริมให้มีการตั้งกองทุนสำรองทั้งทางตรงและทางอ้อม และการสนับสนุนอื่นๆ ให้แก่ภาคเอกชน เพื่อลงทุนในการฝึกทักษะในระดับสูงขึ้นไป โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน
- พัฒนาลักษณะธุรกิจของชุมชนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนและสร้างงานสร้างอาชีพในชุมชน
- ร่วมมือระหว่างบริษัทธุรกิจและโรงเรียนอาชีวศึกษาในท้องถิ่นโดยให้คนงานในบริษัทที่มีความรู้ความสามารถมาทำการสอนเป็นบางครั้งในสาขาวิชาชีพทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการขาดครูด้านวิชาชีพ สนับสนุนให้มีการเพิ่มเงินกองทุนสำรองจากรัฐบาลเพื่อให้นำไปจ้างครูจากโรงงาน (Part - time teacher)
- ร่วมมือระหว่างสถานประกอบการธุรกิจในท้องถิ่น ชุมชนและโรงเรียนในท้องถิ่นในการติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติงานของคนงานและมีการปรับปรุงโปรแกรมวิชาชีพเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับตลาดแรงงานในท้องถิ่น

การปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Higher Education Reform)

- การปฏิรูประบบการบริหารเป็นการแยกการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างชัดเจน สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินงาน เช่น มหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย สถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน และวิทยาลัยชุมชนเพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น ลดขนาดหน่วยงาน ส่วนกลางและลดศูนย์รวมอำนาจการตัดสินใจโดยให้อำนาจแก่คณะกรรมการบริการ สถาบันหรือสถาบันการศึกษาแต่ละสถาบันมีอำนาจในการตัดสินใจแทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเงินหรืองบประมาณและการบริหารงานบุคคล การเพิ่มบทบาทหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยควรอยู่ในระดับการกำหนดนโยบาย วางแผนและประกันคุณภาพการศึกษา
- ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาให้มีอำนาจการบริหารตนเองมากขึ้นในเรื่องต่อไปนี้เป็น การเลือกผู้บริหาร การเลือกผู้นำทางวิชาการ การเน้นเรื่องการวิจัย การพัฒนาดัชนีชี้วัด ความสามารถในการจัดการการปรับปรุงระบบการรายงานภายในสถาบัน การลดขั้นตอนระบบบริหารการปรับปรุงแหล่งรายได้ นอกงบประมาณและระบบใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณให้มีประสิทธิภาพคล่องตัว และตรวจสอบได้
- ปฏิรูประบบเงินงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบเงินอุดหนุนจากส่วนกลางให้มาสู่การตัดสินใจของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น
- ปฏิรูประบบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องเงินเดือน ค่าตอบแทนเฉพาะเพื่อดึงดูดให้นักวิชาการที่เก่งเข้ามาสู่อาชีพการสอนและวิจัย
- ให้ภาคเอกชน ภาครัฐบาลและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการกำกับดูแล ติดตามตรวจสอบการประเมินผลและการระดมทรัพยากรทั้งในด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
- สร้างเครือข่ายการทำงาน การร่วมมือกันกับบริษัทเอกชน สถาบันการศึกษา ต่างประเทศเพื่อส่งเสริมโปรแกรมการสอนและการวิจัยโดยการสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณอย่างเต็มที่

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance)

- จัดตั้งระบบการประกันคุณภาพแห่งชาติขึ้นในส่วนราชการ โดยให้แต่ละสถาบันมีอำนาจในการสร้างแนวทางการประกันคุณภาพของตนเองได้เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถาบันของตนเอง ส่งเสริมให้รัฐบาลกลางเป็นหน่วยประสานงานระดับชาติ ในการกำหนดมาตรฐานกลาง สร้างเกณฑ์วัดมาตรฐานด้านคุณภาพของประเทศ เป็นตัวบ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ด้านการศึกษา การประกันคุณภาพนั้นจะร่วมมือกัน กำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคนงาน ผู้ปกครองและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสะท้อนถึงแนวความคิดและมุมมองอย่างหลากหลายของสังคม
- พัฒนาระบบการจัดการด้านข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำกับดูแลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องด้านการปฏิบัติงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถาบันการศึกษา
- สร้างประโยชน์จากข้อมูลด้านคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนงบประมาณและเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสถาบันต่างๆ
- กระจายข่าวสารไปสู่สาธารณะด้านมาตรฐานการศึกษาของสถาบันต่างๆ เพื่อยก ระดับ ความตระหนักในด้านคุณภาพการศึกษาและเพื่อให้สถาบันการศึกษาต่างๆ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

การระดมทรัพยากร (Recourec Mobilization)

เพิ่มงบประมาณทางการศึกษาขึ้นเป็นอย่างน้อยที่สุด 4 B ของผลิตภัณฑ์มวลรวม(GDP) ระหว่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544) 5B ระหว่างฉบับที่ 9 (2545 - 2549) และ 6 - 7 B ในแผนที่ 10 เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการปฏิรูปงบประมาณแนวใหม่จะครอบคลุมถึงการศึกษาลำดับความสำคัญคือ เพื่อเด็กพิเศษ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การอบรมครูและการผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน การจัดสรรงบประมาณเพื่อการทำงานจะใช้เพื่อการปฏิบัติงานเท่านั้น ขณะที่สถาบันต้องบริหารการจัดการเรื่องงบประมาณของตนเอง และจัดระบบให้มีการใช้เงินอย่างยืดหยุ่น

- เพิ่มเงินงบประมาณเพื่อการวิจัยเป็น 0.5% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม(GD3) ระหว่างแผนฯ 8 และเพิ่มเป็น 1 % ระหว่างแผนฯ 9 สนับสนุนการจัดเก็บภาษีจากภาคเอกชน เพื่อให้เพิ่มการวิจัยและพัฒนาการลงทุนเป็น 0.5 % ของ GD3 ภายใน 10 ปี
- ก่อตั้งกองทุนการศึกษาและเงินยืมให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยขยายเงินกองทุนกู้ยืมไปยังโรงเรียนเอกชนเพื่อให้เกิดการยกระดับการช่วยเหลือของโรงเรียนเอกชนอีกทางหนึ่งด้วย
- เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาโดยเฉพาะการฝึกฝนสายอาชีพโดยรัฐบาลสนับสนุนในด้านการลดการควบคุมและให้เก็บค่าเรียนแบบลอยตัว การเก็บค่าเรียนแบบลอยตัวในโรงเรียนเอกชนหรือมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นอยู่กับสภาวะเศรษฐกิจที่นักเรียนจะสามารถจ่ายได้ ขยายเรื่องเงินทุนการศึกษาและกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลน
- เพิ่มกิจการที่เพิ่มรายได้ในสถาบันอุดมศึกษาเช่น การบริการด้านอาชีพ การให้คำปรึกษา การผลิตและจำหน่ายหนังสือด้านวิชาการ วัสดุทางการศึกษา ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดการเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและอื่นๆ เป็นต้น ส่งเสริมโดยการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลเพื่อบริจาคให้บุคคลและหน่วยงานทั้งเรื่องของเงินและทรัพย์สินอื่นไปในเรื่องการศึกษา

บทสรุป : เส้นทางสู่ความสำเร็จ (Conclusion:Keys to success)

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย ต้องการความมุ่งมั่นและจริงใจของผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ต้องการความพยายามที่ไม่ท้อแท้ในส่วนของผู้ปกครองและครอบครัว ซึ่งเป็นแก่นสำคัญที่อยู่ใกล้เด็กที่สุดในการพัฒนา นอกจากนี้ความมุ่งมั่นของครูและโรงเรียนก็ยังคงเป็นกลุ่มที่ผลักดันให้สร้างพฤติกรรมและความสามารถเด็กอย่างเป็นระบบ ชุมชนและผู้นำทางศาสนาในท้องถิ่นก็เป็นผู้วางรากฐานการศึกษาและการริเริ่มให้เด็ก ภาคธุรกิจเจ้าของกิจการอุตสาหกรรมและภาคเอกชนก็สร้างปัญหาที่พอเพียง ประสบการณ์และเป็นแหล่งเงินทุน ซึ่งถือเป็นผู้เข้ามามีบทบาทใหม่ร่วมกันทางการศึกษา สื่อสารมวลชนก็เป็นเสมือนสถาบันทางสังคมที่เร่งสร้างความตระหนักให้กับสาธารณชนด้านการศึกษา ภาครัฐบาล คือ องค์การที่มีความสำคัญมากที่สุดในการกระตุ้นกระบวนการปฏิรูป นั่นคือ การร่วมมือกันจัดการด้านทักษะและความพยายามของฝ่ายต่างๆ ซึ่งสามารถทำนายอนาคตของสังคมไทยในการกลับกลายเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

มันคือ ความอบอุ่น ในการที่ได้ร่วมงานกันในการนำนวัตกรรมทางการศึกษาของจากทุกฝ่ายในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษา การปฏิรูปจะประสบความสำเร็จได้ก็จากการลงมือปฏิบัติจริงของหลายๆ ชุมชนซึ่งต้องใช้เวลาหลายปี ครูและผู้นำนับพันนับหมื่นชุมชนเสียสละอุทิศตนก็พบคำตอบในการเปลี่ยนแนวความคิดและวิสัยทัศน์ในการทำงานและปรับปรุงการศึกษาเพื่อเด็ก โครงการที่ริเริ่มสร้างสรรค์ต่างๆ จะกลายเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ก็ก้าวเข้ามาสู่สังคมการศึกษาของเราแล้ว จึงเป็นที่หวังได้ว่า ความสำเร็จของโครงการเหล่านี้จะจัดตั้งและเป็นเส้นทางไปสู่ระบบการปฏิรูปที่ขยายขนาดใหญ่ขึ้น และยกระดับการศึกษาไทยและทำให้ประเทศไทยได้ตระหนักและสร้างวิสัยทัศน์ในอนาคตอันใกล้

ปรัชญาการศึกษาและองค์ประกอบของปรัชญาการศึกษา

ปรัชญาการศึกษาและองค์ประกอบทางการศึกษา โดยสรุป

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
1. พุทธศาสนา (buddhism)	<p>1. ผู้จักตนเอง พัฒนาความรู้ ความคิด จิตใจ ของตนเองไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>2. เสริมสร้างสันติสุขในชุมชนและในโลก</p> <p>3. ให้คิดเป็น ผู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา อย่างมีปัญญา</p> <p>4. พัฒนาความเป็นมนุษย์ให้มีศีลธรรมคุณธรรม จริยธรรม โดยมุ่งสร้างคุณธรรม เพื่อความก้าวหน้าทั้งทางวัตถุและจิตใจ</p>	<p>1. ทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพและพัฒนาจิตใจ ได้แก่กลุ่มวิชา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เกี่ยวกับธรรมชาติ - ศิลปศาสตร์ - เกี่ยวกับสังคม - เกี่ยวกับศีลธรรม - วิชาอาชีพต่าง ๆ 	<p>1. เป็นภิกษุสามเณร</p> <p>2. เป็นพหูสูตรทางปัญญา</p> <p>3. มีคุณธรรม</p> <p>4. เป็นผู้มีความสามารถ</p> <p>5. เป็นแบบอย่างที่ดี</p> <p>6. เป็นผู้ชี้ช่องทางให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแนวทางฝึกได้ถูกต้อง</p> <p>7. ผู้จักผู้เรียนทุกคน</p> <p>8. เป็นผู้ที่มีความรู้ได้รอบด้าน ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น ครู พ่อ-แม่ เพื่อน หนังสือ ต้นไม้ ฯลฯ</p>	<p>1. รอบรู้และเข้าใจใน ศิปุริศธรรม คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้จักเหตุ - ผู้จักผล - ผู้จักตน - ผู้จักประมาณ - ผู้จักเวลา - ผู้จักชุมชน - ผู้จักบุคคล <p>2. มีความศรัทธาและเอาใจจริงเอาใจในกิจกรรม</p> <p>3. ผู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองและสังคม</p> <p>4. ผู้จักช่วยเหลือ บริการ</p>	<p>1. ใช้หลักโยนิโสมนสิการ คือ กระตุ้นให้กระบวนการพัฒนาความคิด อย่างมีระบบ คิดโดยแยกคาย ไตร่ตอง มีเหตุ มีผล ผู้จักวิเคราะห์ไตร่ตรอง จนเกิดปัญญา จึงลงมือปฏิบัติ</p> <p>2. ใช้เนื้อหา วิธีการสอนและใช้สื่อการเรียนการสอน ที่หลากหลาย และเหมาะสม กับผู้เรียนทั้งหมด วย บุคคล โดยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงมากที่สุด</p> <p>3. สอนจากง่ายไปหายาก สอนจากอุปธรรมไปสู่นามธรรม</p> <p>4. ขั้นตอนการเรียนการสอน ใช้หลัก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปริยัติ คือ รู้ เข้าใจ จดจำได้ - ปฏิบัติ คือ ปฏิบัติจากผล การพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ตามสภาวะ คือ คิดเป็น เกิดปัญญา - ปฏิเวธ คือ รู้แจ้งในความจริงทั้งปวง 	<p>1. จัดสภาพสถานที่เรียนให้ร่มเย็น และมีความพร้อมต่อสภาวะจิตใจ และร่างกายของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมในการที่ จะบูรณาการ เพื่อผู้เรียนจะได้ศึกษาตนเอง สิ่งแวดล้อม จริยธรรมและวิชาการ วิชาอาชีพต่างๆ ไปพร้อมกัน</p> <p>2. ประเมินผลจากผลการปฏิบัติ จากประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับ</p> <p>3. จัดหาผู้สอนที่มีความรู้ ทักษะ ในการกระตุ้น ชี้แนะให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้จริง ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาอาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม</p>

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
2. สารัตถนิยม (Essentialism)	<p>1. ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม อารยธรรม คำนิยม ความเชื่อ คุณค่า สิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์ในอดีตให้กับคนรุ่นหลัง</p> <p>2. พัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ให้เฉลียวฉลาด มีความประพฤติที่ดีงาม</p> <p>3. เป็นคนมีระเบียบวินัย</p>	<p>1. เนื้อหาที่เลือกสรรแล้วมาเชื่อมโยงกับสภาพสังคมปัจจุบัน สิ่งมักจะเป็นความรู้พื้นฐานต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาศาสตร์ - ประวัติศาสตร์ - คณิตศาสตร์ - ศิลปวัฒนธรรม - วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ - ปรัชญา - สนสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น พลศึกษา จิตสันทนาการ วิชาชีววรรณคดี 	<p>1. เป็นผู้นำในชั้นเรียน</p> <p>2. เป็นแบบอย่างที่ดี</p> <p>3. เป็นผู้สอน ผู้บอก ผู้ให้ความรู้ เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้</p> <p>3. เป็นผู้กำหนด วิถีวิธีการเรียน การตัดสินใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน</p>	<p>1. เป็นผู้รับฟังและทำความเข้าใจเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้ เพื่อสืบทอดถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมแก่คนรุ่นหลัง</p> <p>2. มีพัฒนาตนเองให้เกิดความเข้าใจ มีทักษะในคำนิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมของสังคม มากกว่าการแสดงความคิดเห็น</p>	<p>1. เน้นแบบบรรยาย ถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้เรียน มากกว่าเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง</p> <p>2. ผู้เรียน ต้องเรียนโดยท่องจำ และปฏิบัติในกรอบที่ผู้สอนตั้งไว้</p> <p>3. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ครูเป็นศูนย์กลาง</p> <p>4. เน้นให้ความรู้ภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ</p> <p>5. คำนึงมาตรฐานทางวิชาการมากกว่าความแตกต่างระหว่างบุคคล</p>	<p>1. ให้เน้นมาตรฐานของวิชาการ โดยต้องบังคับผู้เรียน ผู้เกี่ยวข้องในสถาบัน เพื่อให้เคร่งวินัย</p> <p>2. การจัดห้องเรียนจะแยก คนเก่ง ปานกลาง อ่อน ออกจากกัน</p> <p>3. ประเมินผลจากการทำความเข้าใจ เนื้อหาสาระทางทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ</p>
3. อัตถิภาวนิยม (Existentialism)	<p>1. มุ่งพัฒนาความเป็นมนุษย์อย่างเต็มที่ ใช้เสรีภาพในการเลือก การตัดสินใจ การแสวงหาความหมายของชีวิตด้วยตนเอง</p> <p>2. สร้างสังคมให้มีอิสระเสรีภาพ และ คุณธรรม คุณค่า วินัย ไปพร้อม ๆ กัน โดยการพัฒนาจากการพัฒนาบุคคล พัฒนาตนเอง</p> <p>3. ให้มนุษย์เข้าใจตนเอง เข้าใจ</p>	<p>1. เน้นมนุษยศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจถึงปัญหาสำคัญ ๆ และเสรีภาพของมนุษย์ ได้แก่ วิชา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศิลปะ - วรรณคดี - ประวัติศาสตร์ - ปรัชญา - ดนตรี <p>2. วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ</p>	<p>1. เป็นผู้มีความเป็นประชาธิปไตยสูง</p> <p>2. เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ให้เขาได้ตั้งเอาความสามารถของตนเองมาใช้</p> <p>3. ชี้นำแนะทางกับผู้เรียน ไม่ใช่บอกคำสั่ง วางแผนร่วมกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหาการต่อสู้กับ</p>	<p>1. มีเสรีภาพในการเลือกเรียน ตามสภาพของตัวเอง ตามความเหมาะสมตามความสนใจ ตามความถนัด แต่ทั้งนี้ต้องมีวินัยในตนเอง และรับผิดชอบต่อการกระทำและผลที่เกิดจากการเลือกกระทำ</p>	<p>1. เน้นให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด เพื่อจะได้ค้นพบความรู้ ความจริงด้วยตัวเอง</p> <p>2. ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ จึงไม่กำหนดเนื้อหาให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามที่ต้องการ</p> <p>3. เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ใกล้ชิดไปสู่นามธรรม</p> <p>4. เรียนเป็นรายบุคคลหรือเรียน</p>	<p>1. จัดบรรยากาศการเรียนรู้อให้มีสื่อการศึกษาต่าง ๆ ครบครัน มีศูนย์สื่อ ห้องสมุด ห้องประชุม โรงทศศึกษา สนามวิ่งเล่น เพื่อให้อิสระในการเลือกเรียน เลือกปฏิบัติอย่างเต็มที่</p> <p>2. สนับสนุนให้มีกิจกรรม ดนตรี ศิลปะ สอดแทรกในการเรียนการสอนทุกวิชา เพื่อให้กิจกรรมมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง และเข้าถึงเป้าหมายของตนเองมากที่สุด</p>

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
	โลก สามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ อย่างชาญฉลาด และพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงขึ้น	สภาพของมนุษย์มากขึ้น 3.ให้ความสำคัญกับวิชาใดก็ได้ที่เห็นว่ามีความเหมาะสมกับผู้เรียน โดยมีวิชาให้เลือกเรียนมากมาย ตามความเหมาะสม ความต้องการ และศักยภาพของผู้เรียน 4. ทุก ๆ วิชา จะต้อง เน้นปัญหา ความเสรีภาพ ความทุกข์ ชัยชนะ ความปรชาชัย ความขัดแย้ง ซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานของมนุษย์	กรอบของสังคมบางประการที่เป็นอุปสรรค ที่ทำให้เสรีภาพในการเลือกทางเดินชีวิตและการเรียนรู้โลกกว้างลดน้อยลง 4. มีสัมพันธ์ภาพกับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนกระจำง และบรรลุเป้าหมายโดยเร็ว		เป็นกลุ่ม ตามแต่จะมีผู้เลือกเรียน 5. จัดให้มีหลากหลายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน ซึ่งถือว่าวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองและเป็นการเรียนรู้อย่างนอก 6. ผู้เรียนได้ออกิปราย มีการแสดงออก แสดงความคิดอย่างเต็มที่	ที่สุด 3. จัดสรรบุคลากรในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้พร้อม อย่างน้อย 1 คน ต่อ 1 สาขา เพื่อเป็นผู้ชำนาญการในแต่ละสาขา เพื่อสามารถจัดกิจกรรมทางการศึกษาแก่ ผู้เรียนอย่างเต็มที่ และสามารถที่จะชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนแสวงหาคำตอบให้กับตนเองมากที่สุด 4. ประเมินผลหลังจากทฤษฎีและการปฏิบัติ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของวิชาและผู้เรียน
4. เสรีนิยม (Liberalism) หรือ General Education	1. มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง โดยเฉพาะทางสติปัญญา และเหตุผลความเป็นมนุษย์ 2. ให้นักศึกษามารถปรับตัวได้ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ต่อสภาพแวดล้อม 3. มุ่งสู่ สภาพที่เป็นจริงของสังคม โดยให้การศึกษาเป็นการเตรียมตัวสำหรับชีวิต	1. วิชาพื้นฐานต่าง ๆ ที่จะปลูกฝังความองงามทางปัญญา และเสริมสร้างความสามารถในการใช้เหตุผล ซึ่งจัดอยู่ในเนื้อหา Seven Liberal Art ได้แก่ - กลุ่มวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ภาษา อังกฤษ ภาษาอื่น ๆ โคลงวรรณคดี - กลุ่มศิลปะ ได้แก่ วิจารณ์ศิลปะ วาดภาพ ออกแบบ - กลุ่มศรกรวิทยา ได้แก่ ปรัชญา ประวัติศาสตร์ - กลุ่มคณิตศาสตร์ วิทยา	1. ให้ความสำคัญกับผู้สอน ในการตัดสินใจเลือกวิชาความรู้ว่าประเภทใดที่ผู้เรียนควรรู้ และตรงกับความต้องการของผู้เรียน 2. เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการคิด ความประพฤติที่ดีงาม 3. มีความเข้มงวดในเรื่องวินัย ไม่เรื้อรังเป็นอาญาสิทธิ์ 4. ผู้สอนจะปฏิบัติไปตามหน้าที่จึงไม่ผูกพันกับผู้เรียน	1. มีฝึกตนเองอย่างเคร่งครัดตามคุณสมบัติตนเองที่มีอยู่ตามการแนะนำของผู้สอน 2. มีความแม่นยำ รอบคอบรอบรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งได้จากการศึกษาสิ่งที่มักปรารถนาก่อน ๆ ได้ค้นพบไว้แล้ว ซึ่งจะแม่นยำกว่าที่ผู้เรียนได้ค้นพบด้วยตัวเอง 3. แสดงเหตุผลและความคิดเห็นที่จะแลกเปลี่ยนกับผู้เรียนหรือผู้สอนให้ชัดเจน	1. เรียนรู้โดยใช้ความคิด หากเหตุผลจากนักวิชาที่ได้เรียนรู้ไว้แล้วเป็นแนวทางพื้นฐานเพื่อพัฒนาสติปัญญา 2. มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเองของผู้เรียน โดยผู้ สอนจะเป็นผู้นำเสนอความคิดและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และสติปัญญาของตัวเองอย่างเต็มที่	1. จัดหาครูให้ครบตามสาขาวิชาพื้นฐานต่าง ๆ และเพียงพอกับระดับชั้นเรียน โดยต้องได้ครูที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อจะมาเป็นแบบอย่างที่ดี และสามารถวางกรอบเพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียนได้ 2. จัดหาตำรา งานนิพนธ์ของปรชาญรุ่นก่อน ๆ ไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษา จะเป็นห้องสมุด หรือ มุมค้นคว้า 3. ประเมินผลจากภาคทฤษฎี

องค์ประกอบทางการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
		ศาสตร์ - กลุ่มเรขาคณิต - กลุ่มดาศาสตร์ - กลุ่มดนตรี และธรรมชาติ โดยผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเหมือนกันหมด 2.งานนิพนธ์เก่า ๆ ทางวรรณคดี ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ที่ไม่สำคัญ				
5. พัฒนาการนิยม (Progressivism)	1. มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาเพื่อนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการตัดสินใจได้ถูกต้อง 2. ให้รู้จักตนเอง รู้จักสังคมวิเคราะห์ แก้ปัญหาส่วนตัวและสังคมได้ 3. ปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว 4. พัฒนาการทางอารมณ์ สังคมสติปัญญา ไปพร้อม ๆ กัน 5. มุ่งพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้านทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจ	1. เน้นประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อเอาใจใส่ตัวเองและสังคมมากขึ้น 2. วิชาในหลักสูตร - สังคมศึกษา - วิทยาศาสตร์ - ศิลปกรรม - วิชาอาชีพ - สุนทรียศาสตร์ 3. หลักสูตรมีความยืดหยุ่น โดยนักเรียน - ครู ร่วมมือกันสร้างรายละเอียดเนื้อหาในหลักสูตรได้ 4. เป็นหลักสูตรที่เหมาะสมที่จะใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ให้คำปรึกษาผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือกระทำเอง ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้กระทำ 2. เป็นผู้รอบรู้หลากหลาย และมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง 3. มีบุคลิกภาพดี 4. ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น 5. วางแผนให้เกิดสถานการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ตามความต้องการและความสามารถของผู้เรียน 6. จัดแปลงสภาพห้องเรียนสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้	1. มีอิสระในการเลือกตัดสินใจ ในสิ่งที่จะเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง 2. มีส่วนร่วมในกาวางแผนการจัดการเรียนรู้อุ้เรียนในการหาประสบการณ์ในการเรียนรู้ ร่วมกับผู้สอน และลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน 3. แสวงหาความรู้ ตามความถนัด ความสนใจ อยู่เสมอ 4. เป็นผู้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติของตนเอง	1. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมและในขณะเดียวกันก็มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2. จัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ ด้วยวิธีการแก้ปัญหา ตลอดจน ค้นคว้า 3. ผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมในการอภิปราย ปรึกษาหารือ วางแผนการเรียนการสอนร่วมกันโดยใช้หลักประชาธิปไตยและการจัดรูปแบบการสอนแบบโครงการ(Project Method) จัดรูปแบบห้องเรียนแบบชุมชน	1. สร้างบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน โดยส่งเสริมระเบียบวินัยของสมาชิกในโรงเรียนเพื่อเสริมตัวเข้าสู่สังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง 2. สร้างบรรยากาศทางวิชาการที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีแหล่งค้นคว้าหาความรู้อย่างกว้างขวาง มีห้องสมุดศูนย์สื่อวิชาต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เพื่อนักเรียนจะได้ค้นคว้า หากคำตอบแก้ปัญหา ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. จัดหาครูที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้เพียงพอ ถ้าไม่สามารถจัดได้ อาจจะจัดหาในวิชาที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุดก่อน เพื่อจะ

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
			7. แลวงหาความรู้ อยู่เสมอ เพื่อจะได้สมดุลกับผู้เรียนที่เคาะแสวงหาความรู้ อยู่ตลอดเวลา		หรือสังคม เพื่อให้ผู้เรียนทุกคน ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นโดยใช้หลักประชาธิปไตย	<p>1. ได้ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนได้ โดยกำหนดคุณลักษณะที่ดีของครูให้ชัดเจน เพื่อจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพ</p> <p>4. จัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการ ห้องทดลอง ในการฝึกปฏิบัติในแต่ละวิชา เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องทดลอง วิทยาศาสตร์ ศูนย์ศิลปะ ฯลฯ</p> <p>5. ประเมินผลโดยผลการปฏิบัติ</p>
6. ปฏิรูปนิยม (Reconstructionism)	<p>1. สร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม โดยโครงการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการปฏิรูปสังคม</p> <p>2. มุ่งให้สมาชิกในสังคมช่วยกันสร้างระเบียบ ค่านิยม วัฒนธรรม ของสังคมใหม่ ทั้งนี้ ให้อยู่บนพื้นฐานสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน และภายใต้ระบอบประชาธิปไตย</p> <p>3. มุ่งให้รู้จักการทำงานร่วมกัน ให้ความสำคัญเป็นองค์คณะของสังคม ควบคู่กับตนเอง</p> <p>4. มุ่งพัฒนาความรู้ ความสามารถ หักคนดีที่จะออกไปปฏิรูปสังคมให้ดีขึ้น</p>	<p>1. เน้นให้รู้จัก เข้าใจ สภาพสังคม และชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี โดยจัดให้ทุกวิชา กลุ่มวิชาต้องปฐมนิเทศ และสร้างแรงจูงใจ โดยเน้น ความรู้ ความเข้าใจจากสิ่งใกล้ตัว แล้วยังขยายวงกว้างสู่สังคม ประเทศชาติ นานาชาติ</p> <p>2. วิชาการต่าง ๆ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เศรษฐกิจการเมือง - การปกครอง - วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ - วิทยาศาสตร์ประยุกต์ - ศิลปะ - กลุ่มวิชาการศึกษา - มนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล <p>กลุ่ม ระหว่างวัฒนธรรม</p>	<p>1. เป็นทั้งผู้ชี้แนะและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์ เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบกพร่องของสังคม ตามวิถีประชาธิปไตย</p> <p>2. เชื่อมมั่นในตนเอง เชื่อมมั่นในหลักประชาธิปไตย เชื่อมมั่นในผู้เรียน</p> <p>3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเสรีจนกว่าเขาจะได้รับการยอมรับจากมติมหาชน</p> <p>4. เป็นนักบุกเบิก นักแก้ปัญหา และสนใจในเรื่องต่าง ๆ ในสังคม</p> <p>5. มีทักษะในการรวบรวม วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ สรุป</p>	<p>1. แสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ สอดคล้อง องค์ มลั ก ประชาธิปไตย</p> <p>2. เชื่อมมั่นในตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง</p> <p>3. รู้จักการทำงานเป็นทีม และสร้างสรรค์สังคมใหม่</p> <p>4. กระจายที่จะแสวงหาเทคนิค วิธีการต่าง ๆ มาเสนอแนะแนวทางปฏิรูปสังคมเพื่อความเจริญและความเป็นประชาธิปไตย</p> <p>5. วิพากษ์วิจารณ์ อภิปรายได้อย่างมีเสรีภาพ</p>	<p>1. จัดการเรียนการสอนแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการ - วิธีของปรัชญา - วิธีทางประวัติศาสตร์ <p>เพื่อนำความรู้ไปช่วยแก้ปัญหาของสังคม</p> <p>2. ผู้เรียนสำรวจความสนใจ ความต้องการของตนเอง สนองความต้องการด้วยการค้นคว้า อภิปรายแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่สนใจ ไม่เพียงแต่แสวงหาความรู้เพียงอย่างเดียว</p> <p>3. ค้นคว้า อภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสังคม และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและการแก้ปัญหาของสังคม เช่น มีเวทีอภิปราย ของกลุ่มสนใจกลุ่มต่าง ๆ เป็นต้น</p> <p>4. จัดหาครูในสาขาต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะสรรหาได้ และควรเป็นครูที่มีความรู้ในสาขามนุษยศาสตร์</p>	

องค์ประกอบทางการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
		<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ - วิชาอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคมในอนาคต 4. กำหนดวิชาต่าง ๆ ได้เอง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในห้องเรียนและสามารถแก้ปัญหาของสังคมได้	ให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี		5. เน้นการเรียนการสอนแบบเป็นหมู่คณะ	พร้อมกับความมีความสามารถในการวิชาที่ก่อกำเนิด เพื่อจะได้กล่อมเกล่าผู้เรียนให้เห็นคุณค่าความเป็นคน คุณค่าของตนเอง เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตตามกฎเกณฑ์ เงื่อนไขของสังคมอย่างมีความสุขและมีชีวิตเพื่อสังคม 5 ประเมินผลจากการปฏิบัติงานเป็นทีมมากกว่าบุคคล
7. พฤติกรรมนิยม (Behaviorism)	1. เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนให้มีความรู้ ความสามารถ และรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกัน สร้างสังคมที่ดีได้	1. หลักสูตรแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 2. หลักสูตรการเรียนทางไกล 3. หลักสูตรเชิงความสามารถ (Competency-based education) 4. หลักสูตรแบบโปรแกรมที่กำหนดวิชาต่าง ๆ ไว้แล้ว ในแต่ละโปรแกรม ซึ่งมีการระบุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของแต่ละวิชา และข้อตกลงให้ล่วงหน้า แล้วจึงสร้างเงื่อนไข พฤติกรรมที่ผู้เรียนต้องกระทำ	1. ให้ความสำคัญต่อผู้สอน เพราะเป็นผู้จัดกระทำ และกำหนดวัตถุประสงค์ พฤติกรรม 2. เป็นผู้สร้างสถานการณ์ที่เหมาะสมให้เกิดกับผู้เรียน หรือจัดโปรแกรมการเรียนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในตัวผู้เรียน 3. สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้เกิดในตัวผู้เรียน 4. เป็นผู้จัดสิ่งเร้าป้อนให้ผู้เรียน	1. ต้องแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแนวทางที่ผู้สอนเลือกให้กระทำ ความเงื่อนไขที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำด้วยตนเอง แต่กระทำตามแนวทางที่ผู้สอนเลือกให้กระทำ	1. ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของหลักสูตร และเงื่อนไขของผู้สอน ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ จากสถานการณ์ และเงื่อนไขให้กระทำ 2. การเรียนการสอนจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้อันผู้สอนกำหนดไว้จากรายละเอียดของหลักสูตร 3. จัดโปรแกรมต่าง ๆ เพื่อเกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในตัวผู้เรียน 4. จัดกระบวนการเรียนการสอนแบบโปรแกรมสำเร็จรูป และโปรแกรมการสอนทางไกล	1. มีห้องเรียนที่เพียงพอต่อชั้นเรียนต่าง ๆ 2. จัดให้มีการเรียนการสอนแบบทางไกลโดยมีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อสร้างเงื่อนไขให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเข้าชั้นเรียนได้ 3. บรรณาครูที่มีความรู้ ความสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจต่อผู้เรียนได้ และเป็นผู้มีพื้นฐานทางจิตวิทยาต่าง ๆ 4. โรงเรียนมีความพร้อมทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอน และบุคลากรที่มีความสามารถในการที่จะสอนในชั้นเรียน ทำสื่อการเรียนทางไกล 5. จัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของ

องค์ประกอบทางการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
						วิชาต่าง ๆ 5. ประเมินผลจากเงื่อนไขที่กระทำตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
8 มนุษยนิยม (Humanism)	<p>1.มุ่งพัฒนาสภาพของมนุษย์ในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะให้สามารถนำตนเอง ึ่งตนเองได้</p> <p>2.มีความคิดสร้างสรรค์ที่จะทำประโยชน์แก่สังคม มีอิสระ มีเสรีภาพ ในการเลือกกระทำ โดยไม่ให้ผู้ใดเดือดร้อน</p> <p>3.มุ่งสร้างให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสมบูรณ์</p>	<p>1.ตามพื้นฐานและความสนใจของผู้เรียน</p> <p>2.วิชาในหลักสูตรได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มสังคมศาสตร์ - การเมือง - ปรัชญา - วัฒนธรรม - ศีลนาการมนุษย์ - จิตวิทยา - บุคลิกภาพ - คาสนา - สังคม - ประวัติศาสตร์ <p>- กลุ่มวิชาอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้รู้จักความถนัดของตนเอง ตัดสินใจและหึ่งตนเอง</p>	<p>1.เป็นผู้ชาย ผู้สังเกตการณ์ มีจิตใจ อารมณ์ ไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน คือ อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้ก้าวส่งใจ ชำมคิด ชำมทำ เป็นเพื่อนกับผู้เรียน</p> <p>2. มีความศรัทธาในความ เป็นคน เชื่อ ใ่วางใจใน ความสามารถของบุคคล ของตัวเอง</p> <p>3. มีความจริงใจในการสร้างสัมพันธ์ภาพ กับผู้อื่น</p> <p>4.มีความเป็นตัวของตัวเอง</p> <p>5.มีความรู้ ความสามารถ</p> <p>6. มีความไวต่อความรู้สึก อารมณ์ ของผู้เรียน</p> <p>7. รู้จักประยุกต์แนวคิดจากหลาย ๆ ทฤษฎีมาใช้ในการเรียนการสอน</p> <p>8. เป็นคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>1. เลือก สนใจ ในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง</p> <p>2.สนใจ ลงมือกระทำด้วยตนเองอย่างอิสระ ในสิ่งที่สนใจ ให้ถ่องแท้ โดยไม่สนใจประเด็นอื่น ๆ แม้แต่ การวัด ประเมินผล</p>	<p>1. ชิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ เน้นความสำคัญรายบุคคลมาก ขึ้น</p> <p>2. จัดกระบวนการเรียนการสอน ที่เน้นอารมณ์ ของผู้เรียนเป็น สำคัญ โดยจะต้องคำนึงถึง ความเป็นคน และให้พัฒนาใน ด้าน Cognitive Domain , Affective Domain และ Psycometer Domain wxrihv, q dyo</p> <p>3. ให้ผู้เรียนเลือกในสิ่งที่ จะเรียน ฟูด้วยตนเอง</p> <p>4. เรียนโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบตนเอง เช่น การอภิปรายกลุ่ม การวิพากษ์ วิเคราะห์ การแสดง บทบาทสมมติ เป็นต้น</p> <p>5. การเรียนการสอนต้องแสดง อารมณ์ ความรู้สึก ไปพร้อม ๆ กับเนื้อหาวิชา เพื่อให้เห็นว่า การเรียนรู้ไม่สามารถเกิดได้กาย</p>	<p>1. จัดสรรหลักสูตรที่มีความรู้ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสำนึกที่ดี เข้าใจจิตวิทยาต่าง ๆ ได้ดี</p> <p>2. ให้มีแหล่งค้นคว้า เช่น ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ วิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน</p> <p>3. จัดสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อมในห้องเรียน ห้องวิชา ห้องปฏิบัติการวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสม และให้ ทุกที่ นที่ ในสถานศึกษา สามารถเป็นห้องเรียนได้</p>

องค์ประกอบทางการศึกษา

ปรัชญาการศึกษา	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
					ได้บรรยากาศของเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียว หรืออารมณ์เพียงอย่างเดียว แต่จะเกิดไปพร้อมกันทั้ง 2 อย่าง	
9.มนุษยนิยมแนวใหม่ (Neo-Humanism)	<p>1. พัฒนาคนให้สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาอำนาจอภิปาที่แฝงอยู่ให้ปรากฏมากที่สุด - พัฒนาร่างกายและจิตใจไปพร้อม ๆ กัน - พัฒนาความรู้ทั้งวิชาชีพและวิชาการ - นำความรู้ด้านต่าง ๆ มาสร้างระบบการมีอยู่ของเศรษฐกิจ และสังคม ที่จะนำความผาสุกมาสู่มวลมนุษย์ <p>2. ให้มีความรัก ความเมตตาต่อชีวิตของตนเอง เพื่อนมนุษย์ พี่น้อง สิ่งแวดล้อมรอบตัว เพื่อสร้างความพร้อม ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>1. รวมสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันแล้วแต่ความเหมาะสมของเพศ วัย และสภาพสังคม</p> <p>2. ทหกร ศิลปะ งานฝีมือ เพลง เกมส์ กีฬา การละเล่นและธรรมชาติ การสร้างภาพพจน์เชิงสร้างสรรค์ จริยธรรม วัฒนธรรม ประเพณี การพึ่งตนเอง การใช้เหตุผล ความมีระเบียบวินัย ฯลฯ</p> <p>โดยแทรกในวิชาใด ๆ ที่มีการสอนในโรงเรียน</p> <p>3. การฝึกสมาธิ</p> <p>4. การฝึกบริหารร่างกายตามหลักสมาธิและหยกโยคะ (Yoga หมายถึง Union หรือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน)</p>	<p>1. มีความรู้ความสามารถในวิชาต่าง ๆ ที่มีในหลักสูตร</p> <p>2. มีความรับผิดชอบ</p> <p>3. มีระเบียบวินัยในตนเอง อย่างเคร่งครัด</p> <p>4. มีเมตตา มีความรัก ความเมตตา จริยธรรมสูง</p> <p>5. เข้าใจความสัมพันธ์ของร่างกายและจิตใจเป็นอย่างดี</p> <p>6. มีความรู้ ความสามารถทักษะการบูรณาการ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p>7. เข้าใจจิตวิทยา ด้านต่าง ๆ ได้ดี โดยเฉพาะจิตวิทยาพัฒนาการ</p> <p>8. รู้ เข้าใจกายวิภาค สรีระของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเข้าใจการทำงานของสมองของมนุษย์ คือ สมองซีกซ้าย เน้นการทำงานด้าน</p>	<p>1. มีระเบียบวินัย จริยธรรม คุณธรรม</p> <p>2. เลือกกระทำ เลือกเรียนแบบในสิ่งที่ต้องการกระทำได้</p> <p>3. มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น</p> <p>4. มีความมั่นคงทางจิตใจ มีความดี รู้จักจินตนาการอย่างถูกต้องแม่นยำ</p> <p>5. เชื่อมมั่นในตนเอง กาลภูมิใจในตนเอง</p> <p>6. ตระหนักในคุณค่าของตนเอง</p> <p>7. ปรับตัวเข้ากับบุคคลและสิ่งแวดล้อมในสังคมได้เป็นอย่างดี</p>	<p>1. เสริมสร้างความแข็งแกร่งของร่างกาย โดยการบริหารร่างกาย และจะให้รู้จักผ่อนคลาย ซึ่งจะส่งผลให้ใช้ชีวิตได้อย่างเป็นสุข</p> <p>2. จัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับทุกสาขาวิชาที่เกี่ยวกับชีวิต เพื่อพัฒนาคนให้ออกไปสู่สังคมได้</p> <p>3. ให้ความรู้จากอุปสรรค ไปสู่นามธรรม ซึ่งจะเนี่ยมนำให้เข้าใจเรื่องที่เป็นนามธรรมได้อย่างง่ายดาย และเป็นไปโดยธรรมชาติ เช่น การเล่านิทาน การแสดงบทบาทสมมุติ การสาธิต และวิธีอื่น ๆ</p> <p>4. ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาสมองทั้งสองซีก เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้คิด จดจำ ใช้ภาษา มีระเบียบกฎเกณฑ์ วิเคราะห์ข้อมูล จากพัฒนาการของ</p>	<p>1. การจัดการเรียนให้ใช้สถานที่ที่เห็นว่าเหมาะสม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระดับก่อนการประถมศึกษา อาจใช้ วัด ศูนย์พัฒนาเด็ก ศูนย์สาธารณสุขุมจุลฐานในท้องถิ่น ศูนย์เยาวชน เป็นต้น - ระดับประถมศึกษา ถึง มัธยมศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้ทั้งสถานที่ในโรงเรียนสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน และสถานที่นอกโรงเรียน สำหรับผู้ที่พ้นวัยการศึกษาในโรงเรียนแล้ว โดยใช้สถานที่ชุมนุมของชุมชน หรือที่ใด ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม - ระดับอุดมศึกษาและวิชาชีพ ใช้สถานที่ ที่เห็นว่าเหมาะสมตามความพร้อมของผู้เรียนที่จะเกิดการเรียนรู้ได้ และมีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เช่น เรียนที่บ้าน ที่มหาวิทยาลัย หรือสถานประกอบการ

ปรัชญาการศึกษา	องค์ประกอบทางการศึกษา					
	จุดมุ่งหมายทางการศึกษา	หลักสูตร	ผู้สอน	ผู้เรียน	กระบวนการเรียนการสอน	การบริหารและการจัดการศึกษา
			วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศึกษาวาดเขียนด้านศิลปะ สุนทรียะ		<p>มองซิกซัย และวิจินตนาการ ความเป็นศิลปิน สุนทรียะ การ คิดที่แปลกใหม่ วิวัฒนาการ จากสมองซีกขวา</p> <p>5. ใช้กระบวนการสมาธิ โยคะ ผสมผสานในวิชาต่าง ๆ เพื่อส่ง ผลให้ ใช้ สมองได้ อย่างมี ประสิทธิภาพ และมีความรักใน จิตใจ</p> <p>6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบรวมสาขา และจัดตาม ความสนใจของบุคคล และกลุ่ม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มสนใจปฏิบัติธรรม โดย การฝึกสมาธิ การเข้าร่วม กิจกรรมทางศาสนา - กลุ่มสนใจวิชาการ วิชาการ เทคโนโลยี กิจกรรมทางวิชาการ - กลุ่มสนใจศิลปะ ดนตรี การ ละเล่น การแสดง - อาชีพต่าง ๆ - กลุ่มสนใจการเมือง สังคม - กลุ่มสนใจธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อม 	<p>2. การจัดหาบุคลากร ส่งให้ผู้ที่มี ความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านวิทยา ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ และมีพื้นฐานทางจิตวิทยา เข้าใจ กายวิภาคและสรีรวิทยาของสมอง นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรัก ความเมตตา ความจริงใจ</p> <p>3. ดึงบุคลากรที่มีอยู่ในห้องก็มาเป็น ผู้ถ่ายทอดวิทยาการด้านต่าง ๆ ได้</p> <p>3. อุปกรณ์การเรียนการสอนจัดหาให้ เหมาะสมกับเพศ วัย งบประมาณ นอก จากนี้ ยังสนับสนุนให้มีการประยุกต์ สิ่งที่มีอยู่ในห้องก็มาใช้พัฒนาการ เรียนการสอน</p> <p>4. สร้างความเข้าใจแก่บุคลากร เพื่อ ให้ทุกคนเห็นความสำคัญของสิ่ง ต่างๆ ในโลก</p> <p>5. ประเมินผลตามสภาพการฝึก ประสบการณ์การเรียนรู้ ตามที่ผู้เรียน เลือกเรียน</p> <p>6. ให้การส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้สอน และจัด กิจกรรมกลุ่ม ออมเกล้าจิต ใจผู้ สอน บ่อยๆ</p>

เอกสารหมายเลข 4

คำอธิบายองค์ประกอบทางการศึกษา 6 ด้าน

คำอธิบายองค์ประกอบทางการศึกษา

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา

จุดมุ่งหมายทางการศึกษา หมายถึง เป้าหมายในการพัฒนาคน เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญา โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษาไปสู่การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

2. หลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง แนวทางที่ช่วยในการสอนและการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการให้การศึกษ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ หลักสูตรจะระบุถึงสิ่งที่ผู้เรียนควรจะเรียนรู้ สิ่งที่จะสอนในโรงเรียน แต่ไม่ได้ระบุกระบวนการเรียนการสอน

3. ผู้สอน

ผู้สอน หมายถึง ผู้จัดการ ผู้ถ่ายทอดวิชา ตลอดจนอบรมคุณธรรม ศีลธรรม และนำแหล่งวิทยาการต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้วยวิธีการที่เหมาะสมที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและทักษะมากพอที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. ผู้เรียน

ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการพัฒนาสติปัญญา ทักษะและประสบการณ์จากการเรียนรู้ของตน เพื่อจะเป็นแนวทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ๆ ในทางที่เหมาะสม และนำความรู้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพของตนเองได้

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่ผู้สอนต้องการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนประกอบไปด้วย กิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียนและสภาพของสังคม

6. การบริหารและการจัดการทางการศึกษา

การบริหารและการจัดการทางการศึกษา หมายถึง การดำเนินการทางการศึกษาของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เช่น การวางแผนการศึกษา การพัฒนาองค์กร การวัดผลประเมินผล การพัฒนาสื่อ การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร เป็นต้น เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ตามปรัชญาการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ซึ่งจะเป็นผู้ที่นำความรู้ ความสามารถไปพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้ในอนาคต

เอกสารหมายเลข 5

รูปแบบการศึกษาหรือประเภทการศึกษา
และ
ระดับชั้นการศึกษา

รูปแบบการศึกษาหรือประเภทการศึกษา

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education)

การศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) หมายถึง รูปแบบการศึกษาที่จัดอย่างมีระบบมาตรฐานแน่นอน มีหลักสูตร มีการจัดชั้นเรียนให้สอดคล้องกับอายุและพื้นฐานความสามารถของผู้เรียนในแต่ละชั้น (Age - Specific) โดยเรียงลำดับจากระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา เตรียมอุดมศึกษา อาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีการจูงใจผู้เรียน โดยการมอบวุฒิปัตร ประกาศนียบัตร ปริญญาบัตร ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นต่างๆ โดยการวัดและประเมินผลผู้ที่ถูกคัดเลือกให้ผ่านระดับชั้นต่าง ๆ หรือสำเร็จการศึกษาต้องผ่านเกณฑ์หรือมาตรฐานที่วางไว้อย่างเป็นระบบ

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Nonformal Education)

การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Nonformal Education) หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการศึกษาในระบบ เป็นการแก้ปัญหาให้แก่บุคคลในกลุ่มเป้าหมายกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่พลาดโอกาสที่จะเรียนในระบบโรงเรียน หรือผู้ที่มีอายุเลยวัยที่จะเรียนในระบบโรงเรียนของแต่ละชั้น เป็นการจัดการศึกษาที่มีแบบแผน มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่แน่นอน ส่วนใหญ่การศึกษาลักษณะนี้ จะกำหนดเวลาในช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งไม่ยาวนานมากนัก เน้นการส่งเสริมความรู้ความสามารถที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาของผู้เรียนโดยตรง จึงเน้นการถ่ายทอดความรู้แบบเบ็ดเสร็จและการเรียนทางไกล ผู้เรียนจะเรียนโดยแบ่งเวลาจากการทำงานประจำวันหรือกิจวัตรประจำวัน เพื่อให้เวลากับการเรียนแบบนี้ มีการวัดผลประเมินผลให้ผู้เรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานของแต่ละระดับชั้น และมอบวุฒิปัตรประกาศนียบัตรให้แก่ผู้ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ

3. การศึกษาแบบธรรมดาดำเนินชีวิต หรือการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education)

การศึกษาแบบธรรมดาดำเนินชีวิต หรือการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) หมายถึง การศึกษาที่ไม่อยู่ในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนไม่มีแบบแผนใดๆ ไม่ต้องเรียนใน

โรงเรียน ไม่กำหนดระยะเวลาในการเรียน แต่เกิดจากการที่ผู้ที่ศึกษาได้เรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เช่น ครอบครัว เพื่อนบ้าน สถานที่ทำงาน สื่อมวลชน องค์กรต่างๆ และห้องสมุด รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม แล้วผู้ศึกษาได้มีโอกาสใช้ความคิด การฝึกทักษะ และมวลประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life - long 3rocess) รวมทั้งในด้านความรู้และค่านิยมของสังคมด้วย จึงไม่มีเกณฑ์วัดมาตรฐานทางวิชาการและวุฒิบัตรที่จะแสดงระดับความสามารถของผู้เรียน

ระดับการศึกษา

1. การศึกษาก่อนระดับประถมศึกษา หมายถึง เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็ก 3-5 ปี ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาความพร้อมของเด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจสติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพและสังคม เพื่อรับการศึกษาในระดับต่อไป ซึ่งจัดในรูปชั้นเด็กเล็กอนุบาลศึกษา หรือในรูปศูนย์พัฒนาเด็กประเภทต่าง ๆ โดยขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมาย

2. การศึกษาระดับประถมศึกษา หมายถึง เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่เด็กอายุ 6-11 ปี เพื่อมุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนไปพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐานและให้สามารถคงการอ่านออกเขียน และคำนวณได้

3. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือชั้นมัธยมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มุ่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรมความรู้ ความสามารถ และทักษะต่อจากระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการความสนใจและความถนัดของตนเอง ทั้งในวิชาการ และวิชาชีพ ตลอดจนสามารถประกอบกิจการงานและอาชีพตามควรแก่วัย

4. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษา หมายถึง เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือเพื่อให้เพียงพอแก่การประกอบกิจการงานและอาชีพที่ตนถนัดทั้งอาชีพอิสระ และรับจ้าง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และทักษะทางสังคม ที่จำเป็นสำหรับการประกอบกิจการงาน และอาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีสันติ

5. การศึกษาอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาหลังระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ผลิตรคนระดับวิชาชีพชั้นสูงเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง เป็น แหล่งสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เสริมสร้างความสามารถในการค้นคว้าวิจัย ตลอดจนเป็นศูนย์รวมนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถแขนงต่างๆ เป็นจำนวนมาก

6. การศึกษาอาชีพและการศึกษาระดับอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาที่จัดให้สำหรับผู้ที่มีความต้องการจะประกอบอาชีพ ได้แก่

6.1 ผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพในระดับแรงงานมีฝีมือ หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอบรมระยะยาวในระดับวิชาชีพเทคนิค เช่น ผู้เข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้เข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อหาความชำนาญในการควบคุมคุณภาพของงานในระดับหนึ่ง ผู้เข้าศึกษาในระดับนี้ จะอยู่ในกลุ่มอายุเดียวกันกับชั้นเตรียมอุดมศึกษา และระดับอนุปริญญา คือจะเริ่มตั้งแต่เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

6.2 ผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพในระดับแรงงานไร้ฝีมือ หมายถึง บุคคลที่ผ่านการฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อให้ได้ความรู้ ความสามารถ ในด้านวิชาชีพต่างๆ ให้สามารถประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองได้ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยความชำนาญการมากนัก ผู้เข้าศึกษาในระดับนี้จะเป็นบุคคลทั่วไป จะอยู่ในวัยใดก็ได้ เพราะสามารถฝึกอบรมได้ตามหน่วยงานที่เปิดให้การอบรม

ข้อความใน เนื้อหา สาระ ของ เอกสารบทสรุปของโครงการฯ เรื่อง "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์การเรียนรู้สังคม" (แปลจาก Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ และตรวจผลการวิเคราะห์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. คำนำ

1/1. ประเทศไทยได้มีย่นถึงประสบการณ์ในการพัฒนาแบบไทย และ ค้นพบวิถีไทย คือ ความพยายามในการพัฒนาแบบ "วิถีไทย" ซึ่งจะชักนำประเทศไปสู่การสร้างมรดกทางวัฒนธรรม และการสร้างสรรค์สังคม พร้อมๆ กับการดำรงความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลก

1/2. ระบบการศึกษาของประเทศไทยจะต้องมีบทบาทเข้าถึงวิถีไทย กับสิ่งที่ต้องเผชิญหน้าอย่างท้าทายในศตวรรษที่ 21 ที่จะถึงนี้ ระบบการศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศไทยจะต้องได้รับการปฏิรูปซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือในการให้ความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ทักษะและสำคัญที่สุด คือ ความสามารถในการดำรงอยู่อย่างสงบสุขและสร้างผลิตผลของคนไทยยุคใหม่ในอนาคต

1/3. การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์ในการเรียนรู้สังคม เป็นบทสรุปรายงานฉบับนี้โดย คณะศึกษาในโครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นองค์กรเอกชนซึ่งได้จัดตั้งขึ้นเพื่อระดมความคิด (think tank) และปรารถนาที่จะให้อำนาจของประเทศไทยและยุทธศาสตร์การศึกษาไทยประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป็นแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษานี้ มีกลุ่มผู้สนใจทางการศึกษาได้พยายามสร้างสรรค์ให้แนวคิดนี้ นำประเทศไปสู่ความเป็นจริงให้ได้

บทนำ (Introduction)

1/4. ความก้าวหน้าอันยิ่งใหญ่ในด้านการสื่อสารทางไกลและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นผลจากความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติเหนือจินตนาการ พลังแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ

ไม่เพียงแต่ เอื้ออำนวยต่อการติดต่อของมนุษย์กับผู้อื่นที่รวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น แต่เป็นทั้งสิ่งที่นำไปสู่โลก "ยุคไร้พรมแดน" โลกแห่งกระแสสังคมเศรษฐกิจและการเมืองมีผลต่อทุกประเทศ นั่นคือ โลกที่กำลังค้นหาสมดุลง่ายแบบใหม่ ระหว่างค่านิยม ความคิด และวิถีชีวิตอันหลากหลายทางวัฒนธรรมของกระแสโลกและกระแสท้องถิ่น

1/5. วิสัยทัศน์และความเฉลียวฉลาดที่จะเข้าใจกระบวนการโลกาภิวัตน์ วิธีการแห่งกระแสโลกาภิวัตน์เท่านั้น จึงจะสามารถดำรงตนอยู่ได้อย่างสันติสุข และมีผลผลิตสอดคล้องกับสังคมโลก

1/6. มีทรัพยากรบุคคล ที่ได้รับการศึกษาอย่างดี

1/7. สามารถดำรงอยู่ได้ในโลกของความเปลี่ยนแปลง

1/8. มุ่งไปที่การสร้างคนให้ดำรงชีวิตแบบใหม่ และทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างด้านเชื้อชาติและวัฒนธรรม ในโลกยุคโลกาภิวัตน์จะต้องเร่งเร้าให้ผู้คนในอนาคต จะต้องปรับตัวและตระหนักในกระแสของเศรษฐกิจและสังคม พวกเขาจะต้องเตรียมตัวเข้าสู่วัฒนธรรมที่ซับซ้อนและผสมผสาน ความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม วิถีชีวิตแบบพลโลก ทั้งยังต้องพยายามดำรงเอกลักษณ์และแนวคิดของตนเองเอาไว้ด้วย

1/9. คณะกรรมการ การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นคณะบุคคลที่ไม่ใช่รัฐบาล และได้จัดตั้งขึ้น เพื่อ มองหาวิสัยทัศน์ต่อระบบการศึกษาของประเทศไทย ได้รับการสนับสนุน โดยธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันการเงินของไทย การประชุมที่จัดเป็นรูปแบบใหม่ของการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยเอกชนเกี่ยวกับการศึกษา มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความพยายามที่จะค้นหา นโยบายที่จะพัฒนาการศึกษาของชาติ

1/10. การปฏิรูประบบการศึกษาของประเทศไทย ที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาให้เข้ากับกระแสความเคลื่อนไหวโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดขึ้นในทุกด้านของการพัฒนาประเทศ สิ่งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การปฏิรูปนั้น มีความจำเป็นต่อประเทศ และดำเนินไปสู่ก้าวอย่างของการ

เปลี่ยนแปลงของสังคมโลก และเป็นการเตรียมตัวคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมโลก ยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างกลมกลืน

2. ทศนต่อการพัฒนาของประเทศไทย (Development Perspective for Thailand)

2/1. ผลของนโยบายเศรษฐกิจก้าวหน้า ด้วยเหตุนี้เองจึงมีความต้องการพัฒนาในรูปแบบใหม่ เป็นการพัฒนามีวิสัยทัศน์ คือ ตระหนักว่า การพัฒนาเศรษฐกิจนั้นจะต้องคำนึงถึง เอกลักษณะ การดำรงอยู่ของสังคมและวัฒนธรรม

2/2. สภาวะเศรษฐกิจและการค้าของโลกผลักดันให้ประเทศไทยมีการปรับตัวอย่างสูงในด้านนโยบายเศรษฐกิจและการค้า ท่ามกลางการแข่งขันที่รุนแรงและการต่อสู้ ในการเปรียบเทียบด้านผลประโยชน์ของประชาคมโลก รวมทั้งความเติบโตด้านการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศไทยจะต้องค่อยๆ เปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ จากการเน้นทรัพยากรที่มีอยู่ การใช้แรงงานคนในภาคอุตสาหกรรมไปสู่ความก้าวหน้า การเน้นความรู้ การใช้เทคโนโลยีในการผลิตมากยิ่งขึ้น

2/4. ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญในเรื่อง "การพัฒนาที่ยั่งยืน" (*sustainable development*) นั่นคือ ต้องให้ความสำคัญในเรื่องสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กับการดำรงความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่น

2/5. สร้างสรรค์ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจไปพร้อมๆ กับการสร้างสังคมที่ดั่งามมีวิสัยทัศน์ต่อสังคมโลก (global perspectives) ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประเทศ

2/6. พื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมของไทยและอนุรักษ์เอกลักษณ์ไทยไว้

2/7. เชิดชูวัฒนธรรมของท้องถิ่น ค่านิยมทางสังคม (Social justice) และความถูกต้องชอบธรรม จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของสังคมไทยในอนาคต

2/8. ความสำเร็จในด้านเศรษฐกิจ การค้า การเติบโตของชนชั้นกลางยุคใหม่และค่านิยมประชาธิปไตยที่รุนแรงของคนหนุ่ม-สาว ที่มีการศึกษายุคใหม่ ต้องการปรับเปลี่ยนรัฐบาลที่มี

ขนาดใหญ่ ระบบอุปถัมภ์ของระบบราชการ ประชาชนต้องการปกครองตนเอง ในขณะที่เดียวกัน การเมืองที่อ่อนแอ วัฒนธรรมระบบอุปถัมภ์ และระบบราชการที่อ่อนแอยังคงขัดขวางการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศให้ช้าลง

3. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนา (Development Fundamentals)

3/1. มีความคาดหวังในการพัฒนาในอนาคต ซึ่งเป็นความต้องการอย่างยิ่งของคนไทย เป็นความต้องการทั้งส่วนบุคคลและสังคม การใช้วิสัยทัศน์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความสามารถในการปกครองตนเองจะเป็นสิ่งรับประกันและก่อให้เกิดความสำเร็จที่ยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ

3/2. การพัฒนาประเทศในอนาคต จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของชุมชนด้าน เศรษฐกิจและสังคม เศรษฐกิจและสังคมที่เข้มแข็ง ชุมชนทั้งในเมืองและชนบทที่มีศักยภาพด้าน วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเป็นพลังที่เข้มแข็งของชาติ

3/3. ชุมชนจะต้องมีความสามารถในการพึ่งตนเองไม่เพียงแต่มีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังมีภาคภูมิใจในตนเอง เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรมของประเทศได้อย่างเป็นสุข

3/4. คนรุ่นใหม่ของไทยควรจะพึงพอใจกับการมีชีวิตที่สงบสุขและพึ่งตนเองได้ภายในชุมชนของตนเองแทนที่จะดิ้นรนไปทำมาหากินในถิ่นอื่นหรือในเมืองใหญ่

3/5. สามารถดำรงรักษาและนำมาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไปสู่บุตรหลานในอนาคตได้

3/6. พวกเขาจะต้องมีการฝึกฝนทักษะในด้านความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอในการจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน ดังนั้นชุมชนในท้องถิ่นจะต้องมีความรับผิดชอบในการปกครองตนเอง ร่วมกันโดยจัดการให้มีการสร้างเศรษฐกิจที่ขึ้นในท้องถิ่น

3/7. ผู้นำชุมชนควรจะกระตุ้นแรงเร้าให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์ชุมชน

4. การก้าวไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (toward a Learning Society)

4/1. การกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น

4/2. ระบบการศึกษาและระบบการฝึกอบรมที่พึงประสงค์จะต้องทำให้คนไทยสามารถประยุกต์และดำรงอยู่ได้อย่างพอเพียง นั่นคือ เป็นการศึกษาที่ให้ทั้งทักษะในความรู้ทั่วไปและทักษะวิชาชีพพร้อมทั้งทักษะในการเรียนรู้และการรับรู้อย่างเพียงพอ (perceptive minds)

4/3. มีความรักในการรู้ และมีทักษะ "เรียนรู้เพื่อที่จะเรียน" (learning how to learn) มันเป็นการศึกษาที่เตรียมคนให้มีความสามารถที่จะตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล รู้จักทางเลือกที่ดี ทำหน้าที่ของพลเมืองดีและกล้าในการแสดงความคิดเห็นตามสิทธิและเสรีภาพของระบอบประชาธิปไตย

4/4. การศึกษาจะต้องสร้างให้ประชาชนมองสิ่งต่างๆ อย่างชัดเจน สามารถเลือกสิ่งที่สอดคล้องและเหมาะสมกับครอบครัวและชุมชน ไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสิ่งมัวเมาไร้ประโยชน์

4/5. เตรียมให้ประชาชนค้นหาอาชีพในชุมชนหรือแหล่งอื่นด้วยความเชื่อมั่น อีกทั้งมีความตื่นตัวในการรับรู้ใหม่ๆ เปิดโลกทัศน์ทางสังคมและวัฒนธรรมให้แก่ประชาชน

4/6. การศึกษายังทำให้คนรู้จักปรับตัวเข้าหาผู้อื่น เป็นการศึกษาที่ทำให้รู้จักและแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกอื่นในสังคม

4/7. การศึกษาในแนวทางหนึ่งที่จะผลักดันให้ประเทศไทยก้าวหน้าไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

5.วิสัยทัศน์ด้านยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา (Strategic vision)

5/1.ระบบการศึกษาที่พึงประสงค์เพื่ออนาคตอันสดใสของเมืองไทยควรส่งเสริมให้แต่ละคนได้เข้าถึงความสำคัญของการศึกษาที่แต่ละคนจะต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด

5/2.เปิดโอกาสทางการศึกษาควรกระจายไปอย่างทั่วถึงโดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ สถานภาพทางเศรษฐกิจ รูปร่าง ลักษณะ และสุขภาพทางจิตใจ การศึกษาควรจะเป็นสื่อกลาง (means) ในการปรับปรุงสังคมและทำสังคมให้มีความเสมอภาคสำหรับทุกคน

5/3.การขยายตัวการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปีหรือ 12 ปี

5/4.การศึกษานอกระบบที่เป็นการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

5/5.การศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อระดับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อาทิ เรื่องของอายุ เชื้อชาติ ข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ธรรมชาติของร่างกาย และสภาพจิตใจ เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตในชุมชนโดยให้เรียนรู้อย่างมีความสุขพร้อมกับใช้วิธีการง่ายๆ ในการศึกษาและมีกิจกรรมในชุมชนของตนเอง

5/6.พลเมืองไทยไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจนอยู่ในเมืองหรือชนบทไม่ว่าจะปกติหรือด้อยโอกาสควรจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของเขาเหล่านั้นนานที่สุดเท่าที่เขาต้องการและทำให้ชีวิตของเขา ครอบครัวของเขาและสังคมของเขาดีขึ้นโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา

5/7.จัดการศึกษาเพื่อบุคคลหรือชุมชนเพราะต้องใช้ทรัพยากร เทคโนโลยี การจัดการและประสานงานระหว่างสถาบันต่างๆ ในสังคมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังต้องการการร่วมมือที่สัมพันธ์กับหน่วยงานต่างๆ เพื่อที่จะปรับปรุงการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ในทุกชุมชนให้มีประสิทธิภาพ

5/8.ปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จได้นั้นประเทศไทยต้องมีระบบความคิดเกี่ยวกับครอบครัว สถาบันทางศาสนา องค์การธุรกิจ สื่อสารมวลชน องค์การเอกชน นำไปสู่ทัศนคติของกระบวนการ

การศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งเรียกว่าการศึกษาเพื่อปวงชนหรือปวงชนเพื่อการศึกษา (Education for all or All - for - Education) อันเป็นแนวคิดทางการศึกษา

5/9. สถาบันต่างๆในสังคมเหล่านี้คือผู้มีส่วนร่วมของโรงเรียนในท้องถิ่นในการพัฒนาการศึกษาและการฝึกอบรมที่เหมาะสมที่สุดในชุมชน รูปแบบการเปลี่ยนแปลงนี้จะต้องคล้ายคลึงกับ

5/10. การกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นที่เร่งรีบซึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานของความเชื่ออย่างมั่นคง คนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ซึ่งถึงความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ และยังสามารถจัดระบบการศึกษาของท้องถิ่นให้เหมาะสมสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมแต่ละท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์ทางการศึกษา (Strategies)

6/1. ระบบการศึกษาแบบใหม่ในประเทศไทย สามารถที่จะจัดให้เป็นเครือข่ายการเรียนรู้ (learning network) เป็นเครือข่ายที่รวมเอาชุมชนต่างๆ นับพันนับหมื่นเข้าด้วยกัน ซึ่งในแต่ละชุมชนนั้นจะประกอบด้วย ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เจ้าของกิจการ และคณะกรรมการจัดการศึกษา แทนที่จะมีการบริหารการศึกษาแบบดั้งเดิม (traditional hierarchy) ชุมชนที่เป็นอิสระปกครองตนเองได้โดยการส่งเสริมเกื้อกูลซึ่งกันและกันการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน จะสร้างวิถีที่มั่นคงสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความสามารถในการปรับตัวของระบบการศึกษาไทย

6/2. เครือข่ายในแต่ละส่วนของสังคมที่มีเอกลักษณ์มีทรัพยากรในการเรียนรู้ที่พอเพียงเหมาะสมกับแต่ละชุมชนและยังคงดำรงการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศและเป็นการปรับเปลี่ยนอย่างฉับพลันจากการอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และการรวมอำนาจไว้ในส่วนกลางในอดีตไปสู่แนวทางใหม่ที่แตกต่างจากเดิมและการปกครองตนเอง

6/3. การปฏิรูปการเรียนรู้ และ การปฏิรูปการจัดการ เป็นเป้าหมายที่ยาวไกล และเป็นองค์ประกอบหลักในการพัฒนาทั้งตัวบุคคลและศักยภาพของชุมชน

7. การปฏิรูปการเรียนรู้ (Reform of Learning)

7/1. เรียนรู้จากวัยเด็กไปจนตลอดชีวิต ในสภาพของโลกไร้พรมแดน ยึดหลักการใช้ยุทธวิธีการพัฒนาการตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งถือเป็นหลักเรื่องพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และความองงามทางสติปัญญา โดยยึดหลักความแตกต่างของกลุ่ม โดยเน้นที่ความสามารถในการเรียนรู้ อย่างยาวนาน(long - term learning ability) และยังเน้นในเรื่องของการแข่งขันที่เป็นสากล ด้านอาชีวศึกษาและการอาชีพ การฝึกทักษะ จรรยาบรรณในการทำงาน เป็นสิ่งที่ต้องการสร้างให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

7/2. มุ่งสร้างให้มีการศึกษาตลอดชีวิตของแต่ละบุคคลและชุมชนเพื่อเป็นสื่อที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถทราบล่วงหน้า และยังให้หลักประกันต่อคุณภาพชีวิตและสังคม

การพัฒนาการศึกษาพื้นฐานของเด็ก (Basic Child Development)

7/3. ให้ความรู้ก่อนการแต่งงานสำหรับวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตการแต่งงาน เพศศึกษา การป้องกันโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การวางแผนครอบครัว การดูแลครรภ์ การดูแลทารกและเด็ก การโภชนาการในเด็กและอื่นๆ มีการบูรณาการเรื่องครอบครัวศึกษา ในหลักสูตรในระบบการศึกษาและนอกหลักสูตรทุกระดับชั้น รวมถึงเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้จากสื่อสารมวลชนและสื่อมวลชนทางการอื่นๆ

7/4. จัดสร้างสนามเด็กเล่นและศูนย์กีฬาแก่เด็ก

7/5. ปรับปรุงและขยายการดูแลสุขภาพในครอบครัวและให้บริการดูแลเด็ก รวมทั้ง ให้มีสถานอนุบาลเด็กในชุมชนและโรงเรียนขนาดใหญ่

7/6. ส่งเสริมค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเด็กและวัยรุ่นผ่านทางสถาบัน ศาสนา ในท้องถิ่นและองค์การอื่นๆ

7/7.การจัดการศึกษาโดยเน้นความแตกต่างของบุคคล (Diversified Basic Educational Provision)

7/8.ปฏิรูปโครงสร้างหลักสูตรทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาเน้นให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพชุมชน ให้มีความเหมาะสม

7/9.สมดุลในเรื่องความรู้ในสภาพที่เป็นจริง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะทางอาชีพ ค่านิยมด้านจริยธรรมและสุนทรียศาสตร์ การพัฒนาด้านสุขภาพทางกาย สติธิและหน้าที่พลเมือง

7/10. ให้ท้องถิ่นชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนในชุมชน รวมทั้งการกำกับดูแลติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพของการเรียนและการสอน

7/11.ระดมการลงทุนของเอกชนในลักษณะธุรกิจสื่อการศึกษา ซึ่งจะเป็นเรื่องของการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาหลักคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ พละนาฏศิลป์ และศิลปะและการแสดง

7/12.เพิ่มการส่งเสริมการศึกษาพิเศษเน้นที่กลุ่มเด็กที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น เด็กที่บกพร่องทางกายและทางจิต เด็กที่ขาดโอกาสทางสังคมและเด็กอัจฉริยะ(เด็กปัญญาเลิศ)

7/13.ส่งเสริมให้มีการสร้างนวัตกรรมทางการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการระดมสรรพกำลังของสมาคมครู ชมรมครูต่างๆ ในท้องถิ่น

7/14 .การปฏิบัติตามแผนเพื่อปฏิรูประบบครูแห่งชาติ รวมทั้งขยายโปรแกรมการฝึกเพิ่มเติมโดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เพิ่มเงินค่าตอบแทน ในการพัฒนาและยกระดับวิชาชีพครู โดยพยายามสร้างให้ครูแต่ละคนมีคุณสมบัติของมืออาชีพ และเป็นการรักษาครูที่ดีไว้ในระบบ

7/15.การส่งเสริมให้แข่งขันได้ในระบบสากล(Enhancing International Competitiveness)

7/16. จัดให้มีการฝึกอบรมระหว่างการทำงาน (in - service training) เพื่อยกระดับความรู้ความชำนาญให้กับผู้ใช้แรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจสมัยใหม่

7/17. จัดตั้งศูนย์บริการเทคโนโลยี (Technology Extension Centers) เพื่อจัดการอบรมก่อนเข้าทำงานและระหว่างการทำงานให้กับผู้ใช้แรงงานในสาขาที่ขาดแคลน

7/18. จัดตั้งศูนย์ฝึกงานในชุมชนเพื่อพัฒนาผู้อยู่ในภาคเกษตรกรรมให้ทันสมัยด้วยวิธีการและเทคโนโลยีการเกษตร

7/19. จัดตั้งเครือข่ายการวิจัยและการฝึกความรู้ทางการวิจัยในสาขาวิทยาศาสตร์ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา และอื่นๆ ส่งเสริมให้มีการวิจัยเพิ่มในด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เน้นบริบทการพัฒนาประเทศไทย ในความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและชุมชนนานาชาติ

7/20. เพิ่มโปรแกรมการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาโดยสร้างเครือข่ายกับสถาบันบัณฑิตศึกษาต่างๆ ในภาคธุรกิจและสถาบันการศึกษาต่างประเทศเพื่อที่จะสร้างให้มีนักวิจัยและนักการศึกษาที่มีคุณภาพในสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้หลากหลาย

7/21. จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายโดยมุ่งไปสู่การให้บริการชุมชนและปรับปรุงความเป็นอยู่ในชุมชน

7/22. ปฏิรูประบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยใช้วิธีประเมินจากคะแนนสะสมเฉลี่ยของนักเรียน การทดสอบความถนัดทางการเรียนและคะแนนวัดทางจิตวิทยา

7/23. ปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นสูงโดยเน้นองค์ประกอบทางการศึกษาทั่วไป ส่งเสริมให้มีทักษะในการวิเคราะห์ให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ที่กว้างขวางในด้านวัฒนธรรมและสังคมโลก

7/24. เน้นให้มีการฝึกประสบการณ์เฉพาะด้านเพื่อให้เกิดความชำนาญและเป็นประโยชน์ของหลักสูตร

7/25 .การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

7/26.รูปแบบศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนมีความเหมาะสมกับเงื่อนไขของชุมชน การจัดให้มีเงินกองทุนเพื่อพัฒนาชุมชนควบคู่กับการกระจายอำนาจสู่ชุมชน รวมทั้งความรับผิดชอบในการกำกับดูแลเงินกองทุน

7/27.การจัดการหาแหล่งเงินทุนมาสนับสนุนโครงการสร้างสรรค์ชุมชน และเครือข่ายการทำงาน ในชุมชน

7/28.การพัฒนาการจัดเก็บภาษีธรรมเนียมาจากเอกชนและองค์การเอกชนเพื่อให้เป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและจัดให้มีการกำกับดูแลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

7/29. มุ่งเน้นเกี่ยวกับศาสนศึกษาให้กับพระสงฆ์ในพุทธศาสนาและผู้นำศาสนาอื่นในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มบทบาทให้บุคคลเหล่านี้จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มคุณธรรมด้านต่างๆ ให้กับชุมชนโดยอาจจะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มรูปแบบหรือบางส่วน

7/30. สร้างเครือข่ายของสื่อสารมวลชนโดยตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อกำกับดูแลจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อสารมวลชน การเสนอข้อมูลข่าวสารและบันเทิงต่อสาธารณชนอย่างเหมาะสม มีเหตุผล สร้างเครือข่ายการคุ้มครองผู้บริโภคสื่อในการกำกับดูแลและผลผลิตของสื่อสารมวลชนและการรณรงค์เพื่อส่งเสริมแนวคิดเชิงจริยธรรมการตัดสินใจที่ดีการสร้างเสริมวิจากรณญาณในการเลือกและการบริโภคสื่อ

7/31.สร้างเสริมให้มีการวางโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขให้ทั่วถึงทั้งประเทศ

7/32.ปรับปรุงเครือข่ายการสื่อสารในชนบทและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันของสถาบันการศึกษาท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐหน่วยงานเอกชนในชุมชน

7/33. จัดให้มีเงินสนับสนุนสำหรับหน่วยงานเอกชนเพื่อให้มีการลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาสื่อการศึกษาเพื่อเด็กไทยรวมทั้งสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์และปรับปรุงคุณภาพของสื่อเพื่อพัฒนากระตุนความคิดเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นผู้รับสื่อ

8.ปฏิรูประบบการจัดการ (Reform of Management)

8/1. ระบบการจัดการแนวใหม่ต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างชัดเจนและยึดหยุ่นในตนเองและมีประสิทธิภาพและควมรับผิดชอบตอผู้อื่น รูปแบบของการปฏิรูปให้ความสำคัญในเรื่องโครงสร้างการบริหารแบบใหม่

8/2. อยู่ในรูปของคณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างรอบคอบและยังมีผู้มีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาด้วย เช่น ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน พระสงฆ์ ผู้นำศาสนาอื่นๆ ในท้อง

8/3. การให้เอกชนได้มีบทบาทในการสนับสนุนการศึกษามากขึ้น

8/4. เน้นการปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการพัฒนาการศึกษาการศึกษาขั้นสูงสุดของประเทศ

8/5. เน้นเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นเสมือนเกณฑ์พื้นฐานในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

8/6. การปฏิรูปการจัดการต้องเน้นที่การระดมทรัพยากรจากหลายๆ หน่วยงานเพื่อให้การบริการด้านการศึกษาที่ดีขึ้น

8/7. การจัดการศึกษาโดยคณะกรรมการท้องถิ่น (Management by Local Commissions)

8/8. การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาของชาติ จากส่วนกลางมาสู่ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพิ่มบทบาทคณะกรรมการท้องถิ่นโดยมีตัวแทนจาก ชุมชน ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารโรงเรียน ข้าราชการท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายการศึกษาของท้องถิ่น

8/9. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการกำกับดูแลและประกันคุณภาพในการปฏิบัติและมาตรฐานของโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในท้องถิ่นโดยแบ่งความรับผิดชอบเป็นระดับอำเภอและตำบลให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพของท้องถิ่น

8/10. การปรับปรุงความเชี่ยวชาญในการจัดการของโรงเรียนในด้านนโยบายการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การประกันคุณภาพโดยให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการท้องถิ่นกำหนดขึ้น

8/11. การปฏิรูประบบประมาณและการใช้งบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีการใช้งบประมาณให้ยืดหยุ่นมากขึ้นในการปฏิบัติงานเพื่อสนองต่อท้องถิ่นมากที่สุด

8/12. กระทรวงศึกษาธิการลดการควบคุมระบบบริหารราชการลง โดยให้อำนาจแก่ท้องถิ่นในการวางแผนและให้ท้องถิ่นได้ร่วมมือกันดำเนินงาน มีการสร้างแผนระยะยาวเพื่อปรับโครงสร้างการบริหารและการจัดการจากหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อที่จะสร้างประสิทธิภาพในการกำกับดูแลการประสานงานทางการศึกษาของประเทศ

8/13. ส่งเสริมการพัฒนาโครงการนำร่องหลายๆ โครงการ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปกครองตนเองและการยกระดับความรู้สึกร่วมกันของท้องถิ่นในการสนองตอบในเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษามาสู่ชุมชน

การร่วมมือของภาคเอกชน (Cooperation with the Private Sector)

8/14. พัฒนาการจัดเก็บภาษีเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนได้จัดการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานให้แก่ผู้ใช้แรงงานและให้มีการร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการจัดโปรแกรมการศึกษาอาชีพ ส่งเสริมให้มีการตั้งกองทุนสำรองทั้งทางตรงและทางอ้อมและการสนับสนุนอื่นๆ ให้แก่ภาคเอกชน เพื่อลงทุนในการฝึกทักษะในระดับสูงขึ้นโดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน

8/15. พัฒนาหลักสูตรอาชีพของชุมชนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนและสร้างงานสร้างอาชีพในชุมชน

8/16. ร่วมมือระหว่างบริษัทธุรกิจและโรงเรียนอาชีวศึกษาในท้องถิ่นโดยให้คนงานในบริษัทที่มีความรู้ความสามารถมาทำการสอนเป็นบางครั้งในสาขาวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการขาดครูด้านวิชาชีพ

8/17. สนับสนุนให้มีการเพิ่มเงินกองทุนสำรองจากรัฐบาลเพื่อให้นำไปจ้างครูจากโรงงาน (Port - time teacher)

8/18. ร่วมมือระหว่างสถานประกอบการธุรกิจในท้องถิ่น ชุมชนและโรงเรียนในท้องถิ่นในการติดตามและประเมินผลในการปฏิบัติงานของคนงานและมีการปรับปรุงโปรแกรมวิชาชีพเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับตลาดแรงงานในท้องถิ่น

การปฏิรูปการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (Higher Education Reform)

8/19. การปฏิรูประบบการบริหารเป็นการแยกการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างชัดเจน สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินงาน เช่น มหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย สถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่เน้นการสอน และวิทยาลัยชุมชนเพื่อจัดโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่นมากขึ้น

8/20. ลดขนาดหน่วยงานส่วนกลางและลดศูนย์รวมอำนาจการตัดสินใจโดยให้อำนาจแก่คณะกรรมการบริการสถาบันหรือสถาบันการศึกษาแต่ละสถาบันมีอำนาจในการตัดสินใจแทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเงินหรืองบประมาณและการบริหารงานบุคคล

8/21. การเพิ่มบทบาทหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยควรอยู่ในระดับการกำหนดนโยบายวางแผนและประกันคุณภาพการศึกษา

8/22. ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานภายในของสถาบันอุดมศึกษาให้อำนาจการบริหารตนเองมากขึ้นในเรื่องต่อไปนี้คือ การเลือกผู้บริหาร การเลือกผู้นำทางวิชาการ การเน้น

เรื่องการวิจัย การพัฒนาดัชนีชี้วัด ความสามารถในการจัดการการปรับปรุงระบบการรายงานภายในสถาบัน การลดขั้นตอนระบบบริหารการปรับปรุงแหล่งรายได้นอกงบประมาณและระบบใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณให้มีประสิทธิภาพคล่องตัวและตรวจสอบได้

8/23.ปฏิรูประบบเงินงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบเงินอุดหนุนจากส่วนกลางให้มาสู่การตัดสินใจของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น

8/24.ปฏิรูประบบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องเงินเดือน ค่าตอบแทนเฉพาะเพื่อดึงดูดให้นักวิชาการที่เก่งเข้ามาสู่อาชีพการสอนและวิจัย

8/25.ให้ภาคเอกชน ภาครัฐบาลและชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการกำกับดูแลติดตามตรวจสอบการประเมินผลและการระดมทรัพยากรทั้งในด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

8/26.สร้างเครือข่ายการทำงาน การร่วมมือกันกับบริษัทเอกชน สถาบันการศึกษาต่างประเทศเพื่อส่งเสริมโปรแกรมการสอนและการวิจัยโดยการสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณอย่างเต็มที่

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance)

8/27.จัดตั้งระบบการประกันคุณภาพแห่งชาติขึ้นในส่วนราชการ โดยให้แต่ละสถาบันมีอำนาจในการสร้างแนวทางการประกันคุณภาพของตนเองได้เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถาบันของตนเอง

8/28.ให้รัฐบาลกลางเป็นหน่วยงานระดับชาติในการกำหนดมาตรฐานกลาง สร้างเกณฑ์วัดมาตรฐานด้านคุณภาพของประเทศ เป็นตัวบ่งชี้ถึงความเป็นไปได้ด้านการศึกษา

8/29.การประกันคุณภาพนั้นจะร่วมมือกันกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคนงาน ผู้ปกครองและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อสะท้อนถึงแนวความคิดและมุมมองอย่างหลากหลายของสังคม

8/30 พัฒนาระบบการจัดการด้านข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำกับดูแลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องด้านการปฏิบัติงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถาบันการศึกษา

8/31. สร้างประโยชน์จากข้อมูลด้านคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนงบประมาณและเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสถาบันต่างๆ

8/32. กระจายข่าวสารไปสู่สาธารณะด้านมาตรฐานการศึกษาของสถาบันต่างๆ เพื่อยกระดับ ความตระหนักในด้านคุณภาพการศึกษาและเพื่อให้สถาบันการศึกษาต่างๆ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

การระดมทรัพยากร (Resource Mobilization)

8/33. เพิ่มงบประมาณทางการศึกษาขึ้นเป็นอย่างน้อยที่สุด 4 % ของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ระหว่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540-2544) 5% ระหว่างฉบับที่ 9 (2545 - 2549) และ 6 - 7 % ในแผนที่ 10

8/34. ปฏิรูปงบประมาณแนวใหม่จะครอบคลุมถึงการศึกษาดำเนินการตามลำดับความสำคัญคือ เพื่อเด็กพิเศษ การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การอบรมครูและการผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน การจัดสรรงบประมาณเพื่อการทำงานจะใช้เพื่อการปฏิบัติงานเท่านั้น ขณะที่สถาบันต้องบริหารการจัดการเรื่องงบประมาณในของตนเอง และจัดระบบให้มีการใช้เงินอย่างยืดหยุ่น

8/35. เพิ่มเงินงบประมาณเพื่อการวิจัยเป็น 0.5% ของผลิตภัณฑ์มวลรวม(GDP) ระหว่างแผนฯ 8 และเพิ่มเป็น 1 % ระหว่างแผนฯ 9 สนับสนุนการจัดเก็บภาษีจากภาคเอกชนเพื่อให้เพิ่มการวิจัยและพัฒนาการลงทุนเป็น 0.5 % ของ GDP ภายใน 10 ปี

8/36. ก่อตั้งกองทุนการศึกษาและเงินยืมให้นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โดยขยายเงินกองทุนกู้ยืมไปยังโรงเรียนเอกชนเพื่อให้เกิดการยกระดับการช่วยเหลือของโรงเรียนเอกชนอีกทางหนึ่งด้วย

8/37. เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมสนับสนุนการศึกษาโดยเฉพาะการฝึกฝนสายอาชีพโดยรัฐบาลสนับสนุนในด้านการลดการควบคุมและให้เก็บค่าเรียนแบบลอยตัว การเก็บค่าเรียนแบบลอยตัวในโรงเรียนเอกชนหรือมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นอยู่กับสถานะเศรษฐกิจที่นักเรียนจะสามารถจ่ายได้ ขยายเรื่องเงินทุนการศึกษาและกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลน

8/38. เพิ่มกิจการที่เพิ่มรายได้ในสถาบันอุดมศึกษาเช่น การบริการด้านอาชีพ การให้คำปรึกษา การผลิตและจำหน่ายหนังสือด้านวิชาการ วัสดุทางการศึกษา ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดการเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและอื่นๆ

8/39. ส่งเสริมโดยการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลเพื่อบริจาคให้บุคคลและหน่วยงานทั้งเรื่องของเงินและทรัพย์สินอื่นไปในเรื่องการศึกษา

9. บทสรุป : เส้นทางสู่ความสำเร็จ (Conclusion: Keys to success)

9/1. การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย ต้องการความมุ่งมั่นและจริงจังของผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ต้องการความพยายามที่ไม่ห่อเหี่ยวในส่วนของผู้ปกครองและครอบครัว ซึ่งเป็นแก่นสำคัญที่อยู่ใกล้เด็กที่สุดในการพัฒนา

9/2. ความมุ่งมั่นของครูและโรงเรียนก็ยังคงเป็นกลุ่มที่ผลักดันให้สร้างพฤติกรรมและความสามารถเด็กอย่างเป็นระบบ ชุมชนและผู้นำทางศาสนาในท้องถิ่นก็เป็นผู้วางรากฐานการศึกษาและการริเริ่มให้เด็ก ภาคธุรกิจเจ้าของกิจการอุตสาหกรรมและภาคเอกชนก็สร้างปัญหาที่พอเพียง ประสพการณ์และเป็นแหล่งเงินทุน ซึ่งถือเป็นผู้เข้ามามีบทบาทใหม่ร่วมกันทางการศึกษา สื่อสารมวลชนก็เป็นเสมือนสถาบันทางสังคมที่เร่งสร้างความตระหนักให้กับสาธารณะด้านการศึกษา

9/3. ภาครัฐบาล คือ องค์การที่มีความสำคัญมากที่สุดในการกระตุ้นกระบวนการปฏิรูป นั่นคือ การร่วมมือกันจัดการด้านทักษะและความพยายามของฝ่ายต่างๆ ซึ่งสามารถทำนายอนาคตของสังคมไทยในการกลับกลายเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

9/4.มันคือ ความอบอุ่น ในการที่ได้ร่วมงานกันในกำรนำนวัตกรรมทางการศึกษาของจากทุกฝ่ายในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ก็จากการลงมือปฏิบัติจริงของหลายๆ ชุมชนซึ่งต้องใช้เวลานานหลายปี ครูและผู้นำนับพันนับหมื่นชุมชนเสียสละอุทิศตนก็พบคำตอบในการเปลี่ยนแนวความคิดและวิสัยทัศน์ในการทำงานและปรับปรุงการศึกษาเพื่อเด็กโครงการที่ริเริ่มสร้างสรรค์ต่างๆ จะกลายเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่

9/5.เป็นเส้นทางไปสู่ระบบการปฏิรูปที่ขยายขนาดใหญ่ขึ้น และยกระดับการศึกษาไทย และทำให้ประเทศไทยได้ตระหนักและสร้างวิสัยทัศน์ในอนาคตอันใกล้

สรุป เนื้อหา สาระ จาก โครงการ “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์” เรื่อง “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : วิสัยทัศน์การเรียนรู้สังคม”

องค์ประกอบทางการศึกษา

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา มุ่งพัฒนาคนไทยให้รู้จักพึ่งพาตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี ร่วมมือกันสร้างความสมดุลของสังคม โดยอยู่บนพื้นฐานของสังคมไทย ค่านิยม วัฒนธรรมไทย วิถีไทย อย่างผสมผสานกลมกลืนกับสังคมโลกภายใต้พื้นฐานของประชาธิปไตย
2. หลักสูตร เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน (Education For all) เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานชีวิตของชุมชน การจัดหลักสูตรจึงจัดหลักสูตรเพื่อชุมชน (Community Curriculum) และจัดให้มีเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้สามารถแข่งขันได้กับระบบสากล
3. ผู้สอน เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเหนี่ยวนำสังคมให้สมาชิกในสังคมได้ร่วมมือร่วมใจกันสร้างสรรค์สังคมที่ดี เป็นนักบุกเบิก นักแก้ปัญหา ร่วมกันกับสมาชิกในสังคม และเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นผู้รอบรู้อย่างเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม
4. ผู้เรียน จะต้องเป็นผู้ที่สำนึกในหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม มีความสามารถที่จะทำงานร่วมกันเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ที่จะพัฒนาสังคมในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. กระบวนการเรียนการสอน มุ่งให้ได้ใช้บทบาทที่แท้จริงของผู้เรียนต่อสังคม โดยผ่านกระบวนการ คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ลงมือปฏิบัติจริง ในสังคม เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงานร่วมกัน เพื่อร่วมสร้างสรรค์ ปฏิรูปสังคมที่พึงปรารถนาในอนาคต
6. การบริการและการจัดการทางการศึกษา จัดให้มีการศึกษาที่หลากหลายวิธีแก่ผู้เรียน ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดให้ทั่วถึงทุกกลุ่มชน พร้อมทั้งให้สมาชิกในสังคมมีบทบาท

บาทในการจัดการศึกษา และควบคุมคุณภาพการศึกษาของชุมชน ซึ่งต้องคำนึงถึงความสอดคล้องของ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา หลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน กับ สภาพความต้องการของท้องถิ่น โดยให้ทุกคนได้เข้าใจร่วมกันว่า ต้องมุ่งให้คนไทยได้ร่วมพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่สงบสุข สามารถพึ่งพาตนเองได้ สามารถธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทยที่ดำรงมาได้อย่างกลมกลืนกับสังคมโลก ภายใต้พื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

รูปแบบการศึกษา

จะเน้นการศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) ที่จำเป็นต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่เป็นระบบแบบแผนให้ได้มาตรฐาน โดยปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ที่เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่เคลื่อนตัวอย่างรวดเร็ว คนไทยจำเป็นต้องผ่านการศึกษาระบบทุกคน แต่การศึกษาในระบบโรงเรียนในอนาคต จะเป็นการศึกษาเพื่อชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี ของเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่มีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบแล้ว ยังต้องเพิ่มเทคนิควิธีการให้การศึกษาแบบสังคมประภิต (Socialization) โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกระบวนการเรียนรู้สังคม ครอบครัว วิถีชีวิต มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน เพื่อให้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตที่แท้จริง วิถีชีวิตที่แท้จริงจะได้ไม่ขาดหายไปในช่วงระยะเวลาที่เรียนอยู่ในระบบโรงเรียน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่งจะส่งเสริมให้คนไทยเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ตลอดชีวิต และจะช่วยส่งเสริมให้สังคมไทยในอนาคต เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

ระดับการศึกษา

จะให้ความสำคัญกับการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อผลิตคนระดับสูงไปพัฒนาประเทศ ทั้งนี้การศึกษาในระดับนี้จะเป็นแหล่งรวมวิทยาการหลากหลายแขนง ที่จะพัฒนาองค์ความรู้ เสริมสร้างความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้าน โดยปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภายในสถาบันวิชาชีพชั้นสูง ส่งเสริมการวิจัย ให้มีมาตรฐานการศึกษาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้นำในการเหนี่ยวนำคนในสังคมให้ร่วมกันพัฒนาสังคมด้านต่างๆ ที่จะส่งผลในการพัฒนาประเทศในภาพรวม

การตรวจผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางแสดงผลการหาค่าความเที่ยง (Reliability) จากค่า IOC
ของการตรวจผลการวิเคราะห์ เนื้อหา สารระ โดยผู้เชี่ยวชาญ

จาก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า
จัดโดย

คณะศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการสนับสนุนของ
บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก (ชื่อเอกสาร) A Synopsis of the Report of The Commission on Thailand's Education in Era of Globalization :
Towards National and Security in the Next Century

เรื่อง Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society.

ด้าน องค์ประกอบทางการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ แสดงรหัสเป็นตัวเลข	คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1/1							
2	1/2							
3	1/3							
122	9/5							
รวมคะแนน								
ค่า IOC								

คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

คะแนน 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน 0 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อไม่แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน - 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงจาก ค่า IOC ขององค์ประกอบทางการศึกษา

1. เอาจค่า IOC รวมจากทุกๆ Items ของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาหาค่าเฉลี่ย คือ

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\text{ผลรวมของค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจผลการวิเคราะห์}}$$

2. ถ้าค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญท่านใดที่ไม่เข้าเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 0.50 ก็จะมีนำค่า IOC ราย Items มาพิจารณาร่วมด้วย ถ้าค่า IOC เฉลี่ยในราย Items ใดที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก็จะมีประเด็นนั้นๆ เข้าพบกับผู้เชี่ยวชาญท่านที่ให้คะแนนค่า IOC ต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อขอคำแนะนำ

ในการวิจัยครั้งนี้ ค่า IOC ขององค์ประกอบทางการศึกษา = 0.760

ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือได้

ตารางแสดงผลการหาค่าความเที่ยง (Reliability) จากค่า IOC

ของการตรวจผลการวิเคราะห์ เนื้อหา สาระ โดยผู้เชี่ยวชาญ

จาก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า

จัดโดย

คณะศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการสนับสนุนของ

บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก (ชื่อเอกสาร) A Synopsis of the Report of The Commission on Thailand's Education in Era of Globalization :
Towards National and Security in the Next Century

เรื่อง Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society.

ด้าน รูปแบบการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ แสดงรหัสเป็นตัวเลข	คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1/1							
2	1/2							
3	1/3							
122	9/5							
รวมคะแนน								
ค่า IOC								

คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

คะแนน 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน 0 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อไม่แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน - 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงจาก ค่า IOC ของ รูปแบบการศึกษา

1. เอาค่า IOC รวมจากทุกๆ Items ของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาหาค่าเฉลี่ย คือ

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\text{ผลรวมของค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจผลการวิเคราะห์}}$$

2. ถ้าค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญท่านใดที่ไม่เข้าเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 0.50 ก็ให้นำค่า IOC ราย Items มาพิจารณาร่วมด้วย ถ้าค่า IOC เฉลี่ยในราย Items ใดที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก็ให้นำประเด็นนั้นๆ เข้าพบกับผู้เชี่ยวชาญท่านที่ให้คะแนนค่า IOC ต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อขอคำแนะนำ

(ในการวิจัยครั้งนี้ ค่า IOC ของรูปแบบการศึกษา = 0.784 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือได้)

ตารางแสดงผลการหาค่าความเที่ยง (Reliability) จากค่า IOC
ของการตรวจผลการวิเคราะห์ เนื้อหา สารระ โดยผู้เชี่ยวชาญ

จาก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า
จัดโดย

คณะศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการสนับสนุนของ

บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก (ชื่อเอกสาร) A Synopsis of the Report of The Commission on Thailand's Education in Era of Globalization :
Towards National and Security in the Next Century

เรื่อง Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society.

ด้าน ระดับชั้นการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ แสดงรหัสเป็นตัวเลข	คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1/1							
2	1/2							
3	1/3							
.								
.								
.								
122	9/5							
รวมคะแนน								
ค่า IOC								

คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

คะแนน 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน 0 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อไม่แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน - 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงจาก ค่า IOC ของ ระดับชั้นการศึกษา

1. เอาค่า IOC รวมจากทุกๆ Items ของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาหาค่าเฉลี่ย คือ

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\text{ผลรวมของค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจผลการวิเคราะห์}}$$

2. ถ้าค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญท่านใดที่ไม่เข้าเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 0.50 ก็จะมี นำค่า IOC ราย Items มาพิจารณาร่วมด้วย ถ้าค่า IOC เฉลี่ยในราย Items ใดที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก็จะมี ประเด็นนั้นๆ เข้าพบกับผู้เชี่ยวชาญท่านที่ให้คะแนนค่า IOC ต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อขอคำแนะนำ

(ในการวิจัยครั้งนี้ ค่า IOC ของระดับชั้นการศึกษา = 0.744 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือได้)

ตารางแสดงผลการหาค่าความเที่ยง (Reliability) จากค่า IOC
ของการตรวจผลการวิเคราะห์ เนื้อหา สาระ โดยผู้เชี่ยวชาญ

จาก

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่ความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า
จัดโดย

คณะศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์" จากการสนับสนุนของ
บมจ. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด

จาก (ชื่อเอกสาร) A Synopsis of the Report of The Commission on Thailand's Education in Era of Globalization :
Towards National and Security in the Next Century

เรื่อง Thai Education in the Era of Globalization : Vision of a Learning Society.

ด้าน ประสิทธิภาพการศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ แสดงรหัสเป็นตัวเลข	คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					คะแนน รวม	ค่า IOC
		คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1/1							
2	1/2							
3	1/3							
122	9/5							
รวมคะแนน								
ค่า IOC								

คะแนนแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ดังนี้

คะแนน 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน 0 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อไม่แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยถูกต้อง

คะแนน - 1 คะแนน = ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อเห็นว่าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงจาก ค่า IOC ของ ประสิทธิภาพการศึกษา

1. เอาค่า IOC รวมจากทุกๆ Items ของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาหาค่าเฉลี่ย คือ

$$\text{ค่า IOC} = \frac{\text{ผลรวมของค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจผลการวิเคราะห์}}$$

2. ถ้าค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญท่านใดที่ไม่เข้าเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 0.50 ก็จะมี นำค่า IOC ราย Items มาพิจารณาร่วมด้วย ถ้าค่า IOC เฉลี่ยในราย Items ใดที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก็จะมีนำประเด็นนั้นๆ เข้าพบกับผู้เชี่ยวชาญท่านที่ให้คะแนนค่า IOC ต่ำกว่าเกณฑ์ เพื่อขอคำแนะนำ

(ในการวิจัยครั้งนี้ ค่า IOC ของประสิทธิภาพการศึกษา = 0.696 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าเชื่อถือได้)

การสัมภาษณ์

คำชี้แจงการสัมภาษณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อุณหภูมิและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" ตามองค์ประกอบทางการศึกษา 6 ด้าน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน และการบริหารและการจัดการทางการศึกษา ด้วยวิธีการ วิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) โดยใช้ข้อมูลจากเอกสารในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อุณหภูมิและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" ร่วมกับการสัมภาษณ์บุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดประกายในการนำแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์มาเผยแพร่ เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมอีกด้วย โดยผู้ให้การสัมภาษณ์ก็คือ คณะบุคคลที่เป็นคณะศึกษาโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ฯ"

ผลของการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดแนวนโยบายในการจัดการศึกษา การวางแผนการศึกษาในระดับต่างๆ ของประเทศไทย

ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเทป เพื่อนำมาถอดคำสัมภาษณ์ให้เป็นลายลักษณ์อักษร แล้วนำมาให้ผู้ให้การสัมภาษณ์ตรวจสอบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นผู้วิจัยจะนำคำสัมภาษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับการตรวจแก้ไข และเพิ่มเติมจากผู้ให้การสัมภาษณ์ มาวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษาตามองค์ประกอบทางการศึกษา ทั้ง 6 ด้าน จากเนื้อหาสาระ ที่ผู้ให้การสัมภาษณ์ได้ตรวจแก้ไขแล้ว ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหา สาระ ที่เป็นเอกสารของโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ฯ" ด้วย

ข้อมูลที่ท่านได้ให้การสัมภาษณ์ มีคุณค่าต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ข้อมูล และแสดงทัศนะ แนวคิด อันเป็นแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาไทยในครั้งนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสุกานดา ญาณศิริ)

นิสิตระดับปริญญาโทสาขาพื้นฐานการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อตกลงในการสัมภาษณ์

คำสัมภาษณ์ของท่านเรื่อง " แนวคิดในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา เพื่อความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์" ผู้สัมภาษณ์มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ไปเป็นข้อมูลเพิ่มเติมประกอบการวิเคราะห์เอกสารของโครงการการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อุณหภูมิและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"

ในการบันทึกเสียงของผู้ให้การสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะนำเทปบันทึกเสียงมาถอดเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วจัดพิมพ์ครั้งที่ 1 เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ตรวจสอบและแก้ไขเพิ่มเติม ก่อนที่จะนำมาพิมพ์เป็นครั้งที่ 2 แล้วจึงจัดเก็บและวิเคราะห์ตีความเนื้อหาสาระ ในข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างเป็นระบบ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ กล่าวคือ เพื่อนำเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ โดยมีเงื่อนไขว่า จะนำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น จะไม่นำมาประกาศโฆษณา พิมพ์ออกจำหน่าย และอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ข้าพเจ้า.....(ผู้ให้สัมภาษณ์)

ได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และอนุญาตให้นำคำสัมภาษณ์มาใช้ประกอบการวิเคราะห์
 ปรึกษาการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ :
 สู่อุณหภูมิและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" เฉพาะการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

ลงชื่อ.....ผู้ให้การสัมภาษณ์

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

.....วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์

แนวการสัมภาษณ์

หัวข้อที่สัมภาษณ์ "แนวคิดในการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา เพื่อความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์" ตามการดำเนินการในโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สูความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า"

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้การสัมภาษณ์

1.ชื่อ - สกุล ของผู้ให้การสัมภาษณ์.....

2.งานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน.....

3.ตำแหน่ง หน้าที่ ในปัจจุบัน.....

4.งานที่รับผิดชอบในอดีต.....

5.ตำแหน่ง หน้าที่ ในอดีต.....

6.สถานที่ติดต่อได้ในปัจจุบัน.....

ตอนที่ 2 ทศนะ แนวคิด ข้อเสนอแนะ ในการที่จะดำเนินการปฏิรูปการศึกษา เพื่อความ
สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์

จากการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทำให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอันหลากหลายกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง " กระแสโลกาภิวัตน์ที่นำพาการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม และการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าสู่านาประเทศ ทำให้วิถีชีวิตของคนในแต่ละประเทศ แต่ละสังคม เปลี่ยนแปลงไป สังคมสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โลกเชื่อมโยงเข้าหากันอย่างใกล้ชิดเป็นโลกที่ไร้พรมแดน ทั่วโลกต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อมเป็นพิษ ความเสื่อมของวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะกระทบต่อประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอื่นทั่วโลกเท่านั้น ยังมีผลกระทบต่อสังคมไทยด้วย คนไทยต้องเผชิญกับปัญหาเหล่านี้เช่นกัน เพื่อให้คนไทยเผชิญกับปัญหาที่เป็นผลกระทบจากความก้าวหน้าของวิทยาการสมัยใหม่และการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็วนี้ ได้อย่างเข้มแข็ง ทำให้มีการนำเสนอแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาต่อหน่วยงานต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาสังคมไทย เพื่อสร้างให้คนไทยในอนาคตสามารถดำรงอยู่ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างสันติสุข และมีศักดิ์ศรี

โครงการ " การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อำนาจและความมั่นคงของชาติ ในศตวรรษหน้า" นับว่าเป็นโครงการหนึ่งที่ได้นำเสนอแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาเผยแพร่สู่สาธารณชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษามาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2538 เป็นต้นมา โดยมีคณะกรรมการการศึกษาของโครงการ ซึ่งเป็นกลุ่มคณะบุคคลที่เป็นองค์กรเอกชน เป็นแกนนำในการจัดประกายความคิดในการที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ประธานกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็น ประธานคณะกรรมการศึกษาโครงการ โดยมีสาระสรุปของโครงการ ดังนี้

1. การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของคน

- (1) ให้ความรู้เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว
- (2) ปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหา สาระ กระบวนการเรียนการสอน
- (3) ปรับปรุงระบบการวัดผล และคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
- (4) ปฏิรูปการผลิต การพัฒนา การบริหารงานบุคคล ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- (5) ยกกระตบและการขยายโอกาสของการศึกษาพื้นฐานให้ทั่วถึง

2. การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการสร้างความก้าวหน้า และความมั่นคงของเศรษฐกิจและสังคมไทย

- (1) ยกกระตบฝีมือและความรู้พื้นฐานของกำลังแรงงานให้สูงขึ้น
- (2) เพิ่มผลการผลิต และพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในอัตราเร่งที่สูงขึ้น
- (3) พัฒนาระบบข้อมูล สารสนเทศ เพื่อการผลิต และพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- (4) เพิ่มขีดความสามารถและทักษะด้านการจัดการในการผลิตและพัฒนา กำลังคนทุกระตบ
- (5) เพิ่มการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัย และพัฒนาโดยเร็ว

3. การเสริมสร้างการเรียนรู้ของชุมชนและการรวมพลังเพื่อการเรียนรู้

- (1) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้และขยายเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน
- (2) พัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- (3) สนับสนุนบทบาทของสถาบันทางสังคมที่สำคัญให้เข้มแข็ง

4. ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา

- (1) จัดให้มีโครงการนำร่องเป็นต้นแบบระดับจังหวัด
- (2) เปิดการศึกษาเสรี
- (3) สร้างแรงจูงใจด้านภาษีแก่ผู้บริจาคเงินและทรัพย์สินเพื่อการศึกษา
- (4) ผ่อนคลายกฎระเบียบ และวิธีการงบประมาณเพื่อให้สถานศึกษา
ใช้เงินได้คล่องตัว มีประสิทธิภาพ
- (5) ให้สถานศึกษามีรายได้ไว้ใช้จ่าย สำหรับการศึกษ โดยไม่ต้องส่งคืนคลัง
- (6) ให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการหารายได้เพื่อการพึ่งตนเอง
- (7) การกระจายอำนาจทางการคลังให้แก่ท้องถิ่น และปรับเปลี่ยนโครงสร้าง
ภาษีในท้องถิ่น
- (8) ปรับค่าเล่าเรียนการศึกษาในระดับสูงให้สูงขึ้น
- (9) จัดสรรงบประมาณให้เป็นธรรมมากขึ้น
- (10) เพิ่มงบประมาณการศึกษาให้มากขึ้น โดยมุ่งเน้นเป้าหมายร้อยละ 4
ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) และให้เป็นร้อยละ 5 ของ
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549)

ข้อความที่สัมภาษณ์

1. จากข้อสรุปดังกล่าวนี้ ท่านมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม ที่จะให้มีการดำเนินการปฏิรูปการศึกษา ให้สอดคล้องกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สู่อุณหภูมิก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" ได้อย่างไรบ้าง

1. การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของคน

.....

.....

.....

.....

2. การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการสร้างความก้าวหน้า และความมั่นคงของเศรษฐกิจและสังคมไทย

.....

.....

.....

.....

3. การเสริมสร้างการเรียนรู้ของชุมชนและการรวมพลังเพื่อการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

4. การปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา

.....

.....

.....

2. นอกจากนี้ ควรจะมีการปรับปรุงการจัดการศึกษาในระดับชั้นต่างๆ ของประเทศไทยอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ อย่างสันติสุขและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1ระดับก่อนการประถมศึกษา.....

.....

.....

2.2ระดับประถมศึกษา.....

.....

.....

.....

2.3ระดับมัธยมศึกษา.....

.....

.....

.....

2.4ระดับเตรียมอุดมศึกษา.....

.....

.....

.....

2.5ระดับอุดมศึกษา.....

.....

.....

.....

2.6ระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาอาชีพ.....

.....

.....

.....

3.ข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม.....

.....

.....

รายงานการสัมภาษณ์

ประวัติย่อ

ศาสตราจารย์ ดร.สีปนนท์ เกตุทัต

การศึกษา

พ.ศ. 2496	B.S. ฟิสิกส์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ณ ลอสแอนเจลิส
พ.ศ. 2497	A.M. ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
พ.ศ. 2500	Ph.D. ฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
พ.ศ. 2519	ปริญญาบัตร ว.ป.อ. รุ่นที่ 18
พ.ศ. 2525	ปริญญาบัตรกิตติมศักดิ์ วิทยาลัยการทัพอากาศ
พ.ศ. 2525	กศ.ด. กิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2530	กศ.ด. กิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พ.ศ. 2535	วศ.ด. กิตติมศักดิ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. 2535	ทษ.ด. กิตติมศักดิ์ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
พ.ศ. 2537	วท.ด. กิตติมศักดิ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2538	วท.ด. กิตติมศักดิ์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
พ.ศ. 2538	กศ.ด. กิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2540	พบ.ด. กิตติมศักดิ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. สีปนนท์ เกตุทัต ดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานกรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติ ประธานกรรมการนโยบายกองทุนสนับสนุนการวิจัย ประธานคณะศึกษา “การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์” ธนาคารกสิกรไทย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นายกสภามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยศาสตร์ ศาสตราจารย์กิตติคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเทศ 5 แห่ง รวมทั้งดำรงตำแหน่งกรรมการระดับชาติอีกหลายกรรมการ อาทิ กรรมการศึกษาแห่งชาติ กรรมการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ฯลฯ รวมทั้งเป็นกรรมการมูลนิธิเพื่อการศึกษา และวิทยาศาสตร์หลายแห่ง และนายกสมาคมฮาร์วาร์ด ประเทศไทย

ในอดีตเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประธานกรรมการการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รองผู้อำนวยการซีเมส และกรรมการสภามหาวิทยาลัยสหประชาชาติ

ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ได้รับทุนรัฐบาล (คุรุสภา) ไปศึกษาวิชาฟิสิกส์เป็นเวลา 9 ปี ตั้งแต่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2492 จนถึง 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2501 ครั้งระดับปริญญาตรีโท และเอก รวมทั้งปฏิบัติการวิจัยหลังปริญญาเอก และได้รับทุนวิจัยไปทำงานวิจัยในเยอรมันอีก 1 ปี

ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขานิวเคลียร์ฟิสิกส์จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มีประสบการณ์ทำงานหลายด้าน เคยดำรงตำแหน่งสำคัญในมหาวิทยาลัยในส่วนราชการหลายแห่ง และในทางการเมืองก่อนที่จะเข้ามามีบทบาททางธุรกิจและอุตสาหกรรมของชาติ รวมทั้งการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

ในช่วงเวลาเกือบสิบปี นับตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต มีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของไทยและในช่วงเวลาเดียวกันนี้เคยเป็นที่ปรึกษาธนาคารโลก องค์การยูเนสโก และมูลนิธิการศึกษาต่าง ๆ

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต ได้เป็นผู้บุกเบิกอุตสาหกรรมปิโตรเคมีตามแผนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกและได้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมก๊าซธรรมชาติและอุตสาหกรรมน้ำมันของประเทศด้วย

ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต มีผลงานที่เป็นภาษาไทยรวม 164 เรื่อง ภาษาอังกฤษ 84 เรื่อง

ในปัจจุบันและอนาคต ศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์ เกตุทัต มีส่วนช่วยวางรากฐานนโยบายสนับสนุนการวิจัยของประเทศด้วยการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยทั้งเพื่อการวิจัยพื้นฐานแก่สถาบันวิจัยและนักวิจัยทั้งของรัฐบาลและเอกชน และมีส่วนช่วยวางทิศทางของการพัฒนา

ประเทศ โดยเน้นการพัฒนาการศึกษาคุณภาพชีวิตของคนชุมชนและสังคมไทยโดยส่วนรวมควบคู่
กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

บทสัมภาษณ์ ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต
เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2541 เวลา 08.30-09.15 น.

ณ ห้อง 304 อาคาร 3 ชั้น3 สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การปฏิบัติการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของงาน ผมคิดว่า คุณภาพคนไม่เหมือนกัน ไม่เหมือนทำสินค้า ต้องมองภาพรวม การพัฒนาคุณภาพของคน ต้องเริ่มตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา สุขภาพอนามัยจะได้ดี ซึ่งในความฝันของแผ่นดินก็มี คือหลักใหญ่ คุณตามาประเด็นเล็ก ผลตอบประเด็นใหญ่ แล้วประเด็นเล็กคุณค่อยไปว่ากัน การปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ หลักการมีอยู่ 4 เรื่อง

1. ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยคุณภาพ ไม่ใช่เรียนรู้ส่งเดช ทั้งนี้เพราะวิชาความรู้ในโลก มันเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า ทุก ๆ 3 ปี ถึง 10 ปี แล้วแต่ในเรื่องใด เรื่องวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสมอง ทุก ๆ 3 ปี ความรู้เพิ่มขึ้น 2 เท่า เกิดมาผมไม่เคยเรียนเรื่องนิวโรศาสตร์(neurology) แต่ด้วยความสนใจเรื่องการเรียนรู้ของมนุษย์ ผมต้องอ่านทุกๆ วัน เท่าที่เขามี หรืออ่านบทความสรุป จึงต้องอ่านทำไม่สมองเกี่ยวกับการเรียนรู้ ทำไมการเรียนรู้ไม่คิดในห้องเรียนเฉยๆ ผมรู้ว่ามันเกี่ยวกับการจะทำงานอะไรไม่ใช่ทำเฉพาะเรื่องของเรา ต้องดูบริบททั้งหมดก็โยงโย เพราะ

หลักที่ 1 ต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต ถ้าเราหยุดการเรียนรู้เมื่อไหร่เท่ากับเราต้องถอยหลัง เพราะความรู้เพิ่มขึ้น เพราะสังคมเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

หลักที่ 2 ตรงนี้สิ่งที่ผมอยากให้คนอยู่ในวงการศึกษาได้คำนึงมากกว่าที่จะถามว่า ปฏิรูปการศึกษาได้คุณภาพของคนอย่างไร นี่เป็นคำถามบอยนะผู้รู้สึก

2. ต้องปฏิรูประบบและกระบวนการเรียนรู้ สรุปคือ ให้วิธีเรียนรู้ไม่ใช่รู้เนื้อหา ไม่ใช่รู้เนื้อหาท่องจำ รู้ชยาน ไม่ใช่รู้ตามที่ครูบอก แต่ให้วิธีเรียนรู้ การรู้วิธีเรียนรู้ที่เด็กเล็กๆ ก็รู้ เช่น เด็กเรียนรู้การพูด โดยไม่มีครูสอน เขาก็เรียน เช่น เด็กเรียนรู้ธรรมชาติ เขาก็เรียนรู้ด้วยตัวเขาเอง คำถามที่ผมถามตัวเองอยู่ตลอดเวลา เมื่อเขาอยู่กับผู้ใหญ่ อยู่กับโรงเรียนนั้น ทำไมการอยากเรียนรู้ของเขาจึงสงบปาก เราไปทำร้ายเขาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นบทบาทของพ่อแม่ ต้องเป็นบทบาทของผู้ต้องกระตุ้นให้เขาเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่สั่ง ไม่ใช่บอกให้ทำ นะครับ เฉพาะฉะนั้นต้องรู้วิธีเรียนรู้

อันที่ 3 หลักที่ 3 ถ้าเกิดคนเราเรียนรู้ได้จากสิ่งแวดล้อมจากพ่อแม่ จากพ่อแม่ จะอยู่จากชุมชน จากต้นไม้ จากมด จากป่า รวมทั้งตัวเราเอง การกระทำจากตัวเราเอง เพราะการกระทำของเราอยู่กับเราไปตลอดชีวิต ไม่มีใครคนไหนอยู่กับเราไปตลอดชีวิต เพราะการกระทำของเราทั้งความดี ความชั่ว เราจะคิดสะระตะ เราจะคิดก่อนนอนหรือตอนเช้าตื่นนอน นี่แหละคือครูของเรา เพราะฉะนั้นเมื่อการเรียนรู้เกิดรอบตัวอย่างนี้ การจัดการให้เกิดการเรียนรู้ต้องปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะในห้องสี่เหลี่ยม หรือห้องเรียน ไม่ต้องฟังคำสั่งจากกระทรวงศึกษาธิการ จากทบวงมหาวิทยาลัย หรือจากใคร การจัดการอยู่รอบตัวเด็ก ผู้จัดการให้เกิดการเรียนรู้ต้องเข้าใจตรงนี้ และในแง่ของการจัดการการเรียนรู้สำหรับคนกลุ่มใหญ่ต้องมองอำนาจไปให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ไปยังกลุ่มใหญ่ที่โรงเรียน

4. ต้องโยงภูมิปัญญาของชาวบ้าน ภูมิปัญญาความรู้ ภูมิวัฒนธรรม เรื่องศาสนา เรื่องกีฬา เรื่องอะไรเอ่ย ที่มีอยู่ในพื้นบ้าน โยงกับวิชาการสมัยใหม่ ให้เข้ากันให้ได้ เราเอาสิ่งนี้เป็นส่วนกันอยู่ในการศึกษา ทั้งในเรื่องของคุณธรรม เรื่องจริยธรรมกับเรื่องของคุณภาพของคนก็จะอยู่ในนี้ จาก 4 เรื่อง ผมจะตอบคำถาม

คำถามที่ 1 คือว่า การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพของคน

ถ้าเมื่อเริ่มมาจากพ่อแม่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดการที่ถูกรู้ผิด คุณภาพของคนมันอยู่ที่คนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ก็คือตัวอย่างมาจากพ่อ แม่ ญาติของตนและชุมชนของตนเอง การศึกษาที่จะให้คุณภาพของของคนเป็นคนดี เมื่อก่อนจะมาถึงโรงเรียน ผมรู้สึกค่อนข้างสบายไปหน่อย แล้วการศึกษาที่จัดด้วยระบบปัจจุบันที่เอาแต่ครูอยู่เป็นศูนย์กลาง โดยบอกให้นักเรียนท่อง แล้วเวลาสอบให้กาถูกกาผิด ผมไม่คิดว่าก่อให้เกิดคุณภาพชีวิตของคนได้ เพราะฉะนั้นการปฏิรูปการศึกษานี้ที่เอานักเรียนเป็นศูนย์กลาง เอาสิ่งแวดล้อมเป็นบริบทที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ พ่อ แม่ ครู ชุมชน เป็นคนกระตุ้น จะก่อให้เกิดคุณภาพของคน ที่มองเห็นชีวิตของตัว ความรู้ที่ตัวมีโยงได้กับสิ่งแวดล้อมทั้งหมด ผมจึงถามคุณว่าอ่านเรื่องนั้นเรื่องนี้หรือยัง

คำถามที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการสร้างความก้าวหน้าและความมั่นคงของเศรษฐกิจและสังคมไทย

เมื่อได้เรียนรู้พื้นฐานด้วยคุณภาพอย่างที่ว่าแล้ว เมื่อได้รู้การอ่านการเขียน การคิดเลขเป็นการรู้วิธีเรียนรู้ จะทำให้เพิ่มการแข่งขันได้ คนเราไม่ใช่ว่าอยู่ในโรงเรียนแล้วเรียนรู้ได้เสมอไป เรา

เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ผมไม่เคยเรียนทางการศึกษา แต่ด้วยความสนใจ ด้วยความจำเป็นที่หน้าที่ต้องทำ จึงได้เรียนรู้และเรียนรู้ได้มากกว่าหลายๆ คน ที่อยู่ในวงการการศึกษา เพราะอะไร เพราะสนใจ เพราะเราวิธีเรียนรู้ เพราะเราอ่าน เพราะเราเขียน เพราะเราคุย เราซักถาม เพราะเราออกไปต่างจังหวัด เพราะเราไปหาปัญญาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะไปหาปราชญ์ชาวบ้านให้เขาเล่าชีวิตเขาให้ฟัง เพราะฉะนั้นการเพิ่มขีดความสามารถ ของประเทศของความก้าวหน้าและความมั่นคงของเศรษฐกิจและสังคมไทย จึงปฏิรูปการศึกษาที่เน้นในเรื่องการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้และต้องเรียนรู้ด้วยคุณภาพตลอดชีวิตเพียง 20 อย่างนี้เท่านั้น ดังนั้นหลักที่ 1 หลักที่ 2 หลักที่ 4 การจัดการถ้าเมื่อโรงเรียนจัดการเรียนรู้ได้ดี แน่นอเนียงถ้าเราได้เรียนรู้หัวใจ อยู่ที่โยงความรู้สู่การปฏิบัติให้ได้กับชีวิตครอบครัวให้ได้ ตราบใดที่เราไปโยง ผมไม่คิดว่าปกติจะเกิดการเรียนรู้สักแต่ว่าเรียน $2 \times 2 = 4$ ได้แต่ท่องแบบนกแก้วนกขุนทอง ไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ แต่ $2 \times 2 = 4$ เมื่อโยงเข้ากับมะพร้าว 2 ใบ 1 ใบ ราคาเท่าใด 2 ใบราคาเท่าใด อันนี้จึงจะเกิดการเรียนรู้ ต้องโยงสิ่งที่เราเห็นสิ่งที่เราปฏิบัติ สิ่งที่เราทำกับภูมิรัฐดั้งเดิมที่เราทำอยู่ เมื่อนั้นแหละเราจึงจะเกิดการเรียนรู้ เมื่อนั้นเราจึงจะอยู่ในฐานะแข่งขันได้ รวมมือได้ แข่งขันอย่างเดียวกันไม่ใช่ต้องแข่งขันและรวมมือด้วย

3. การเสริมสร้างการเรียนรู้ของชุมชนและการรวมพลังเพื่อการเรียนรู้

อันนี้ง่าย ชุมชนเขาก็มีคนที่ยังไม่รู้อยู่แล้ว ทำเป็นเครือข่าย อยาไปทำเป็นเจ้านายไปสอนเขา ทำเป็นเครือข่าย เขาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เขาเรียนรู้มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเยอะเลย เพราะเขาเรียนรู้โดยใจเขารัก ถ้าเมื่อไปดู ผมจึงได้ถามว่า อ่านความจริงของแผ่นดินหรือยัง ความจริงนั้นแหละกำลังจะบอก

ผู้สัมภาษณ์ ถ้าต้องการจะพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ของชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา จะทำอย่างไรบ้าง

ดร.ลีปนันท์ ต้องดูว่าเขาจะรู้อะไร เขารักจะรู้เรื่องแหล่งน้ำ ให้เอกสารเรื่องแหล่งน้ำพาเขาไปดูคนที่จัดการแหล่งน้ำได้ดี ไม่ใช่เราไปอ่านมาแล้วเราไปเล่าให้เขาฟัง

ผู้สัมภาษณ์ ถ้าเราเป็นครูหรือข้าราชการอื่นๆ ที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นๆ การที่เราจะช่วยเหลือยวนำการจัดการชุมชนให้ชุมชนได้พัฒนาท้องถิ่นของเขา หากชุมชนยังมีความแปลกแยกอยู่ควรจะทำอย่างไร

ดร.สิปปนนท์ ต้องถามว่าเขาจะรู้อะไร เขาอย่างจะรู้เรื่องน้ำก็ให้เอกสารเรื่องน้ำแก่เขาไป พาไปดูเรื่องน้ำ ถ้าเมื่อเราเอาเรื่องน้ำไปพ่นให้เขาฟังไม่สำเร็จ เขาไม่ต้องการ ดูว่าเขาจะรู้อะไรเหมือนสอนเด็ก เด็กสนใจเรื่องมด แต่เราเอาเรื่องผีเสื้อไปแล้วให้เขาฟัง เขาสนใจเรื่องมด เราชวนเขาไปดูมด ให้บันทึกมา มดมีกี่ขา เอาแว่นขยายไปส่อง มดออกจากรังไปทำอะไร ไปหากินที่ไหน ให้เขาบันทึก ให้เขาเขียนไว้ ระหว่างนั้นเราไปหาหนังสือเรื่องมดมาให้เขาอ่าน นั่นคือการเรียนรู้ นั่นคือการเป็นครูที่ดี แต่ถ้าเมื่อเราบอกว่าไม่ได้ หลักสูตรเราวันนี้ต้องสอนเรื่องผีเสื้อ ทั้งเด็กที่อยู่เคร่งด้วยกัน การเรียนรู้เรื่องมด เมื่อเขารู้สึกลงไปเรื่องมด ไม่เราเรียนรู้เรื่องผีเสื้อ แล้วเขาไม่เห็นความแตกต่าง ชีวิตของมดกับชีวิตของผีเสื้อ หรือชีวิตของคนกับชีวิตของมด เมื่อเขาได้ อย่างนั้นจนเขาเข้าใจแล้ว เขารู้วิธีเรียนแล้ว ตอนนี้เขาเรียนรู้ตัวเขาเองแล้ว ต้องดูว่าเขาจะรู้อะไร ถ้าเมื่อเขาไม่รักจะรู้อะไร คนๆ นี้หมด ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องมี ทุกคนต้องมีปัญหา เขาอยากจะรู้แก้ปัญหาเขา ถ้าปัญหาของเขา คือ หิวข้าว ทำไม่จิงหิว เพราะเราไม่มีเงิน ต้องทำงาน อยากจะทำงานอะไร ต้องใช้เงิน แต่ถ้าเมื่อเราเป็นคนไปซื้อเขาทุกอย่างไม่มีทาง

4. การปฏิรูปการบริหารและการจัดการระบบการศึกษา

คือต้องมุ่งไปที่การจัดการให้พ่อแม่ ถ้าเมื่อจะทำโรงเรียน Home School โรงเรียนในบ้านก็เอากลุ่มพ่อแม่ มาด้วยกัน ก็ให้ประสบการณ์คนที่ทำสำเร็จ คนที่ไม่สำเร็จ พาเขาไปดู เล่าเรื่องให้เขาฟัง เอาหนังสือที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เขาอ่าน เขาก็จะปรับปรุงตัวของเขา แล้วก็ในแง่ของกระทรวงศึกษาธิการ ในแง่ของหน่วยงานส่วนกลางต้องกลายกฎระเบียบมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เขาถึงได้มาร่างกฎหมาย

ข้อ 2 ควรจะมีการปรับปรุงการจัดการศึกษาในระดับชั้นต่างๆ ของประเทศไทย ควรทำอย่างไร

สำหรับข้อนี้ ผมไม่ขอตอบ เพราะผมตอบไม่ได้ คือผมไม่ได้ทำงานในระดับนี้ ผมทำงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ง่ายที่สุดคือ ทุกคนรวมทั้งนิสิตนักศึกษา ปริญญาโท ปริญญาเอก อย่าทำงานเฉพาะประเด็นของตัวเองเท่านั้น แนนอนไฟก็จะต้องอยู่ตรงนั้น แต่ถ้าไม่รู้บริบทจะไม่เรียนรู้เลย แล้วเรื่องที่เราอยากจะหาคำตอบนั้น อาจจะผิดด้วยซ้ำ เพราะทำงานลอยๆ ขึ้นมาเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ได้ เพราะทุกอย่างสัมพันธ์กันหมด เป็นเชิงพลวัต และความสำคัญเชิงพลวัตนี้ไม่ใช่ความสัมพันธ์ 1: 1 เป็น

ความสัมพันธ์เชิงซ้อน เป็นความสัมพันธ์ที่มีพลวัตอยู่ตลอดเวลา ถ้าอย่างนั้นต้องมองบริบทจึงจะทำงานได้ ปฏิรูปการศึกษานี้ก็ไม่สำเร็จ ถ้าเผื่อว่าเราไม่ได้มองบริบทโยงกับสังคม ด้วยเหตุผลที่การศึกษาของเราจำกัดอยู่ในวงแคบๆ แค่ในห้องเรียน ไม่ได้โยงกับสังคมส่วนรวม โยงแคบๆ ระหว่างครูกับนักเรียนและหนังสือ จึงไม่ได้ทำให้เด็กเรียนรู้ของจริง เด็กรู้แต่หนังสือ แล้วเมื่อเราถามให้กาถูกกาผิด 5 ข้อในหนังสือ เขาจึงเป็นแต่กาถูกกาผิด เขียนเรื่องก็ไม่ได้ เขาสรุปรื่องก็ไม่ได้อ ดังนั้นต้องโยงสิ่งของการจัดการเรียนรู้กับสภาพแวดล้อมให้ได้ หัวใจอยู่ที่นี้

ผู้สัมภาษณ์ ข้อสัมภาษณ์ที่ท่านอาจารย์ได้ให้การสัมภาษณ์นั้นนับว่ามองเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งนักและกราบขอบพระคุณที่ท่านอาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะขอสรุปคำให้การสัมภาษณ์ของอาจารย์ดังนี้

- ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
- มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้ที่ไม่ใช่รู้เนื้อหาท่องจำ แต่ต้องรู้ในวิธีในการเรียนรู้
- การเกิดการเรียนรู้ เด็กเรียนรู้ได้จากสิ่งแวดล้อมชาติ ได้จากพ่อ แม่ จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา และ ต้องโยงโยงภูมิปัญญาชาวบ้านและวัฒนธรรมให้เข้ากับวิทยาการสมัยใหม่

ดร. ลิปพนนท์ ตรงโยงโยเข้ากับวิทยาการสมัยใหม่ จะเล่าให้ฟัง เมื่อซัก 5 ปีที่แล้ว ผมก็ไม่ทราบเรื่องนี้ ผมทราบเรื่องนี้เมื่อซัก 3-4 ปีที่แล้ว และสังเกตมาตลอดและพยายามทำอย่างนั้น มีการทดลองหลายๆ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ กับคน ยังไม่ชัดเจนกับหนูนี้ชัดเจน เปิดเพลงให้หนูฟัง หนูตะกานะ ในขณะที่หนูตั้งครรภ กับหนูอีกตัวเลี้ยงตามธรรมชาติ ผลปรากฏว่าลูกหนูตั้งแต่ในครรภยังอยู่ในท้องแม่ ไข่พวกนี้ฉลาดกว่า พวกเลี้ยงธรรมดา ฉลาดในการกวดหาอาหาร กวดตรงนั้นนะ น้ำออกมาเพื่อเขาจะได้ดื่มได้ การวิจัยก็มีวิธีทำหลายๆ อย่าง โดยสรุปเป็นอย่างนี้ พ่อ - แม่ เด็กในสมัยใหม่ก็เยอะที่ว่า ให้แม่ได้ฟังเพลง พ่ออ่านหนังสือดัง ๆ ให้ฟัง เด็ก (ในครรภ) ได้ยิน ทั้งนี้เพราะ 2 สัปดาห์หลังปฏิสนธินี้ เริ่มมีเซลล์สมอง เริ่มเกิด เริ่มมีกระโหลกศีรษะ โดยประมาณ 2-3 เดือน Cell สมอง neurone เริ่มมี โดยประมาณ 5 - 6 เดือน ในส่วนที่เป็นกรรมพันธุ์ การเดินของหัวใจ การได้ยิน เริ่มมี เด็กเริ่มเอาเท้ายันท้องแม่นี้ผมทราบมานานแล้ว ถ้าเผื่อเราเอานิ้วชี้ไปเขาจะยันตอบ ซึ่งขยับไปไหนเขาจะขยับตามนี้เขาเริ่มเรียนรู้ สมัยนี้รู้แล้วว่า ถ้ามีเพลง มีเสียงอะไรด้วยเด็กได้ยิน ถ้าเสียงตามตาม เด็กก็ตกใจ เพราะอะไร เพราะว่า neuro ในสมองคุณ สมองผม สมองคุณจะมากกว่าผม มีประมาณแสนล้าน Cell แต่ผมหายไปเยอะแล้ว และแสนล้าน Cell นี้ โดย

ธรรมชาติมันต่อกันอยู่ 1 Cell มันต่อกันอยู่คล้ายๆ กับต่อสายไฟฟ้า ประมาณร้อยพันโดยธรรมชาติ นี่ก็เป็นส่วนบังคับหัวใจ ส่วนที่ให้หัวใจเต้น ให้อะไร กรรมพันธุ์มันโดย DNA ซึ่งเมื่อเริ่มเรียนรู้ มี Cell ประสาท 1 Cell จากสมองบางส่วนของสมองโยงไปถึงส่วนดี เริ่มต้นจาก Interpara ไปต่อกับ 1 ต่อกับ 100, 1 ต่อกับ 1,000 ไป 1 ต่อกับ 10,000, 1 ต่อกับแสน 1 ต่อกับล้าน คนที่มี Cell สมองเยอะ ๆ คือคนที่มีประสบการณ์เยอะ เมื่อมีประสบการณ์เยอะ เราได้ เรารู้เลยว่าไอ้เนี่ยเสียแต่ถ้าเราไม่เคยได้กลิ่นเสียเลยก็ไม่ว่า เพราะว่าไอ้ที่ Cell สมองของเรามันโยงไปกับสิ่งที่เราไม่รู้ ดังนั้นหัวใจของการเรียนรู้จึงต้อง ท่องจำ นี่ก็จำเป็น แต่ว่าท่องจำมันได้อย่างเดียว เรื่องเดียว สองเรื่อง แต่โลกกว้างมันทำให้สมองโยงกันไม่หมด ตรงนี้แหละทำให้คิด และตรงนี้แหละทำให้เด็กได้เรียนรู้ แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่เราห้าม อย่านะ หยุดไป เลยทำให้ส่วนนี้ตายไป ไม่ทำงานเส้นสายก็ตาย เพราะฉะนั้น หัวใจในการศึกษา ในการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงต้องกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ชีวโลกกว้างให้เด็กเห็น แล้วสมองของเราไม่เหมือนคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์คุณซื้อ Pentium อย่างที่สุขวิช ซื่อ แต่ใช้เป็นเพียงเครื่องพิมพ์ดีด มันก็ไม่คุ้มค่าแต่ต่อมาคนมาใช้เครื่องนี้ ให้คิดให้จำ ให้โยงไปให้เขียนกราฟ เครื่องนี้ก็ยังสามารถ แต่สมองมนุษย์ไม่ใช่ ถ้าเมื่อคุณไม่ได้ใช้ สมองมนุษย์ที่เราใช้อยู่เพียง 10 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ยในส่วนใดที่ไม่ได้ใช้ส่วนนั้นก็ฝ่อ จึงต้องก่อให้เกิดการเรียนรู้ ตั้งแต่แรก แต่ผมก็พยายามสู้ แต่ผมแพ้ในเรื่องที่ว่า ในการศึกษา 12 ปี ผมอยากให้โยงลงมาจนถึงชั้น 3 ขวบ อบรมเลี้ยงดูที่ดีเพราะ พ่อ-แม่เขายังไม่รู้ ตอนนั้นผมกำลัง Commission ในเรื่องนี้อยู่เยอะ ให้เขียนเรื่องอย่างนี้ที่ผมพูดเข้าไปในความจริงของแผ่นดิน ผมคิดว่าที่ อาจารย์อมรวิรัช ทำ ดีกว่าวิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี ปริญญาเอก ของวิทยานิพนธ์หลายคน ในหนังสือนั่นซึ่งมีคุณค่ามหาศาล อยากรู้ก็แล้วแต่ นี่เป็นวิทยานิพนธ์สมัยใหม่ ความจริงเมื่อเราเป็นครู เราต้องพยายามทำอย่างนี้ให้กับชุมชนและทำหน้าที่ของพ่อ-แม่ ต้องเป็นพรหมของบุตร หรือ ชีวโลกกว้างให้ลูกเห็น สองสร้างภูมิคุ้มกันให้ลูก เพราะฉะนั้นถ้าคุณทำอย่างนี้ นอกเหนือจากความรักให้อาหารทานธรรมดาแล้ว เขาได้เห็นโลกกว้างเขาก็สนใจแล้ว ให้คนอื่นให้แล้วเราค่อยกระตุ้น เมื่อนั้นจะผิดพลาดทำให้เขาเสีย เขาตกบาดเจ็บ ถ้าเมื่อมันจะเป็นที่มีเหลี่ยมคมเหมือนอย่างนี้ (มุมนิดๆ) ชั้นที่ 2 ที่ เอาอะไรปูๆ มาหุ้ม เอาลูกเทนนิสซีกขาดมาหุ้มให้มันปลอดภัย

ผู้สัมภาษณ์ ขอรบกวนขอพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณา สละเวลา ในการให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ ข้อความที่ท่านได้ให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ การพัฒนาการศึกษา ซึ่งนอกจากผู้สัมภาษณ์ จะได้นำไปเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยา

นิพนธ์แล้ว ยังจะได้นำแนวความคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทางการศึกษา ในโอกาส
ข้างหน้าอีกด้วย ขอกราบขอบพระคุณ ท่านอาจารย์อีกครั้งค่ะ

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐.๑๕๑)/๖๑๐

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๗ สิงหาคม ๒๕๔๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. ผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาของผู้วิจัย
 ๓. แบบตรวจผลการวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษา

ด้วย นางสาวกานดา ญาณศิริ นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษารัตนศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง "การวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : สูความก้าวหน้าและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" โดยมี อาจารย์ ดร.จุมพล พูลภัทรชีวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบผลการวิเคราะห์เอกสารของนิสิต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาตรวจสอบผลการวิเคราะห์เอกสารดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรีงรัชนี นิมนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร.๒๑๘๒๖๘๒

ที่ ทม ๐๓๐๒(๒๗๐๐ ๑๕๑)/๖๑๑

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์

เรียน ศาสตราจารย์ ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ของผู้วิจัย
๒. แบบสัมภาษณ์และคำชี้แจงในการสัมภาษณ์

ด้วย นางสาวกานดา ญาณศิริ นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์เรื่อง "การวิเคราะห์ปรัชญาการปฏิรูปการศึกษาจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ : ความสำเร็จและความมั่นคงของชาติในศตวรรษหน้า" โดยมี อาจารย์ ดร. จุมพล พูลภัทรชีวิน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตขอความร่วมมือในการขอสัมภาษณ์ท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวกานดา ญาณศิริ ได้ทำการสัมภาษณ์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

/ ๑๐๕๕๕ ๕ นนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร. เรืองธานี นิมมवल)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๒๑๔๒๖๔๒

ประวัติผู้วิจัย

นางสุกานดา ญาณศิริ เกิดเมื่อวันที่ 24 เมษายน พุทธศักราช 2506 ที่บ้านเลขที่ 252 ถนนศรีสะเกษ หมู่ 6 ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สำเร็จการศึกษาวិทยาศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปีการศึกษา 2531 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อ พ.ศ. 2538 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนไผ่ใหญ่ศึกษา อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดกรมสามัญศึกษา